

การพัฒนาแนวทางการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น

นางสาววัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

THE DEVELOPMENT OF GUIDELINES TO ESTABLISH DANCE SCHOOLS

Miss Wallapa Pachimsawat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Administration
Department of Education Policy, Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2012
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาแนวทางการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะ
การเต้น

โดย

นางสาววัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปองสิน วิเศษศิริ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทฉบับนี้

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปองสิน วิเศษศิริ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์)

วัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์ : การพัฒนาแนวทางการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น (The Development of Guidelines to Establish Dance Schools) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ. ดร. ปองสิน วิเศษศิริ, 227 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น 2) ศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้น **กรอบการวิจัย** คือ พระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2550 และแนวทางการวิจัยในการก่อตั้งโรงเรียน **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** คือ ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองจากโรงเรียนศิลปะการเต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร **เครื่องมือวิจัย** เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าและการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา **ผลการวิจัยพบว่า**

1. การพัฒนาแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น นอกจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบภาครัฐ ข้อมูลที่นำมาใช้กับกฎระเบียบเหล่านี้ควรได้มาจากการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บริการ ข้อมูลครอบคลุมหลักการของโรงเรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียน

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียน ได้แก่ 1) จุดเน้นของโรงเรียน--เน้นที่ความสามารถของนักเรียนระดับสูงพอที่จะไปสู่การประกอบอาชีพในด้านการเต้น 2) การบริหารวิชาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่ใช้ประโยชน์จากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รายวิชาหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้นไปในด้านการเต้น 3) การรับนักเรียน--ใช้การสอบการเต้นเป็นหลักในการคัดเลือกนักเรียน 4) ครู--ครูต้องใช้จิตวิทยาการเรียนควบคู่กับศิลปะในการสอน 5) ค่าใช้จ่ายการบริหารโรงเรียน--เริ่มจาก 5,000,000 บาทสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กนักเรียน 60 คน 6) ค่าเล่าเรียนเริ่มต้นที่ 100,000 ต่อปีสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กเช่นกัน

ภาควิชา.....นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำ.....ลายมือชื่อ.....
ทางการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 สาขาวิชา.....บริหารการศึกษา.....
 ปีการศึกษา.....2555.....

5283426027: MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEYWORDS: DANCE SCHOOL / PRIVATE UPPER SECONDARY SCHOOL / SCHOOL FOUNDING

WALLAPA PACHIMSAWAT : THE DEVELOPMENT OF GUIDELINES TO ESTABLISH DANCE
SCHOOLS ADVISOR : ASSOC. PROF. PONGSIN VISESHSIRI., 227 pp

The purposes of this research were to: 1) develop the guidelines to establish a dance school, and 2) study the desirable characteristics of the school. The research framework investigated the Private School Act B.E. 2550 and research guidelines on how to establish a school. The research sample comprised school administrators, teachers, students, and parents of dance schools in the Bangkok area. Five-point Likert scale questionnaires and a focus group were used to collect the data. Percentage, mean, standard deviation, and content analysis were used to analyze all data.

The research findings were as follows:

1) School Establishing Guidelines based on government rules and regulations. Data filed upon these rules and regulations should be derived from a customers' needs survey. Data include school principals, school administration, and the desirable characteristics of a school.

2) The desirable characteristics of a school were: 1) School focus – the focus on student ability at a level high enough to pursue his/her dancing career; 2) School academic affairs – use the Basic Education Core Curriculum while utilizing learning development activities and additional courses/activities provided by schools, depending on their readiness and priorities in the area of dance; 3) Student recruitment – use a dance exam as the main entrance exam; 4) Teachers – use psychology of learning along with the art of teaching, 5) School operation fee – start from 5,000,000 baht for a small-size school with a student body of 60; and 6) School fee – start from 100,000 baht per year for a small-size school as well.

Department : Educational Policy ,Management Student's Signature

and Leadership Advisor's Signature

Field of Study : Educational Administration

Academic Year : 2012

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยความกรุณา ความเอาใจใส่ การให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และ รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์ ตลอดจนทั้งคณาจารย์ในสาขาวิชาบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ให้ความรู้ ประสบการณ์และ ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการจัดทำจนประสบความสำเร็จในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาจากท่านเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณวิมลพร พันธุ์มนตรี นักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ศาสตราจารย์ ดร.นราพงษ์ จรัสศรี หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดร.สุวรรณา วงษ์โสภณ ผู้จัดการทั่วไปอาวุโส ฝ่ายสถาบันดนตรี บริษัท สยามดนตรี ยามาฮ่า จำกัด อ.พรพิมล กัณฑ์ธรรม ผู้เชี่ยวชาญการสอน Classical Ballet ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นและผู้บริหารสถาบันสอนศิลปะการเต้นทุกท่าน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและนักเรียนจากสถาบันบางกอกแดนซ์ คุณสุรวิทย์ อัสสพันธ์ คุณสิทธิพร ครามานนท์ คุณพัฒนเศรษฐ์ ปิติวัฒนาวรกุล ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ และเพื่อนร่วมรุ่นในสาขาวิชาบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ พร้อมทั้งคุณวรินทรา เกษสม ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย ในครั้งนี้ และท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบูรพาจารย์ ที่เคยให้ความเมตตาอนุเคราะห์ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	3
ข้อตกลงเบื้องต้น	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.	7
วิธีการดำเนินการวิจัย	8
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551	20
หลักการพื้นฐานของโรงเรียน.	26
การบริหารโรงเรียน.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	68
แหล่งข้อมูล / ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง/ ผู้ให้ข้อมูล	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล.	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม.	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม.....	130
การจัดทำแนวทางในการจัดตั้งและลักษณะของโรงเรียนโรงเรียนศิลปปะการต้น.....	151
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	
บทที่ 5 วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	161
วิธีการดำเนินการวิจัย.	161
สรุปผลการวิจัย.....	163
การอภิปรายผลการวิจัย.....	167
ข้อเสนอแนะ..	172
รายการอ้างอิง.....	175
ภาคผนวก.....	182
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..	227

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	วิธีการดำเนินการวิจัย.	68
2	จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง..	71
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ลำดับ ของความสำคัญของวิสัยทัศน์..... ของโรงเรียนศิลปปะการเต็น ของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง	84
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณสมบัติของ นักเรียนของโรงเรียนศิลปปะการเต็น ของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองตามพันธกิจ ของโรงเรียน	86
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวิชาการในเรื่องสัดส่วนของวิชาการกับ วิชาเน้นตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	89
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ของความสำคัญของวิชาด้านทฤษฎี... ทั้งทฤษฎีศิลปปะการเต็น และทฤษฎีอื่น ๆ ตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	90
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านวิชาการใน..... เรื่องการปฏิบัติศิลปปะการเต็นตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	93
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความด้านวิชาการในเรื่องสัดส่วน ระหว่างวิชาที่สอนด้วยภาษาไทย และวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษของโรงเรียน ศิลปปะการเต็น จำแนกตามผู้ตอบ	96
9	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียน..... ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจำแนกตามความคิดเห็น	97

ตารางที่	หน้า
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านวิชาการใน.....	99
เรื่องลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามความเห็นของผู้บริหาร ครู	
ผู้ปกครอง และนักเรียน	
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำคัญของมาตรฐานการศึกษา.....	102
จำแนกตามผู้ตอบ	
12 จำนวนและร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบ.	104
แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคะแนน TOEFL ของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็น	
13 จำนวนและร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบ	105
แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคะแนน IELTS ของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็น	
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของวิธีการรับนักเรียน.	106
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู	
15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของกิจกรรมพัฒนา....	108
ผู้เรียน จำแนกตามผู้ตอบ	
16 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณ	111
ในเรื่องค่าเล่าเรียนในหลักสูตรภาษาไทย ตามความเห็นของผู้บริหาร และ ผู้ปกครอง	
17 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณ	113
ในเรื่องค่าเล่าเรียนในหลักสูตรภาษาไทย ตามความเห็นของผู้บริหาร และ ผู้ปกครอง	
18 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณ	116
ในเรื่องค่าเล่าเรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ตามความเห็นของผู้บริหาร และ	
ผู้ปกครอง	
19 จำนวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งรายได้ของโรงเรียนนอกเหนือจาก	117
ค่าเล่าเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร	
20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้ของโรงเรียนที่มาจากแหล่งอื่น.....	118
นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนตามความเห็นของผู้บริหาร	

ตารางที่	หน้า
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณสมบัติ ของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร	118
22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณสมบัติ..... ของคุณครูตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู	119
23 จำนวน และร้อยละของผู้บริหาร และครูที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีครูรับเชิญ. .	120
24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัดส่วนของครูประจำกับครูรับเชิญ..... ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู	121
25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของการพัฒนา.... ครูตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู	121
26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของการประเมิน.. ครูตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู	123
27 จำนวน และร้อยละของผู้บริหาร และผู้ปกครองที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ . ตั้งโรงเรียน.	124
28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณลักษณะ.. ของที่ตั้งตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปกครอง	124
29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	126
30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของการให้บริการ.. ของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	128
31 กรอบประเด็นคำถามและการให้ข้อมูลในการสมทนากลุ่มของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	130
32 โครงสร้างเนื้อหาสำหรับแบบสอบถามแนวทางการจัดตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น	189
33 หมายเลขตอนของแบบสอบถาม.....	191

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หากมองถึงอารยธรรมต่าง ๆ ของมนุษย์แล้วจะพบว่า ทุกวัฒนธรรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของมนุษย์นั้นต่างมีรูปแบบที่ใช้การแสดงออกผ่านการเคลื่อนไหวของร่างกายด้วยกันทั้งสิ้น ตั้งแต่อารยธรรมโบราณ ไม่ว่าจะเป็น อียิปต์ ขอม กรีก โรมัน หรือแม้แต่อารยธรรมที่ห่างไกลในมหาสมุทรแปซิฟิกอย่าง ตาฮิติ (Jonas, 1993) โดยรูปแบบการแสดงออกผ่านการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกภายใน การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และจิตวิญญาณนั้นเรียกว่า การเต้น การเต้นนับได้ว่าเป็นศิลปะการแสดงออกแขนงหนึ่ง โดยถือได้ว่าการเต้นเป็นการสื่อสารโดยใช้อวัจนภาษาของมนุษย์ ไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกทางวัฒนธรรมเท่านั้นแต่การเต้นยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมของบุคคลได้ จากการศึกษาในอดีตพบว่าศิลปะการเต้นสามารถช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เช่นพฤติกรรมก้าวร้าว แก้ไขปัญหาภาวะซึมเศร้า หรือสร้างเสริมคุณลักษณะที่ดีบางประการเช่น ความคิดสร้างสรรค์ หรือ ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น (กานติมา สิริวิชชา, 2550; Koch; Morlinghaus; & Fuchs, 2007) นอกเหนือจากคุณค่าทางศิลปะแล้ว ศิลปะการเต้นทำให้เกิดอาชีพต่าง ๆ เช่น นักเต้น นักออกแบบท่าเต้น ครูสอนเต้น นักบำบัดด้วยการเต้น และ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่เกี่ยวกับการเต้น (ลีลาศ ยิมนาสติกลีลา ระบายได้น้ำ สเก็ตลีลา) ซึ่งทุกอาชีพต่างต้องการฝึกฝนทักษะ รวมถึงต้องผ่านการเรียนรู้ในศาสตร์ของสาขาวิชาของตนเองเป็นเวลานานเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพ

อย่างไรก็ดีโรงเรียนที่ผลิตบุคลากรด้านศิลปะการเต้นในประเทศไทยกลับมีจำนวนจำกัด ในประเทศไทยสถาบันหลักที่ผลิตบุคลากรด้านศิลปะการเต้นคือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเป็นสถาบันที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศิลปะการเต้นของไทยเป็นหลัก เป็นที่น่าเสียดายที่สถาบันดังกล่าวไม่ได้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนที่มีจำนวนมากซึ่งมีทั้งที่สนใจในศิลปะการเต้นแบบตะวันตกด้วย ในความเป็นจริงแล้ว หากพิจารณาถึงการฝึกหัดศิลปะการเต้นแบบต่างชาตินั้นจะพบว่า นักเรียนส่วนหนึ่งยังอาศัยการฝึกหัดด้วยตนเอง ผ่านการเลียนแบบผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งหาก

พิจารณาจากลักษณะของศิลปะการเต้นที่เน้นการใช้ร่างกายที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีแล้ว จะเห็นได้ว่า มีโอกาสสูงมากที่นักเรียนที่เรียนด้วยตนเองจะมีโอกาสบาดเจ็บ อย่างไรก็ตามก็ดียังมีนักเรียนอีกส่วนหนึ่งได้รับการฝึกหัดผ่านสถาบันนอกระบบโรงเรียนที่เปิดทำการสอนศิลปะการเต้นแบบตะวันตก แต่ระดับการฝึกฝนยังไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพนักเต้น ทั้งนี้เพราะนักเต้นอาชีพนั้นจะเริ่มต้นค่อนข้างเร็ว ในต่างประเทศนักเต้นอาชีพอาจจะเข้าสู่อาชีพตั้งแต่อายุ 18-25 ปี โดยจากการศึกษาของ Jeffri (2003) พบว่าช่วงอายุที่เริ่มต้นอาชีพด้านศิลปะการเต้นมีค่าเฉลี่ยที่ 19 ปี และจะสิ้นสุดประมาณ 34 ปีนั้น หมายถึง มีเวลาในการประกอบอาชีพนี้เพียง 15 ปีเท่านั้น หากนักเรียนเริ่มต้นช้า ย่อมหมายถึงเสียโอกาสในการทำงานด้วยจากที่กล่าวมาจึงเห็นได้ว่าการสอนศิลปะการเต้นจึงควรเริ่มต้นสอนและฝึกหัดอย่างจริงจังตั้งแต่อ่อนระดับอุดมศึกษา

ปัจจุบันนี้ การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนดวิชาพื้นฐาน 39 หน่วยกิต และวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต หรือประมาณครึ่งหนึ่งของหน่วยกิตที่เรียนทั้งหมดซึ่งอาจตัดเป็นสายวิชาหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น ซึ่งในการนี้สามารถจัดเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดศิลปะการเต้นได้ ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่จะจัดตั้งโรงเรียนที่เปิดสอนโดยเน้นเรื่องศิลปะการเต้นได้ โดยใช้จำนวนหน่วยกิตวิชาเพิ่มเติมที่โรงเรียนมีสิทธิ์เลือกได้ตามที่กล่าวแล้ว อย่างไรก็ตามแม้ทางทฤษฎีหรือหลักการความเป็นไปได้ แต่การจัดตั้งโรงเรียนลักษณะเช่นนี้ให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคม ในขณะที่ผู้จัดตั้งหรือผู้ที่เป็นเจ้าของก็ต้องสามารถอยู่ได้อย่างดี จำเป็นต้องอาศัยการมีข้อมูลและการวางแผนอย่างรอบคอบรัดกุมก่อนการดำเนินงาน เพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและการลดความเสี่ยงลงสอดคล้องกับที่ ผศ.ดร.ปองสิน วิเศษศิริ ได้กล่าวไว้ว่า ในเรื่องของการบริหารหลักสูตรนั้น ต้องเริ่มจากการกำหนดหลักสูตร โดยเฉพาะกำหนดสิ่งที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ นำหนักหรือปริมาณรายวิชาต่างๆ ที่ควรจัดก็ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ในขณะเดียวกันก็ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรที่องค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ กำหนด (ปองสิน วิเศษศิริ, 2555) อาจทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งก็คือ การสำรวจความต้องการจากผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง

ในการจัดตั้งโรงเรียนแม้ว่าจะมีกฎระเบียบในการจัดตั้งโรงเรียนแล้ว (กระทรวงศึกษาธิการ , 2550, 2554) การจัดตั้งจะต้องมีข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร และประเด็นที่เกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียน โดยการบริหารนั้นจะประกอบด้วยงานต่าง ๆ จำนวนมาก ดังที่ Robert S. Fisk ปรับปรุงโดย ภิญญู สาร และนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2551) ได้จัดแบ่งประเภทของงานในการบริหารงานโรงเรียนออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานสัมพันธ์ชุมชน และการบริหารงานทั่วไป

ทั้งนี้ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งค้นหาแนวทางในการจัดตั้งและการบริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากมุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยสอบถามในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ภาพรวมของโรงเรียน การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป เพื่อใช้ในการพัฒนาเป็นแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ และประสบความสำเร็จได้ สอนองต่อความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อไป

คำถามวิจัย

1. แนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นควรเป็นอย่างไร
2. ลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนโรงเรียนศิลปะการเต้น
2. เพื่อศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ อาศัยแนวทางการจัดตั้งโรงเรียนตามกฎหมาย และข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งพบว่า เอื้อประโยชน์ให้

เกิดความยืดหยุ่นในการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาแนวทางการจัดตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น เฉพาะที่ตั้งขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนของโรงเรียนศิลปะการเต้น มุ่งค้นหาลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และพัฒนาแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ในการศึกษาครั้งนี้ยังแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 2. กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ.2555 3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินการที่ผู้ดำเนินการขอตั้งโรงเรียนต้องปฏิบัติตาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาขอบเขตการจัดตั้งเพิ่มเติมโดย 1. หลักการพื้นฐานของโรงเรียน 2. การบริหารโรงเรียน 3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. **ศิลปะการเต้น** หมายถึง ศิลปะที่ใช้การเคลื่อนไหวสัดส่วนของร่างกายเพื่อการสื่อสารในการแสดงออก โดยมีลักษณะของรูปแบบที่มีโครงสร้างและพื้นฐานทางด้านเทคนิคที่มีความชัดเจน ได้แก่ การเต้นบัลเล่ย์ การเต้นแบบร่วมสมัย และการเต้นแบบแจ๊ส

2. **โรงเรียนศิลปะการเต้น** หมายถึง โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551 ที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดให้มีการสอนมุ่งเน้นด้านศิลปะการเต้น

3. **ลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้น** หมายถึง ลักษณะเฉพาะทั้งเชิงกายภาพและเชิงวิชาการในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามความคาดหวังหรือความประสงค์ของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนและนักเรียนที่เกี่ยวข้อง และ/หรืออาจเกี่ยวข้องในอนาคต

4. **แนวทางการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น** หมายถึง ข้อมูลที่แสดงลักษณะเฉพาะทั้งเชิงกายภาพและเชิงวิชาการของโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สภาพทางกายภาพ ที่อยู่ภายใต้ประเด็นที่ต้องศึกษา ดังนี้คือ 1. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2550 2. กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พุทธศักราช 2555 3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 4. หลักการพื้นฐานของโรงเรียน 5. การบริหารโรงเรียน 6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน

5. **ลักษณะหรือสภาพเชิงกายภาพ** หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นเชิงประจักษ์ครอบคลุมเรื่อง อาคาร สถานที่ ห้องเรียน ตำแหน่งที่ตั้ง สาธารณูปโภค การให้บริการ

6. **ลักษณะหรือสภาพเชิงวิชาการ** หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่พัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งครอบคลุม 1. หลักสูตร 2. การจัดการสอน 3. มาตรฐานการศึกษา 4. การรับนักเรียน 5. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 6. คุณลักษณะของครู 8. การพัฒนาครู 9. การประเมินครู

7. **พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550** หมายถึง ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดตั้งโรงเรียน ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 19 และ 20

8. **กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ.2555** หมายถึง ข้อกำหนดหรือระเบียบต่างๆ ที่ใช้เป็นกฎหมายบังคับให้ผู้ที่ต้องการจัดตั้งโรงเรียนในระบบต้องปฏิบัติตาม

9. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551** หมายถึง เอกสารที่แสดงเนื้อหาสาระรายวิชา การจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกาศใช้ในปี พ.ศ.2551

10. **หลักการพื้นฐานของโรงเรียน** หมายถึง แนวคิดที่โรงเรียนใช้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวเป็นหลักในการปฏิบัติในการดำเนินกิจการโรงเรียน ครอบคลุมเรื่อง วิสัยทัศน์ พันธกิจ

11. **การบริหารโรงเรียน** หมายถึง การบริหารจัดการงานหลักๆ ของโรงเรียน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านวิชาการ ได้แก่ สัดส่วนระหว่างวิชาการกับวิชาเด่น ความสำคัญของวิชาทฤษฎี ความสำคัญของวิชาปฏิบัติ สัดส่วนระหว่างวิชาที่สอนด้วยภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียน ลักษณะการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานการศึกษา คะแนนผลการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ วิธีการรับนักเรียน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 2) ด้านงบประมาณ ได้แก่ ใช้จ่ายของโรงเรียน ค่าเล่าเรียน และ รายรับอื่น ๆ
- 3) ด้านบุคคล ได้แก่ คุณสมบัติของผู้บริหารคุณสมบัติของครู การพัฒนาครู การประเมินผลงานของครู และ
- 4) ทั่วไป ได้แก่ สถานที่ ที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการ

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยในงานนี้ แนวทางการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นนั้นถูกพัฒนาขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. กฎหมายและระเบียบที่กำหนดแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนเอกชน

1.1 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2550 หมายถึงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดตั้งโรงเรียน ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 19 และ 20 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

1.2 กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พุทธศักราช 2555 หมายถึง ข้อกำหนดหรือระเบียบต่างๆ ที่ใช้เป็นกฎหมายบังคับให้ผู้ที่ต้องการจัดตั้งโรงเรียนในระบบต้องปฏิบัติตาม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หมายถึง เอกสารที่แสดงเนื้อหาสาระรายวิชา การจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน ในการจัด

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกาศใช้ในปี พ.ศ.2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2. แนวทางการวิจัยในการก่อตั้งโรงเรียน

2.1 หลักการพื้นฐานของโรงเรียน หมายถึง แนวคิดที่โรงเรียนใช้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวเป็นหลักในการปฏิบัติในการดำเนินกิจการโรงเรียน ครอบคลุมเรื่อง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และอุดมการณ์

2.2 การบริหารโรงเรียน หมายถึง การบริหารจัดการงานหลักๆ ของโรงเรียน 4 ด้าน คือ 1) วิชาการ 2) งบประมาณ 3) บุคคล 4) ทั่วไป

2.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน หมายถึง ลักษณะเฉพาะทั้งเชิงกายภาพ และเชิงวิชาการที่จะจัดขึ้นในโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมปลาย ตามความคาดหวังหรือความประสงค์ของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เกี่ยวข้อง และ/หรืออาจเกี่ยวข้องในอนาคต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บุคคลทั่วไป หรือหน่วยงาน ที่มีความสนใจในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นได้ใช้ข้อมูลในการพิจารณาตัดสินใจในการจัดก่อ และจัดรูปแบบการดำเนินการของโรงเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นไปตามความประสงค์ของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และ นักเรียน

2. นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการของโรงเรียน จะได้รับข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์เกี่ยวกับโรงเรียนที่มีลักษณะเฉพาะ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนที่เหมาะสมกับความต้องการ และลักษณะของผู้เรียน

3. โรงเรียนทั่วไปที่มีความประสงค์จะเปิดหลักสูตรศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถประยุกต์ใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตนเองให้เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นไปตามความต้องการของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้น และสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณให้ครอบคลุมการบริหารโรงเรียนและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้ความเห็น และนำไปหาคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และ นักเรียน ต่อไป
2. ศึกษาผลจากแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์การจัดการ นำไปสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป
3. จัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group Discussion) เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการจัดตั้งโรงเรียนศิลปปะการเดินในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาวิเคราะห์ผลจากการประชุมกลุ่มสนทนาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลนำไปจัดทำร่างแนวทางการก่อตั้งโรงเรียนศิลปปะการเดิน
4. จัดทำสรุปและรายงานผลการวิจัย

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับ วิธีการดำเนินการวิจัย และ ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักการพื้นฐานของโรงเรียน การบริหารโรงเรียน และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากร/ แหล่งข้อมูล / กลุ่มตัวอย่าง/ ผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

รายการอ้างอิง

ภาคผนวก ได้แก่รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ รายชื่อผู้ร่วมสนทนากลุ่ม และแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประวัติผู้วิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการก่อตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี หลักการ แนวคิด กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสอนศิลปะการเต้น การจัดตั้งโรงเรียนเอกชน และ การบริหารการศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2550 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขต่าง ๆ ในการขอจัดตั้งโรงเรียน เอกชน ที่เปิดสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากนั้นจึงทำการศึกษา หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งกำหนดกรอบ ด้านวิชาการของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ว่าผู้เรียนต้องสำเร็จในเนื้อหาขั้นต่ำบ้าง จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่องหลักการบริหารการศึกษาเพื่อใช้เป็นกรอบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ และยังได้ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล และการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน โดยทั่วไป นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเอกสารและแนวคิดเกี่ยวกับศิลปะการเต้น และการสอน ศิลปะการเต้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในลักษณะเฉพาะของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นอีกด้วย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้นำไปสู่ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปสาระสำคัญ เพื่อกำหนด เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอ สาระสำคัญ รวม 7 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.1 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 หมายถึงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับการจัดตั้งโรงเรียน ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 19 และ 20 และมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการ และการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียน ในระบบ พ.ศ.2555

ตอนที่ 2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตอนที่ 3 หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

ตอนที่ 4 การบริหารโรงเรียน

ตอนที่ 5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.1 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 หมายถึงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดตั้งโรงเรียน ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 19 และ 20 และที่เกี่ยวข้องในมาตราอื่น ๆ

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนซึ่งตรงกับลักษณะของโรงเรียนที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา คือ โรงเรียนเอกชนในระบบที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ในการจัดตั้งโรงเรียนนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2550 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ได้มีข้อกำหนดในการจัดตั้งโรงเรียนในหมวดที่ 2 ส่วนที่ 1 ดังนี้

มาตรา 17 ประเภทและระดับของโรงเรียนในระบบ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 18 การจัดตั้งโรงเรียนในระบบต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตแต่ละประเภทและแต่ละระดับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องแนบตราสารจัดตั้งและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบมาพร้อมกับคำขอด้วย

มาตรา 19 ตราสารจัดตั้งตามมาตรา 18 วรรคสอง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์
2. ชื่อ ประเภท ระดับ ของโรงเรียนในระบบ
3. รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ที่ตั้ง และแผนผังแสดงบริเวณและอาคารของโรงเรียนในระบบ
4. เงินทุนและทรัพย์สินที่ใช้ในการจัดตั้ง
5. รายการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้อนุญาตจะต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอ

ผู้รับใบอนุญาตจะเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 รายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบตามมาตรา 18 วรรคสอง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

1. โครงการและแผนการดำเนินงาน
2. หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษา
3. อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น
4. คุณสมบัติ อัตราเงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์การจ้างและเลิกจ้างและสวัสดิการของครูและบุคลากรทางการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่ง (2) ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตการเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่ง (1) (3) และ (4) ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา 21 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
3. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
4. มีความประพฤติเรียบร้อยไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี
5. เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
6. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
7. ไม่เคยถูกออกจากราชการโดยมีความผิด เว้นแต่ได้ถูกออกจากราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ
8. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน เว้นแต่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ

9. ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

10. ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและได้พ้นโทษมาแล้วไม่ถึงห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 22 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบที่เป็นนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เว้นแต่นิติบุคคลที่ขอจัดตั้งนั้นเป็นองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

2. นิติบุคคลที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วน ต้องมีจำนวนหุ้นหรือทุนเป็นของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นหรือทุนทั้งหมดและจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด

3. นิติบุคคลที่เป็นมูลนิธิ จะต้องมีการมการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารทั้งหมด

4. นิติบุคคลที่เป็นสมาคมหรือสหกรณ์ จะต้องมีการมการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และสมาชิกของสมาคมหรือสหกรณ์ต้องมีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

5. ผู้จัดการของนิติบุคคลหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 21

มาตรา 23 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบต้องมีหลักฐานแสดงได้ว่าเมื่อได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบแล้ว โรงเรียนจะได้รับการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน หรือสิทธิเหนือพื้นดินหรือสิทธิเก็บกินที่มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสิบปีหรือสิทธิการเช่าที่มีสัญญาเช่าไม่น้อยกว่าสิบปี

ในกรณีที่ที่ดินที่จะใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนในระบบเป็นที่ดินของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ วัดตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์หรือองค์กร

ทางศาลาอื่นผู้ขอรับใบอนุญาตจะแสดงหลักฐานการอนุญาตให้ใช้ที่ดินอย่างอื่นที่มีใช้สัญญาเช่า หรือสัญญาเช่าที่มีระยะเวลาสั้นกว่าสิบปีก็ได้

ที่ดินตามวรรคหนึ่งต้องมีขนาดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 เมื่อได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบแล้ว ให้โรงเรียนในระบบเป็นนิติบุคคลนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้แทนของนิติบุคคล

มาตรา 25 เมื่อโรงเรียนในระบบเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 24 แล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการ ดังต่อไปนี้

โอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครองในที่ดิน สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกินหรือสิทธิ การเช่าที่ปลอดจากภาระผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตให้แก่โรงเรียน ในระบบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับใบอนุญาต

1. ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 18 วรรค สองและที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเฉพาะในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนเปิดดำเนินกิจการโรงเรียน ในระบบให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด

2. โอนเงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นทุนนอกจากที่ดินให้แก่โรงเรียนในระบบภายในเวลาที่ ผู้อนุญาตกำหนด

3. ดำเนินการให้มีคณะกรรมการบริหารตามมาตรา 30 ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่ ผู้อนุญาตกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามข้อ 1 2 3 หรือ 4 ผู้อนุญาตมีอำนาจเพิกถอน ใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบได้

ในกรณีที่ดินที่จะโอนหรือที่เป็นของโรงเรียนในระบบมีจำนวนเป็นประกันหนี้ที่เกิดจาก การดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนในระบบหรือหนี้ของโรงเรียนในระบบ มิให้ถือว่าที่ดินนั้นมีภาระผูกพัน ตาม ข้อ 1

มาตรา 26 เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้ดำเนินการตามมาตรา 25 แล้ว และพร้อมที่จะเปิด ดำเนินกิจการโรงเรียนในระบบ ให้แจ้งให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อน วันเปิดดำเนินกิจการเมื่อผู้อนุญาตตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตดำเนินการถูกต้องตาม

มาตรา 25 ให้แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบเพื่อเปิดดำเนินการได้ แต่ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตยังดำเนินการไม่ถูกต้องตามมาตรา 25 จะสั่งให้โรงเรียนในระบบชะลอการเปิดดำเนินการไปก่อนจนกว่าจะดำเนินการให้ถูกต้องก็ได้ ทั้งนี้ ผู้อนุญาตต้องแจ้งก่อนวันเปิดดำเนินการโรงเรียนในระบบไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้รับแจ้งผลการตรวจสอบจากผู้อนุญาตตามกำหนดเวลาตามวรรคสองให้โรงเรียนในระบบนั้นเปิดดำเนินการได้ตามกำหนดเวลาที่ได้แจ้งไว้

มาตรา 27 การโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในที่ดินให้แก่โรงเรียนในระบบเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงตามประมวลกฎหมายที่ดินและภาษีอากรตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาออกตามประมวลรัษฎากรกำหนดไว้

การยกเว้นค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการโอนกรรมสิทธิ์กลับคืนให้กับผู้รับใบอนุญาต เมื่อโรงเรียนในระบบเลิกกิจการ

มาตรา 28 ชื่อของโรงเรียนในระบบต้องใช้อักษรไทยขนาดใหญ่พอสมควรติดไว้ที่บริเวณโรงเรียนในระบบ ณ ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย โดยต้องมีคำว่า “โรงเรียน” ประกอบชื่อด้วย ในกรณีที่ใช้อักษรต่างประเทศกำกับ ต้องไม่มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย

มาตรา 29 โรงเรียนในระบบอาจจัดตั้งสาขาได้ การจัดตั้ง การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ห้ามไม่ให้โรงเรียนในระบบกระทำการใดให้บุคคลอื่นเข้าใจว่าเป็นตัวแทน เครือข่าย หรือสาขาของโรงเรียนในระบบ สถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา 30 ให้โรงเรียนในระบบมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกับผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ หรือเป็นบุคคลเดียวกันทั้งสามตำแหน่ง ให้ตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหรือสองคน แล้วแต่กรณีคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหากรรมการ การเลือกประธานกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในตราสารจัดตั้ง

ในวาระเริ่มแรกที่จัดตั้งโรงเรียนในระบบและยังไม่มีผู้แทนผู้ปกครองให้คณะกรรมการบริหารตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยกรรมการอื่นเท่าที่มีอยู่

มาตรา 31 ให้คณะกรรมการบริหารของโรงเรียนในระบบมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ออกระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนในระบบ
2. ให้ความเห็นชอบนโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในระบบ
3. ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการโรงเรียนในระบบด้านบุคลากร แผนงานงบประมาณวิชาการ กิจกรรมนักเรียน อาคารสถานที่ และความสัมพันธ์กับชุมชน
4. กำกับดูแลให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนในระบบ
5. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร
6. ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่โรงเรียนในระบบมีอยู่ขณะนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารไม่ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงิน คณะกรรมการต้องเสนอทางเลือกที่ปฏิบัติได้ให้แก่โรงเรียนในระบบด้วย เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่าการกู้ยืมเงินนั้นมีได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการดำเนินกิจการโรงเรียนในระบบ

1. ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นของโรงเรียนในระบบ
2. ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และการแต่งตั้งผู้สอบบัญชี
3. พิจารณาคำร้องทุกข์ของครู ผู้ปกครองและนักเรียน
4. ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา 32 การกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นของโรงเรียนในระบบให้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการการศึกษา ค่าตอบแทนครูที่มีความรู้และความสามารถที่ดีและค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการขยายกิจการและผลตอบแทน

ผลตอบแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นตามวรรคหนึ่งให้ประกาศไว้ในที่เปิดเผย
ในโรงเรียนในระบบ และโรงเรียนในระบบจะเรียกเก็บเงินอื่นใดจากผู้ปกครองหรือนักเรียนนอกจาก
ที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่ได้

มาตรา 33 ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและ
ค่าธรรมเนียมอื่นตามมาตรา 32 ของโรงเรียนในระบบมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไรเกินควร
และโรงเรียนในระบบดังกล่าวไม่สามารถแสดงได้ว่ามิได้เป็นการแสวงหากำไรเกินควร
คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ลดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นดังกล่าวลงตามที่
เห็นสมควรได้

มาตรา 34 ในกรณีที่กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าค่าธรรมเนียมการศึกษาและ
ค่าธรรมเนียมอื่นที่โรงเรียนในระบบกำหนดตามมาตรา 32 เป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร
จะสั่งให้โรงเรียนในระบบลดค่าธรรมเนียมดังกล่าวลงตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 35 โรงเรียนในระบบใดไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาหรือเรียกเก็บ
ค่าธรรมเนียมการศึกษาต่ำกว่าอัตราที่พึงเรียกเก็บตามที่คำนวณได้ตามมาตรา 32 เพราะเหตุเป็น
โรงเรียนการกุศลหรือเพื่อให้ผู้ยากไร้ได้รับการศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนทางการเงิน
และให้ความช่วยเหลือด้านอื่นเพื่อให้โรงเรียนในระบบดังกล่าวสามารถดำเนินการต่อไปได้
ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 36 คณะกรรมการบริหารต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละ
ภาคการศึกษาปกติ

การประชุมของคณะกรรมการบริหาร ให้นำความในมาตรา 12 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา 37 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ
การบริหารจัดการโรงเรียนในระบบ และแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบพร้อมทั้งส่งหลักฐานการแต่งตั้ง
ผู้อำนวยการภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันแต่งตั้ง

ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา และสามารถทำงานให้กับโรงเรียนในระบบได้เต็มเวลา

ผู้รับใบอนุญาตจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการโดยไม่แต่งตั้งผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา 38 ภายใต้บังคับมาตรา 37 วรรคสาม ผู้รับใบอนุญาตจะแต่งตั้งรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้

รองผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ มาตรา 39 ผู้อำนวยการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

1. ดูแลรับผิดชอบงานด้านวิชาการของโรงเรียนในระบบ
2. แต่งตั้งและถอดถอน ครู บุคลากรทางการศึกษา และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในระบบตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด
3. ควบคุมปกครองครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนของโรงเรียนในระบบ
4. จัดทำทะเบียนครู บุคลากรทางการศึกษา เจ้าหน้าที่ นักเรียน และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
5. จัดทำหลักฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับวิชาการตามระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งตราสารจัดตั้ง นโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 40 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้จัดการคนหนึ่ง มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

1. ดูแลรับผิดชอบงานด้านงบประมาณของโรงเรียนในระบบ
2. ดูแลรับผิดชอบการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนในระบบ

3. ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับการบริหารงานตามตราสารจัดตั้ง นโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนในระบบ และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับใบอนุญาตจะทำหน้าที่ผู้จัดการโดยไม่แต่งตั้งผู้จัดการตามวรรคหนึ่งก็ได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้จัดการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 41 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดาและไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่ว่าในกรณีใดให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 21 เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หากมิได้แต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนไว้ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา 42 ให้โรงเรียนในระบบจัดให้มีครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนในระบบให้เพียงพอแก่การจัดการศึกษาและมีจำนวนที่เหมาะสมกับนักเรียน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูหรือบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา แล้วแต่กรณี

มาตรา 43 เอกสารที่โรงเรียนในระบบต้องจัดทำตามพระราชบัญญัตินี้ให้จัดทำเป็นภาษาไทยการสอนในโรงเรียนในระบบนอกจากการสอนวิชาภาษาต่างประเทศต้องใช้ภาษาไทย เว้นแต่เป็นโรงเรียนประเภทนานาชาติหรือเป็นโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตให้สอนเป็นภาษาต่างประเทศ ให้สอนเป็นภาษาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตได้ แต่ต้องสอนให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพูดภาษาไทยได้ด้วย

เพื่อประโยชน์ในการขยายโอกาสการเรียนรู้ คณะกรรมการจะอนุญาตเป็นการทั่วไป ให้โรงเรียนในระบบสอนวิชาบางวิชาเป็นภาษาต่างประเทศก็ได้ โดยจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

1.2 กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ.2555 รายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ.2555

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้งและการกำหนดขนาดที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ.2555 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) เป็นฐานในการหาข้อมูลตามวัตถุประสงค์ โดยการตั้งคำถามการวิจัยให้สอดคล้องและไม่ขัดกับกฎกระทรวง เนื่องจากการจัดตั้งโรงเรียนลักษณะนี้จำเป็นจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้อย่างเคร่งครัดเป็นแกนอยู่แล้ว

ตอนที่ 2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ในงานนี้ผู้วิจัยขอเสนอข้อกำหนดในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางปีพุทธศักราช 2551 โดยกำหนดให้โรงเรียนในสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้หลักสูตรเดียวกันนี้ ทั้งนี้มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายดังนี้

2.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.3 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

2.4.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.6 สารการเรียนรู้

สารการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสารการเรียนรู้ ดังนี้

ภาษาไทย : ความรู้ ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่าภูมิปัญญา ไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

คณิตศาสตร์ : การนำความรู้ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิตและศึกษาต่อ การมีเหตุมีผล มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์

วิทยาศาสตร์ : การนำความรู้ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และแก้ปัญหอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และจิตวิทยาศาสตร์

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม : การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ความรักชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย

สุขศึกษาและพลศึกษา : ความรู้ ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพ พลานามัยของตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธี และทักษะในการดำเนินชีวิต

ศิลปะ : ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่ม จินตนาการสร้างสรรค์งานศิลปะ สุนทรียภาพและการเห็นคุณค่าทางศิลปะ

การงานอาชีพและเทคโนโลยี : ความรู้ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน การจัดการ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพและการใช้เทคโนโลยี

ภาษาต่างประเทศ : ความรู้ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

2.7 ความมุ่งหมายของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

2.8 การจัดเวลาเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

2.9 โครงสร้างเวลาเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรแกนกลางนั้นได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนตลอด 3 ปี ไว้ดังนี้ไว้ดังนี้

วิชาพื้นฐาน 1,560 ชั่วโมงแบ่งเป็น

1. ภาษาไทย 240 ชั่วโมง
2. คณิตศาสตร์ 240 ชั่วโมง
3. วิทยาศาสตร์ 240 ชั่วโมง
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 240 ชั่วโมง
5. สุขศึกษาและพลศึกษา 120 ชั่วโมง
6. ศิลปะ 120 ชั่วโมง
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี 120 ชั่วโมง
8. ภาษาต่างประเทศ 240 ชั่วโมง

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 360 ชั่วโมง

รายวิชา หรือ กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อม และจุดเน้นไม่น้อยกว่า 1,560 ชั่วโมง

ตอนที่ 3 หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

ในเรื่องหลักการพื้นฐานของโรงเรียนนั้น หมายถึงแนวคิดที่โรงเรียนใช้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวเป็นหลักในการปฏิบัติในการดำเนินกิจการโรงเรียน ครอบคลุมเรื่อง วิสัยทัศน์ พันธกิจ ในที่นี้ผู้วิจัยจึงขออธิบายถึงความหมายของ วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ต่อไป

ความหมายของวิสัยทัศน์

นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดและความหมายของวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้หลายลักษณะดังนี้

Hicman & Silva (1984) ได้ให้ความหมายว่า วิสัยทัศน์ หมายถึงเป็นการเดินทางโดยใช้สมองจากสิ่งที่รู้ไปยังสิ่งที่ไม่รู้ เป็นการสร้างสรรค์อนาคตจากข้อมูลในปัจจุบัน จากความหวัง ความฝัน และโอกาสที่จะเป็นไปได้

Bennis & Nanus (1985) ได้ให้ความหมายว่า วิสัยทัศน์ คือภาพในสมอง (Metal Image) ของความเป็นไปได้และสภาพของอนาคตที่พึงปรารถนา ภาพในสมองนี้ อาจคลุมเคลือเหมือนความฝัน หรือแจ่มแจ้งเหมือนวัตถุประสงคก็ได้

Blumberg & Greenfield (1986) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถที่มองเห็นความแตกต่างของสิ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และสิ่งที่แตกต่างกันในอนาคตที่ต้องการ และกระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจาสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต

Sergiovanni (1987) ได้อธิบายว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ภาพในใจ (Mindscape) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการชี้นำการปฏิบัติและการตัดสินใจของบุคคล Mindscape นี้ ไม่สามารถมองเห็นได้แตกต่างจากภาพภูมิประเทศ (Landscape)

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2538) ได้อธิบายว่า วิสัยทัศน์หมายถึง ภาพขององค์กรในอนาคตเป็นภาพที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นแล้วและสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายได้

พัฒนิจ โภชญนาท (2542) ได้ให้ความหมายว่า วิสัยทัศน์ หมายถึงการชี้ทิศทางที่ควรมาจากปัญญา มีความเป็นไปได้และสอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงานนั้น ๆ ทั้งนี้ภาพอนาคตนั้นจะสะท้อนความจริง น่าเชื่อถือ และดึงดูดให้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อไปสู่เป้าหมาย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ คือภาพในใจที่ระบุถึงลักษณะที่พึงประสงค์อนาคตที่เป็นไปได้ โดยลักษณะดังกล่าวจะมีความดึงดูดให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ภาพดังกล่าวนั้นเป็นจริง ทั้งนี้วิสัยทัศน์จะเป็นเครื่องมือซึ่งนำการตัดสินใจและการปฏิบัติของบุคคลในการศึกษาครั้งนี้จะมุ่งสอบถามถึงภาพของโรงเรียนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่าโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์อย่างไรเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานของโรงเรียนต่อไป

ความหมายของพันธกิจ

Hill & Jones (2008). ได้ระบุว่า พันธกิจ หมายถึงคำแถลงความมุ่งประสงค์ของบริษัทหรือองค์การ พันธกิจควรชี้้นำการกระทำขององค์การ ขยายความเป้าหมายโดยรวมทั้งหมด จัดเตรียมหนทางและชี้้นำการตัดสินใจ พันธกิจเป็นการจัดเตรียมข่างานหรือบริบทภายในแผนกลยุทธ์ของบริษัทที่ได้กำหนดไว้ พันธกิจมักเป็นประโยคสั้น ๆ ประมาณหนึ่งถึงสองบรรทัด ถ้ามีพันธกิจหลายอย่างก็อาจแบ่งเป็นหลายข้อ

เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถานที่ให้การศึกษาดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พันธกิจของโรงเรียนจึงเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของนักเรียนเมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้แล้ว ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งสอบถามเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้เป็นหลัก

ตอนที่ 4 การบริหารโรงเรียน

ในตอนนี้ ผู้วิจัยขอเสนอการบริหารโรงเรียน 4 ด้าน ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นฐานในการหาข้อมูล เพื่อการจัดตั้งโรงเรียน โดยงานบริหาร 4 ด้าน คือ 1. วิชาการ 2. งบประมาณ 3. บุคคล และ 4. ทั่วไป

ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่าการบริหารการศึกษามีความหมายดังนี้

สมบุญ พรธนาภพ (2521) ได้ให้ความหมายว่าการบริหารการศึกษา คือ การดำเนินการต่าง ๆ ของกลุ่มบุคคล ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสมาชิกของ

สังคมให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ และเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่าง
เอกัตบุคคล เพื่อให้เขาเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ภิญโญ สาร (2523) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า การบริหาร
การศึกษา คือกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน
ประชาชน หรือ สมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ ทักษะ ค่านิยม หรือคุณธรรม
ทั้งในด้านการสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดี
และมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่เป็น
ระเบียบแบบแผน

นพพงศ์ บุญจิตราดุลย์ (2551) ได้ให้ความหมายว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง
กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ
ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมที่
ตรงกันกับความต้องการของสังคม

ภารกิจของงานบริหารการศึกษา

Edward W. Smith กับคณะ (1961) ได้แบ่งงานของผู้บริหารการศึกษาไว้ 7 ประการ
ด้วยกัน คือ

1. งานวิชาการ
2. งานบุคคล
3. งานกิจการนักเรียน
4. งานการเงิน
5. งานอาคารสถานที่
6. งานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
7. งานธุรการ

ส่วนนพวงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551) ได้แบ่งงานของผู้บริหารสถานศึกษาไว้เพียง 5 ด้าน ได้แก่

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานบุคคล
3. การบริหารเกี่ยวกับชุมชน และประชาสัมพันธ์โรงเรียน
4. การบริหารเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ธุรการ การเงิน และการให้บริการ
5. การบริหารกิจการนักเรียน

ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 38) มาตรา 39 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจบริหาร ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านวิชาการ
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านการบริหารงานบุคคล
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงแบ่งประเภทของการบริหารโรงเรียนไว้ 4 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป โดยผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานวิชาการ

การดำเนินการจัดกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งถือเป็นหัวใจของการจัดการการศึกษา และเป็นเหตุผลหลักที่มีการจัดตั้งหน่วยงานทางการศึกษาขึ้นมาในสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายคือ การศึกษา คุณภาพ และมาตรฐานของการศึกษาจะอยู่ที่งานด้านวิชาการที่ประกอบด้วยด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดบุคคลที่เกี่ยวข้องการจัด

ส่งเสริมงานด้านวิชาการรวมถึงงานด้านการวัดและประเมินผล ขึ้นตอนการดำเนินงานด้านวิชาการ และจะมีขั้นการวางแผนทางวิชาการ การจัดและดำเนินการ ส่งเสริม และติดตามผล

1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่มีความสำคัญยิ่งของผู้บริหาร และเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษาในการจัดโปรแกรมการสอนและการปฏิบัติตามโปรแกรมรวมทั้ง การวัดผล และการจัดบริการในการสอน (Miller, 2001) โดยมีการจัดให้ความสำคัญของงาน วิชาการไว้ถึงร้อยละ 40 และจัดอันดับความสำคัญไว้เป็นอันดับแรกจากงานด้านอื่น ๆ (Smith and others, 1961:170) โดยการบริหารงานวิชาการมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Koontz, O'Donnel and Wehrich (1984) ให้ความหมายว่าการบริหารงาน วิชาการเป็นการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย คือ เงิน วัสดุ สิ่งของ เป็นอุปกรณในการปฏิบัติงาน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ให้ความหมายว่าการบริหารงานวิชาการว่าเป็น การจัดกิจกรรมทุกสิ่งอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

กมล ภูประเสริฐ (2544) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหาร ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุด และภารกิจของสถานศึกษา

สมาน อัสวภูมิ (2549) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการ ดำเนินงานเพื่อพันธกิจด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามความมุ่งหมายที่การศึกษากำหนดไว้

1.2 ขอบข่ายงานบริหารวิชาการ

กรมสามัญศึกษา (2535) ได้กำหนดขอบข่ายงานบริหารวิชาการไว้ 6 ด้านได้แก่

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การจัดงานวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอน

4. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
5. การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนของนักเรียน
6. การประเมินผลทางด้านวิชาการ

ในขณะที่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดขอบข่ายของงานด้านวิชาการไว้ 12 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล เทียบโอนผลการเรียน
4. การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนวทางการศึกษา
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

1.3 ขอบข่ายตามแนวคิดนักการศึกษา

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2525)

1. หลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การบริหารบุคคลทางวิชาการ
4. การนิเทศการศึกษา

5. การบริหารสื่อการศึกษา
6. กิจกรรมอื่นๆที่เสริมการเรียนการสอน

กิติมา ปรีดีดีลิก (2532)

1. แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ
2. หลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การนิเทศการสอน และการฝึกอบรม
5. การวัดและการประเมินผล

จรัส นองมาก (2538)

1. งานการจัดหลักสูตร
2. งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. งานการใช้วิธีการสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอน
4. งานการวัดผลการเรียนการสอน

ปรียาพร วศ์อนุตรโรจน์ (2543)

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ
2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. การจัดการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

Campbell, Bridges and Nystand (1977) กล่าวว่างานของหัวหน้าสถานศึกษาด้านวิชาการนั้นเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินงานการประเมินผลโปรแกรมการศึกษาในด้าน ต่อไปนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะของสถานศึกษา
2. การกำหนดโปรแกรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย
3. การพัฒนาและการนำหลักสูตรของชาติไปใช้
4. การเลือกใช้และเตรียมอุปกรณ์และสื่อการเรียน
5. การประเมินผลการสอน

Sergiovanni, et al (2004)

1. การกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมาย
2. การจัดโครงสร้างโปรแกรมการเรียนการสอน
3. การประเมินผลการเรียนการสอน
4. การสร้างบรรยากาศในการศึกษา
5. การจัดหาสิ่งสนับสนุนและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

Kimbrough and Nunnery (1988)

1. การกำหนดนโยบายและหลักการให้ชัดเจน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา
3. การจัดระบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเป้าหมาย
4. การจัดองค์การของการเรียนการสอน
5. การประเมินผล
6. การจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

1.4 แนวทางปฏิบัติ การบริหารวิชาการ

แนวคิด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม 2545 มุ่งการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยการดำเนินการจะได้ มีอิสระ คล่องตัว

วัตถุประสงค์

1. คล่องตัว อีสระ รวดเร็ว สอดคล้องต่อความต้องการของนักเรียน สถานศึกษา
ชุมชน ท้องถิ่น
2. ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ
3. พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
4. ประสานความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษา
และของบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน หน่วยงาน และสถาบันอื่นๆ

ขอบข่ายภารกิจการบริหารวิชาการของสถานศึกษา

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล เทียบโอนผลการเรียน
4. การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
9. การศึกษา สัมรวจความต้องการสนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน
10. จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อ
การพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น
11. ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง
วิชาการของสถานศึกษา และที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน ท้องถิ่น

1.5 การบริหารงานด้านหลักสูตร

1.5.1 ความหมายของหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมาย 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มุ่งหมายไว้
2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า เช่น ครู นักเรียน วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น
3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

ดังนั้น การบริหารงานด้านหลักสูตรจึงหมายถึงการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ การวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรโดยการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เช่น บุคลากร อาคารสถานที่ งบประมาณ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ การจัดทำโครงการสอน

1.5.2 กระบวนการบริหารงานด้านหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการนำกระบวนการบริหารงานมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ กระบวนการบริหารงานหลักสูตรสามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นเตรียมการ เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตรการวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ และนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตรประกอบด้วย การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ และ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ขั้นดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายปฏิบัติการหลักสูตร และฝ่ายสนับสนุนตลอดจนฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตรการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร โดยมีการประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียนเป็นการชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดทำคู่มือครู การจัดทำตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร เมื่อนำหลักสูตรไปใช้ ควรมีการจัดการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ของการประเมินผลเพื่อจะพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือเพื่อจะได้นำไปใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร

1.6 การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรเพราะเป็นขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

1.6.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

Kimbrough and Nunnery (1988) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนไว้ 5 ด้านคือ การวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตร การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดระบบการเรียนการสอน การวัดผลประเมินและการจัดสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

กิติมา ปรีดีดิลก (2532) ได้เสนอแนวคิดว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะทำการจัดการเรียนการสอนโดยมีการสอนที่ถูกต้องตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ หลักที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนควรจัดความรู้และคุณสมบัติอื่นที่ตรงความต้องการให้แก่ผู้เรียนอย่างถูกต้องเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติเนื้อหาที่ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์ และท้องถิ่น ความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังกล่าวถึงขอบเขตงานการจัดการเรียนการสอนไว้ 7 เรื่อง คือ การจัดแผนการเรียน การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดแบบเรียน และการจัดห้องสมุด โดยแยกเรื่องสื่อการเรียนการสอนในฐานะงานหนึ่งของงานวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้เป็น 2 คำ คือ การสอน (Teaching) หมายถึงการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน และการเรียนการสอนมีความหมายกว้างกว่าการสอน (Instruction) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วย เช่น การใช้สื่อ การจัดกิจกรรมระหว่างการสอนการทดสอบ เป็นต้น

1.7 การบริหารการวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งทำให้ทราบพื้นฐานของความรู้ของนักเรียนเพื่อปรับปรุงวิธีการสอนและเพื่อตัดสินเลื่อนชั้น ดังนั้น การวัดและประเมินผลเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่สำคัญต่อการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย

สำหรับความหมายของการวัดและประเมินผลนั้น รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550: 99) ได้กล่าวว่า การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งๆ นั้น แต่การประเมินผลเป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริง และการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายทางโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบ ประกอบการพิจารณา และการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี จะเห็นได้ว่า การประเมินผลจะมีได้ต้องมีการวัดผลสิ่งนั้นก่อน

แนวการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษามีดังนี้

1. กำหนดระเบียบแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และกายจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน

4. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่นๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด

5. พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

สำหรับระยะเวลาในการวัดผลและประเมินผลการเรียน กรมวิชาการ ได้กำหนดแนวทางที่จะใช้วัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐานโดยกำหนดไว้ดังนี้คือ

1. การประเมินผลก่อนเรียน (Pre-Assessment)

การประเมินผลก่อนเรียน เป็นการประเมินโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้น สำหรับการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียน

1.1 การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน

1.2 การประเมินความรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียน

2. การประเมินผลระหว่างเรียน (On-going Assessment)

เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการสอน ตามแผนการสอนที่ครูได้วางแผนไว้หรือไม่ สารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปสู่การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถให้เกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ

วิธีการประเมินที่เหมาะสมสำหรับการประเมินระหว่างเรียนได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนแสดง (Performance) ให้เห็นว่ามีความรู้ ทักษะและความสามารถตลอดจนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันเป็นผลจากการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนได้จัดกระบวนการการเรียนรู้ให้ โดยการประเมินด้วยวิธีดังต่อไปนี้

2.1 การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล คือการถามตอบระหว่างการทำกิจกรรมการเรียน สนทนาพูดคุยกับผู้เรียน พร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ

2.2 การประเมินจากการปฏิบัติ (Performance Assessment) ผู้สอนมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนทำเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารสารสนเทศว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

2.3 การประเมินตามสภาพความเป็นจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมินจากการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงแต่งงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นโลกแห่งความเป็นจริง หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง งานหรือสถานการณ์จึงเป็นสิ่งที่ซับซ้อน (Complex) และเป็นองค์รวม (Holistic) มากกว่างานปฏิบัติทั่วไป

2.4 การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นวิธีการประเมินที่ช่วยส่งเสริมให้การประเมินตามสภาพความเป็นจริงมีความเป็นไปได้มากขึ้น โดยการให้ผู้เรียนได้เก็บรวบรวมผลงานจากการปฏิบัติจริงทั้งในชั้นเรียนหรือในชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็น ความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนาการและความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง ซึ่งผู้สอนสามารถประเมินจากแฟ้มสะสมงานแทนการประเมินจากการปฏิบัติจริงได้

3. การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน (Summative Assessment) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียน เมื่อผ่านการเรียนรู้ในช่วงเวลาหนึ่ง ประกอบด้วย

3.1 การประเมินหลังเรียน ในเรื่องที่คุณเรียนได้เรียนจบแล้วเพื่อตรวจสอบว่าคุณเรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้หรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับก่อนเรียน แล้วผู้เรียนเกิดพัฒนาการอย่างไร

3.2 การประเมินผลเรียนปลายปี หรือปลายภาค เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรายวิชาต่างๆตามผลการเรียนรู้อย่างปีและรายภาค ทำให้ได้ข้อมูลสำคัญสำหรับปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนที่เรียนไม่ผ่าน การประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ด้วย

ลักษณะของการประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงมีลักษณะดังนี้

1. เน้นการประเมินที่ดำเนินไปพร้อมๆกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสามารถทำได้ตลอดเวลา ทุกสภาพการณ์
2. เน้นการประเมินที่ยึดพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของผู้เรียนจริงๆ
3. เน้นการพัฒนาจุดเด่นของนักเรียน

4. ใช้ข้อมูลที่หลากหลาย ด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย และสอดคล้องกับวิธีการประเมินตลอดจนจุดประสงค์ในการประเมิน
5. เน้นคุณภาพผลงานของผู้เรียนที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ ความสามารถหลาย ๆ ด้าน
6. ประเมินด้านความคิด เน้นความคิดเชิงวิเคราะห์
7. เน้นให้ผู้เรียนประเมินตนเอง และการมีส่วนร่วมในการประเมินของผู้เรียน

1.7.1 การประเมินความสามารถด้านศิลปะการเต้น

ในการประเมินความสามารถในศิลปะการเต้นแล้วสถาบัน Royal Academy of Dance (2010) ได้จัดหมวดหมู่ของหัวข้อในการประเมินความสามารถด้านศิลปะการเต้น ไว้ 3 หมวดได้แก่

1. ด้านเทคนิคการเต้น
2. ด้านความสามารถทางดนตรี
3. ด้านความสามารถทางการแสดงออก

นอกจากนี้ McCutchen (2006) ยังได้แบ่งรูปแบบการสอนศิลปะการเต้น ออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

1. ด้ายการแสดง
2. ด้านการออกแบบ
3. ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและบริบท
4. ด้านการวิเคราะห์ และวิจารณ์

2. การบริหารงบประมาณ

การบริหารงานงบประมาณหรือที่เรียกว่า การบริหารงานการเงิน และพัสดุสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบัน ได้ดำเนินการโดยยึดหลักกฎหมายระเบียบ มติครม. และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการดำเนินการสำหรับราชการที่เป็นสถานศึกษาในทุกสังกัด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดขอบข่าย

ของ เนื้อหาและแนวปฏิบัติในขอบข่ายของการบริหารงบประมาณ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545: 170-177; ปัญญา แก้วกียูร และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล. 2545: 38-51, กระทรวงศึกษาธิการ. 2546ค: 39-50, ธีระ รุญเจริญ .2546: 74-80) การบริหารงานงบประมาณของสถานศึกษา มุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารจัดการจัดการมีความคล่องตัวโปร่งใส ตรวจสอบได้ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management: RBM) และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance Based Budgeting: PBB) ให้มีการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษารวมทั้งจัดหารายได้จากบริการมาใช้ในการจัดการ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นต่อผู้เรียน

1.1 ความหมายของการบริหารงบประมาณ

ณรงค์ สัจพันโรจน์ (2539: 2) กล่าวว่า การบริหารงบประมาณ หมายถึงแผนเบ็ดเสร็จที่แสดงออกในรูปตัวเงินที่แสดงโครงการดำเนินงานทั้งหมด ในระยะเวลาหนึ่ง แผนนี้จะรวมถึงการกระจายงบประมาณบริหารกิจกรรม โครงการ และค่าใช้จ่ายตลอดจนทรัพยากรที่จำเป็นในการสนับสนุน การดำเนินงาน ให้บรรลุตามแผน ประกอบด้วยการกระทำ 3 ขั้นคือ 1)การจัดเตรียม 2) การอนุมัติ 3) การบริหาร

วิศิษฐ์ กมลานนท์ (2540: 13) กล่าวว่า การบริหารงบประมาณ หมายถึงการจัดทำงบประมาณ การจัดทำบัญชี การใช้จ่ายเงิน และการควบคุมตรวจสอบ ทางด้านการเงิน และทรัพย์สิน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534: 9) ได้ให้ความหมายการบริหารงบประมาณ หมายถึง แผนการใช้จ่ายเงินเพื่อให้การดำเนินการต่างๆ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมดูแล การดำเนินงานได้อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป การบริหารงบประมาณ หมายถึง การตัดสินใจในเรื่องการจัดทำและเสนอของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบติดตามประเมินผล และรายงานผลการใช้จ่ายเงินและผลการดำเนินงาน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาการบริหารการเงิน การบริหารบัญชี และการบริหารพัสดุและทรัพย์สิน

2.2 ขอบข่ายการบริหารงานงบประมาณ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดขอบข่าย การบริหารงานงบประมาณ ในหน่วยงานราชการไว้เป็นหัวข้อดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546ค: 39–50)

1. การจัดทำและเสนอของบประมาณ
 - การวิเคราะห์และพัฒนานโยบายทางการศึกษา
 - การจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาการศึกษา
 - การวิเคราะห์ความเหมาะสมการเสนอของบประมาณ
2. การจัดสรรงบประมาณ
 - การจัดสรรงบประมาณในสถานศึกษา
 - การเบิกจ่ายและอนุมัติงบประมาณ
 - การโอนเงินงบประมาณ
3. การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงินและการดำเนินงาน
 - การตรวจสอบติดตามการใช้เงิน และผลการดำเนินงาน
 - การประเมินผลการใช้เงิน และผลการดำเนินงาน
4. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
 - การจัดการทรัพยากร
 - การระดมทรัพยากร
 - การจัดหารายได้และผลประโยชน์
 - กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
 - กองทุนสวัสดิการเพื่อการศึกษา
5. การบริหารการเงิน
 - การเบิกเงินจากคลัง
 - การรับเงิน
 - การเก็บรักษาเงิน
 - การจ่ายเงิน
 - การนำส่งเงิน
 - การกักเงินไว้เบิกเหลือมปี

6. การบริหารบัญชี

- การจัดทำบัญชีการเงิน
- การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน
- การจัดทำและจัดหาแบบพิมพ์ บัญชี ทะเบียน และรายงาน

7. การบริหารพัสดุและสินทรัพย์

- การจัดทำระบบฐานข้อมูลสินทรัพย์ของสถานศึกษา
- การจัดหาพัสดุ
- การกำหนดรูปแบบรายการหรือคุณลักษณะเฉพาะ และการจัดซื้อจัดจ้าง

การควบคุมดูแล บำรุงรักษา และจำหน่ายพัสดุ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจของงานงบประมาณไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550: 52-75)

1. การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ
2. การขออนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร
3. การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร
4. การโอนและขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ
5. การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ
6. การตรวจสอบ ติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ
7. การตรวจสอบ ติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ
8. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
9. การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา
10. การบริหารทรัพยากรเพื่อการศึกษา
11. การวางแผนพัสดุ
12. การกำหนดแบบรูปรายการ หรือลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
13. การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ
14. การจัดหาพัสดุ
15. การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ
16. การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน

17. การเบิกเงินจากคลัง
18. การรับเงิน การเก็บรักษาเงินและงบบการเงิน
19. การนำเงินส่งคลัง
20. การจัดทำบัญชีการเงิน
21. การจัดทำรายงานทางการเงินและงบประมาณ
22. การจัดทำหรือการจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียนและรายงาน

สรุปได้ว่า ขอบข่ายหรือภารกิจการบริหารงานงบประมาณของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การจัดทำและเสนอขอของงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบติดตาม และประเมินผล การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การบริหารการเงินการบัญชีและการบริหารพัสดุและทรัพย์สินรวมทั้งการรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน

สำหรับการศึกษาคำนี้เรื่องการบริหารงานงบประมาณผู้วิจัยสนใจเฉพาะค่าใช้จ่ายหมุนเวียนของโรงเรียน และรายได้ของโรงเรียน ได้แก่ รายได้ค่าเล่าเรียน และรายได้จากแหล่งอื่น ๆ เท่านั้น

3. การบริหารงานบุคคล

3.1 ความหมายของการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคล (Personnel Management) หรือบางครั้งอาจเรียกว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) ซึ่งอาจจะยังมีคำอื่น เช่น การบริหารพนักงาน เจ้าหน้าที่ การบริหารอัตรากำลัง การบริหารเจ้าหน้าที่ ส่วนคำภาษาอังกฤษ คำอื่นได้แก่ Personnel Administration, Labor Management, Management of Human Resource นักวิชาการและนักบริหารได้ให้ความหมายการบริหารงานบุคคลไว้แตกต่างกันไปแต่ในหลักการใหญ่ ๆ แล้วก็มีความหมายครอบคลุมตรงกันดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2525 : 3) การบริหารงานบุคคล หมายถึง ภารกิจของผู้บริหารทุกคน (และของผู้ชำนาญการด้านบุคลากรโดยเฉพาะ) ที่มุ่งปฏิบัติในกิจกรรมทั้งปวงที่เกี่ยวกับการบุคลากรเพื่อให้ปัจจัยด้านบุคคลขององค์การเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดตลอดเวลา ที่จะส่งผลสำเร็จต่อเป้าหมายขององค์การ

บัณฑิตย อินทร์ชื่น (2526 : 1) ให้ความหมายกว้าง ๆ ว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลในองค์การ นับตั้งแต่เข้ามาปฏิบัติงาน จนกระทั่งออกจากงานไป โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการจัดอัตรากำลัง การกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาทำงาน การกำหนดชั้นและตำแหน่งงาน การกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าจ้าง การสรรหาหรือการรับสมัคร การสอบ การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การให้ทดลองปฏิบัติงานการจัดทำและเก็บรักษาทะเบียนประวัติ การฝึกอบรม การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง การจัดสวัสดิการการรักษาสุขภาพและความปลอดภัย การปกครอง บังคับบัญชา การพิจารณาโทษทางวินัย การให้พ้นจากงานและการให้บำเหน็จบำนาญ

บรรจง อภิตติกุล (2527 : 8) ให้ความหมายของคำว่า การการบริหารงานบุคคล (Personnel Administration) หรือการจัดการงานบุคคล (Personnel Management) หมายถึง การบริหารทางด้านการวางแผน การจัดรูปงาน การอำนวยความสะดวกและการควบคุมหน้าที่ต่างๆ เกี่ยวกับบุคคลเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ขององค์การ ในอันที่จะให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลและประหยัด

เสนาะ ตีเยาว์ (2532 : 10) ให้ความหมายของ การบริหารงานบุคคล คือ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการวางแผน วางแผนโครงการ ระเบียบ และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในองค์การใดองค์การหนึ่ง เพื่อให้ได้มาได้ใช้ประโยชน์และบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรด้านมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและปริมาณเพียงพอ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ทองศรี กำภู ณ อยุธยา (2532 : 19) ให้ความหมายการบริหารงานบุคคลว่า หมายถึง การศึกษาและการวางแผนการบริหารงานบุคคลอย่างเป็นระบบ เน้นนโยบายสรรหาเป็นหลัก และมองกว้างไกลไปถึงการแลกเปลี่ยนบุคคลในวงการต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้ความสามารถกระจายออกไปโดยอัตโนมัติ เรื่องกระบวนการต่าง ๆ จะเป็นเพียงรายละเอียดที่จะช่วยประกอบการตัดสินใจให้กับผู้บริหารที่รับผิดชอบงานบุคคล

ศิริพร พงศ์ศิริโรจน์ (2540 : 140) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคล เป็นศิลปะในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน โดยให้ได้บุคคลที่เหมาะสม พัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพและใช้บุคคลนั้น ๆ ปฏิบัติงาน ให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ รักษาทรัพยากรนี้ไว้อย่างผู้มีคุณค่า เพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิตหรือบริการทั้งปริมาณและคุณภาพของงานอย่างสูงสุด

สมาน รังสิโยกฤษฎ์ (2541 : 1) ให้ความหมายว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลในองค์การหรือหน่วยงาน นับตั้งแต่การสรรหาบุคคลมาปฏิบัติงาน การบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน ไปจนถึงการให้บุคคลพ้นจากงาน

ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ (2542 : 3) การจัดการทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหาร ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับบุคลากรขององค์กรและ / หรือบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรขององค์กรร่วมกันใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการสรรหา การคัดเลือกและบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้เข้าปฏิบัติงานในองค์การพร้อมทั้งดำเนินการบำรุงรักษาและพัฒนาให้บุคลากรขององค์กรมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่เหมาะสม ตลอดจนสร้างหลักประกันให้แก่สมาชิกที่ต้องพ้นจากการร่วมงานกับองค์การ ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขในอนาคต

พนัส หันนาคินทร์ (2542 : 15) การบริหารงานบุคคล หมายถึง การที่องค์การจัดวางกระบวนการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการที่จะได้มาซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพตามความต้องการและความจำเป็น เมื่อได้มาแล้วก็ต้องกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในอันที่จะบำรุงรักษา ตอบแทนพัฒนา ประเมินผลการทำงาน ตลอดจนกำหนดวิธีการที่จะให้ความมั่นคงแก่ชีวิตการทำงานและการพิจารณาให้ออกจากงานตามวาระหรือด้วยสาเหตุอื่น เช่น ไม่สามารถที่จะทำงานต่อไปได้ ไม่ว่าจะด้วยการด้อยความสามารถหรือการประพฤติน่าไม่สมควรก็ตาม ในกรณีดังกล่าว ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานอาจจะไม่เคยพบตัวกันเลย แต่ผู้ปฏิบัติจะต้องเดินไปตามเส้นทางที่วางไว้

บรรยงค์ ไตจินดา (2543 : 16) การบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการในการสรรหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพเหมาะกับงานที่กำหนดไว้ ทั้งผู้บริหารยังใช้เทคนิคการบริหารงานเพื่อให้เกิดความพอใจในการปฏิบัติงาน ให้บุคคลที่ปฏิบัติงานมีการพัฒนาคุณภาพและมีฝีมือในการทำงาน มีการประเมินผลงาน การบำรุงรักษา

ทรัพยากรบุคคลที่มีค่าเอาไว้ มีการจ่ายค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลแก่บุคคลที่อยู่ในองค์การ การสร้างขวัญกำลังใจ สร้างจริยธรรมและทัศนคติที่ดีต่อองค์การหรือวัฒนธรรมขององค์การที่เหมาะสม

Pigors & Charles. (1961 : 13,อ้างถึงในเกียรติศักดิ์ วงศ์กุลพิลาส. 2544 : 14) ให้ความหมาย การบริหารงานบุคคลว่า ศิลปะในการแสวงหา การคัดเลือกบุคคล การฝึกอบรม พัฒนา บำรุงรักษาบุคลากร การกำหนดสิ่งตอบแทนต่าง ๆ และสามารถที่จะใช้บุคคลเหล่านั้นทำงานให้ประสบผลสำเร็จ มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายขององค์กร

Beach. (1970 : 14,อ้างถึงในเกียรติศักดิ์ วงศ์กุลพิลาส. 2544 : 14) ให้ความหมาย ของการบริหารงานบุคคลว่า หมายถึง การดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการวางแผนและโครงการเกี่ยวกับตัวบุคคล การฝึกอบรม การกำหนดสิ่งตอบแทนต่าง ๆ การควบคุมอัตรากำลัง การเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การสร้างภาวะผู้นำ ตลอดจนการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานภายในองค์กรหรือหน่วยงาน

Flippo. (1961 : 4, อ้างถึงในปรัชญา ภัทรกำจร. 2546 : 9) ให้ความหมายของการบริหารงานบุคคล หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยความสะดวก และการควบคุมในกระบวนการดูแล การพัฒนา การตอบแทนบุคคล การบูรณาการ การบำรุงรักษาและการบรรจุบุคคล เพื่อให้บุคคลแต่ละคนได้บรรลุเป้าหมายที่ตนวางไว้เหมาะสมกับเป้าหมายขององค์การและเหมาะสมกับเป้าหมายของสังคมเป็นส่วนรวมด้วย

Apply. (1952 : 10,อ้างถึงในปรัชญา ภัทรกำจร. 2546 : 8) ให้ความหมายของการบริหารงานบุคคล คือการดำเนินการในการวางแผนและการกำหนดกระบวนการเกี่ยวกับตัวเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านศึกษาและวิจัยในอันที่จะปรับปรุงนโยบายด้านบุคคลเทคนิคในการบริหารงานบุคคลและการพัฒนาความสามารถของบุคคลในองค์การ

Nigro. (1955 : 36,อ้างถึงในชินรินทร์ เพิ่มพูน. 2546 : 25) ลงความเห็นว่าการบริหารงานบุคคล คือ ศิลปะของการคัดเลือกคนเข้าทำงานและการใช้คนที่มีอยู่แล้วให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและได้ผลงานมากที่สุด

Wolf. (1962 : 1,อ้างถึงในชรินทร์ เพิ่มพูน. 2546 : 25) ให้ความหมายของการบริหารงานบุคคล ว่าเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับตัวบุคคล การทำให้เกิดการปฏิบัติงานและการควบคุมการทำงานของบุคคลในองค์การ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคล นับตั้งแต่การกำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคล การวางแผนกำลังคน การสรรหาและเลือกสรร การจ้การรักษาบุคลากร การพัฒนาให้บุคลากรก้าวหน้าทันสมัยอยู่เสมอ การควบคุม การประเมินผลการปฏิบัติงานและการให้พ้นจากงานโดยวิธีการต่าง ๆ ตั้งแต่โอน ย้าย ให้ออก ไล่ออก ปลดออก และเกษียณอายุ เป็นต้น เพื่อให้ได้คนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดคงอยู่กับองค์กรยาวนานเท่านั้น

3.2 ความสำคัญของการบริหารงานบุคคล

การจัดองค์การเพื่อดำเนินกิจการด้านต่าง ๆ มีรูปแบบแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจการ ตามทฤษฎีองค์การแล้วถือว่า องค์ประกอบสำคัญขององค์การมีสองส่วน คือ “งาน” และ “คน” หมายความว่าองค์การทุกประเภท จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบด้านงาน ซึ่งได้แก่ ภารกิจที่จะต้องกระทำตามวัตถุประสงค์แล้ว การจัดระบบงานเพื่อให้สามารถกระทำภารกิจได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะประกอบภารกิจได้ตามเป้าหมายขององค์การจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบทั้งสองที่ดีคือ มีคน หรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเพียงพอที่จะปฏิบัติงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 2) กล่าวถึง ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลว่า บรรดาปัจจัยที่ใช้ในการพัฒนาประเทศนั้น กำลังคนนับได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดเพราะเหตุว่า ถ้ามีจำนวนคนพอสมควร มีความรู้ความสามารถเหมาะสมแก่หน้าที่การงานและมีการจัดการที่ดี โอกาสที่จะทำงานให้ได้ผลดีและประหยัดย่อมง่ายขึ้นเป็นอันมาก จนอาจกล่าวได้ว่าคนสำคัญยิ่งกว่าเงินและสิ่งของมากมายนัก เพราะถ้าคนมีความสามารถแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและรวดเร็ว

เด่นพงษ์ พลละคร (2527 : 14) กล่าวว่า บรรดาปัจจัยการผลิต 4 อย่าง คือ ทุน วัตถุดิบ เครื่องจักรและคนนั้น คนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดเพราะคนเป็นสิ่งที่มีรูปร่างและวิญญาณ

ต่างกับปัจจัยอื่น ๆ ที่มีแต่รูป ไม่มีวิญญาณ เมื่อคนมีวิญญาณก็ต้องมีความรู้สึกนึกคิด มีอารมณ์ โลก โกรธ หลง เราไม่มีเงินเราสามารถยืมเขาได้ เราไม่มีเครื่องจักรเราสามารถซื้อได้ไม่มีวัตถุดิบ สำหรับใช้ในการผลิตเราก็หาได้ เราชอบใจอย่างไร ไม่ชอบใจอย่างไรก็แก้ไขตัดแปลงได้ง่าย แต่คน ซึ่งมีหัวใจ เราจะไปแตะต้อง แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ได้อย่างไรเราไม่ได้ง่ายนัก

กิติมา ปรีดีติติก (2532 : 82-83) กล่าวว่า องค์การหรือหน่วยงานใดๆ จะเจริญก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่วางไว้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพ และคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานควบคู่ไปกับความรู้ความสามารถของผู้บริหารด้วย หากผู้บริหาร สามารถจัดการเกี่ยวกับเรื่องคนได้แล้ว ปัญหาอื่นๆแทบจะหมดไป ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในองค์การ หรือหน่วยงานต่างๆ ในปัจจุบันล้วนเป็นปัญหาที่เกิดจากการบริหารงานบุคคลที่ขาดประสิทธิภาพ ของผู้บริหาร การบริหารงานบุคคลที่ดีจะ ช่วยแก้และลดปัญหาได้

พยอม วงศ์สารศรี (2534 : 5-6) ให้ความสำคัญของการบริหารงานบุคคล ไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยพัฒนาองค์การให้เจริญเติบโต เพราะการบริหารงานบุคคลเป็นสื่อกลาง ในการประสานงานกับแผนกต่างๆ เพื่อแสวงหาวิธีการให้ได้บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามา ทำงานในองค์การ เมื่อองค์การได้บุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ย่อมทำให้องค์การเจริญเติบโตและ พัฒนารุ่งขึ้น
2. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเกิด ความจงรักภักดีต่อองค์การที่ตนปฏิบัติงาน
3. ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงแก่สังคมและประเทศชาติ ถ้าการบริหารทรัพยากร มนุษย์ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การและ ผู้ปฏิบัติงาน ทำให้สภาพสังคมโดยรวมมีความสุข

เสนาะ ตียะวาร์ (2535 : 15) ได้กล่าวว่า ในสมัยก่อนผู้บริหารไม่เคยให้ความสนใจหรือ การบริหารงานบุคคลเลยหรือแม้แต่ในปัจจุบัน สำหรับองค์กรขนาดเล็กก็ไม่เคยจัดให้มีแผนการ บริหารงานบุคคล เพราะเห็นว่างานบุคคลเป็นงานง่าย ๆ คงไม่มีปัญหาอะไรต่างมุ่งความสนใจ ทางด้านเทคนิคหรือวิธีการทำงานมากกว่า จนต่อมาเมื่อเกิดปัญหาในการทำงานขึ้นมาทั้งที่มี

เครื่องมืออย่างดีในการปฏิบัติงาน จึงคิดกันว่าต้องมีปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเครื่องมือเหล่านั้น ผู้บริหารจึงต้องหันมาสนใจเรื่องของคนมากขึ้นและก็พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของงานอย่างมาก องค์การใดที่ให้ความเอาใจใส่ต่อคนผลผลิตขององค์การนั้นจะเพิ่มมากขึ้น เพราะคนทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมาน รังสิโยกฤษฎ์ (2540 : 2) ในการบริหารงานใด ๆ ก็ตามเป็นที่ยอมรับกันว่าเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคล เป็นเรื่องที่สำคัญและยุ่งยากที่สุด ทั้งนี้เพราะตามหลักทั่วไปในการบริหารงานนั้นแม้ว่าจะมีงบประมาณให้อย่างเพียงพอ มีการจัดองค์การและการบริหารงานที่ดี มีอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ พร้อมมูลสักเพียงใด ถ้าผู้ปฏิบัติงานไม่ดี ไม่มีความรู้ความสามารถ ขาดความซื่อสัตย์ สุจริตและไม่ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยอันดีแล้ว ก็เป็นการยากที่การบริหารงานจะบรรลุผลสมตามความมุ่งหมาย

บรยองค์ โตจินดา (2543 : 20-21) ความสำคัญของการบริหารงานบุคคลนั้นนับวันที่จะมีความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ ตราบใดที่เรายอมรับความจริงว่า ทรัพยากรมนุษย์นั้นสำคัญยิ่งกว่าปัจจัยการผลิตอื่น ๆ แม้จะมีเครื่องจักรกลเข้ามามีบทบาทในการดำเนินธุรกิจมากขึ้นและใช้วิทยาการสูงขึ้น มีวิสัยทัศน์สามารถยืดหยุ่นเพียงใดก็ไม่ใช่นำเครื่องจักรเข้ามาแทนที่คน ไม่ใช่เข้ามาเป็นนายคน เพราะคนต้องเป็นนายเครื่องจักรวันยังค่ำ คือ คนเป็นผู้สร้าง ผู้ใช้เครื่อง เช่น ผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์ (Hardware) ผลิตโปรแกรม (Software) สั่งให้เครื่องทำตามคำสั่งทำให้ได้งานที่ละเอียดรวดเร็ว และมีข้อผิดพลาดน้อยลงหรือไม่มีเลย

อำนาจ แสงสว่าง (2544 : 35) ได้สรุปความสำคัญของการบริหารงานบุคคลไว้ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวางแผน เพื่อจัดบุคลากรที่ดีที่มีคุณภาพมาเป็นบุคลากรที่ดีขององค์การ
2. ช่วยจัดสรรบุคลากรให้เหมาะสมกับประเภทและชนิดของงานที่ต้องทำและปฏิบัติงานให้ตรงกับความรู้ ความสามารถและความถนัด ตลอดจนช่วยประเมินผลประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร เพื่อสร้างผลสำเร็จในการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้

3. ช่วยพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน โดยวิธีการฝึกอบรมทางวิชาการ เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้บุคลากรมีความเชื่อมั่นในการทำงานให้มากขึ้น

4. ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่บุคลากรทุกระดับภายในองค์กรอย่างทั่วถึง โดยอาศัยกลยุทธ์และศิลปะแห่งการจัดการ

5. ช่วยพัฒนาสังคมภายในองค์กรให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจในการทำงาน ก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ขจัดปัญหาการทะเลาะวิวาท การเอาัดเอาเปรียบกัน ช่วยทำให้องค์กรเป็นสังคมที่มีความสงบสุข บุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขโดยทั่วกัน

กล่าวโดยสรุป ในการบริหารงานนั้นจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

งานและคน งานเป็นภารกิจที่จะต้องดำเนินการให้สำเร็จ แต่การที่ดำเนินการให้ภารกิจสำเร็จนั้นจะต้องมีคนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติงาน กล่าวคือ การบริหารงานบุคคลมีความสำคัญ คือ

1. คนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารงาน เนื่องจากคนเป็นผู้ทำให้งานสำเร็จและใช้ปัจจัยอื่นในการทำงาน

2. การทำงานมิใช่ว่ามีแต่คนทำงานเท่านั้น ในการทำงานจำเป็นต้องมีคนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับงานด้วย จึงจะทำให้งานสำเร็จและจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอรวมทั้งการสร้างขวัญกำลังใจมีสวัสดิการที่เหมาะสม เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคม

3.3 การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล

การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัว อีสรระภายใต้กฎหมาย ระเบียบเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานและปฏิบัติปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลมีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีจิตสำนึกในการปฏิบัติภารกิจที่รับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จตามหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษา ปฏิบัติงานเต็มศักยภาพ โดยยึดมั่นในระเบียบวินัย จรรยาบรรณอย่างมีมาตรฐานวิชาชีพ และ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ ได้รับยกย่อง เชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและความก้าวหน้าในวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 51) โดยการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษามีขอบเขตงานและการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง

1.1 การวิเคราะห์และวางแผนอัตรากำลังคน

แนวทางปฏิบัติ

1.1.1 วิเคราะห์ภารกิจและประเมินสภาพความพร้อม ความต้องการกำลังคน กับภารกิจของสถานศึกษา

1.1.2 จัดทำแผนอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

1.1.3 นำเสนอแผนอัตรากำลังเพื่อขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา

1.1.4 นำแผนอัตรากำลังของสถานศึกษาสู่การปฏิบัติ

1.2 การกำหนดตำแหน่ง

แนวทางปฏิบัติ

1.2.1 สถานศึกษาจัดทำารงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

1.2.2 นำแผนอัตรากำลังมากำหนดตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อนำเสนอ อนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา

1.3 การขอเลื่อนตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาและวิทยฐานะข้าราชการครู แนวทางปฏิบัติ

1.3.1 สถานศึกษาขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง / ขอเลื่อนวิทยฐานะ / ขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขตำแหน่ง / ขอกำหนดตำแหน่งเพิ่มจากข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาไปยัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.3.2 ประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ / ขอเปลี่ยนแปลง เงื่อนไข / ขอกำหนดตำแหน่งเพิ่มจากข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

1.3.3 ส่งคำขอปรับปรุงกำหนดตำแหน่ง / เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ / ขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข / ขอกำหนดตำแหน่งเพิ่มข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อนำเสนอคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา พิจารณานุมัติและเสนอผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

2 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง

2.1 ดำเนินการสรรหาเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษากรณีได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา

แนวทางปฏิบัติ

2.1.1 การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือกและการคัดเลือก ในกรณีจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษ ในตำแหน่งครูผู้ช่วย ครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นในสถานศึกษา ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

2.1.2 การบรรจุแต่งตั้งผู้อำนวยการหรือผู้เชี่ยวชาญระดับสูง

ก. ให้สถานศึกษาเสนอเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนของสถานศึกษา ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อขอความเห็นชอบจาก

คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและขออนุมัติต่อ
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข. เมื่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอนุมัติแล้ว
ให้สถานศึกษาดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งวิทยฐานะและให้ได้รับเงินเดือน ตามที่
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

2.2 การจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว

แนวทางปฏิบัติ

2.2.1 กรณีการจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว โดยใช้เงินงบประมาณ
ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังหรือตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

2.2.2 กรณีการจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวกรณีอื่นนอกเหนือจาก
ข้อ 1 สถานศึกษาสามารถดำเนินการจ้างลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวของสถานศึกษาได้ โดย
ใช้เงินรายได้ของสถานศึกษา ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการที่สถานศึกษากำหนด

3. การแต่งตั้ง ย้าย โอนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.1 การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
และเขตพื้นที่การศึกษาอื่น

แนวทางปฏิบัติ

3.1.1 เสนอคำร้องขอย้ายไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เพื่อดำเนินการนำเสนออนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา
เพื่อพิจารณาอนุมัติของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้ายแล้วแต่กรณี

3.1.2 บรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่รับย้าย
มาจากสถานศึกษาอื่นในเขตพื้นที่การศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษาอื่น

3.1.3 รายงานการบรรจุแต่งตั้งและข้อมูลประวัติส่วนตัวไปยังสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อจัดทำทะเบียนประวัติต่อไป

3.2 การโอนหรือเปลี่ยนสถานะของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แนวปฏิบัติ

3.2.1 เสนอคำร้องโอนของข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น ไปยัง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อดำเนินการต่อไป

3.2.2 บรรจุแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการ
ครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขต
พื้นที่การศึกษากำหนด

3.3 การรักษาราชการแทนและรักษาการในตำแหน่ง แนวทางปฏิบัติ

กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือมี แต่ไม่อาจ
ปฏิบัติราชการได้ให้รองผู้อำนวยการสถานศึกษารักษาราชการแทน ถ้ามีรองผู้อำนวยการ
สถานศึกษาหลายคนให้ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาคนใด
คนหนึ่ง รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือมีแต่ไม่อาจ
ปฏิบัติราชการได้ให้สถานศึกษาเสนอข้าราชการที่เหมาะสม ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาแต่งตั้งข้าราชการในสถานศึกษา คนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

4. การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

4.1 การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

4.1.1 การพัฒนาก่อนมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่

แนวทางปฏิบัติ

4.1.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษาดำเนินการปฐมนิเทศแก่ผู้ได้รับ
การสรรหาและบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

4.1.1.2 แจ้งภาระงาน มาตรฐานคุณภาพงาน มาตรฐานวิชาชีพ
จรรยาบรรณวิชาชีพ เกณฑ์การประเมินผลงานแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใน
สถานศึกษาก่อนมีการมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงาน

4.1.1.3 ดำเนินการติดตาม ประเมินผลและจัดให้มีการพัฒนาตามความเหมาะสมและต่อเนื่อง

4.1.2 การพัฒนาระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ
แนวทางปฏิบัติ

4.1.2.1 ศึกษา วิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา

4.1.2.2 กำหนดหลักสูตรการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและจำเป็นในการพัฒนาตนเองของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา

4.1.2.3 ดำเนินการพัฒนาตามหลักสูตร

4.1.2.4 ติดตาม ประเมินการพัฒนา

4.1.2.5 รายงานผลการดำเนินงานไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

4.1.3 การพัฒนาก่อนเลื่อนตำแหน่ง
แนวทางปฏิบัติ

4.1.3.1 ศึกษาวิเคราะห์ คุณลักษณะเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ลักษณะงานตามตำแหน่งที่ได้รับการปรับปรุงกำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

4.1.3.2 ดำเนินการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม

4.1.3.3 ติดตาม ประเมินการพัฒนา

4.2 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

4.2.1 การเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีปกติและกรณีพิเศษ
แนวทางปฏิบัติ

4.2.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

4.2.1.2 คณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบ พิจารณาตามกฎหมาย
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

4.2.1.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษาพิจารณาสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา กรณีสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องชี้แจงเหตุให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ดังกล่าวทราบการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ถึงแก่
ความตาย อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้รายงานไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เพื่อดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
กำหนด

4.2.1.4 รายงานการสั่งเลื่อนและไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการ
ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อจัดเก็บข้อมูลลงในทะเบียน
ประวัติต่อไป

4.2.2 การเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีไปศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติ
งานวิจัย

แนวทางปฏิบัติ

4.2.2.1 ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อมูลของผู้ไปศึกษาต่อ
ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย จากสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรม

4.2.2.2 ดำเนินการพิจารณาตามระเบียบที่ คณะกรรมการข้าราชการ
ครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนด

4.2.2.3 สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับผู้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่
กำหนด

4. การบริหารทั่วไป

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

4.1 ลักษณะของสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

กรมสามัญศึกษา (2531) ได้ระบุถึง การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพในโรงเรียนว่า คือสิ่งที่ดำเนินการให้เกิดขึ้นได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุประสงค์ต้องได้ สัมผัสได้ โดยสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ จากการดำเนินงานของโรงเรียนดังต่อไปนี้

1. พื้นที่และบริเวณโรงเรียน ต้องมีพื้นที่เพียงพอแก่การใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ไม่เป็นหลุมเป็นบ่อ รับแสงสว่างจากธรรมชาติได้มาก มีการปลูกต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา ปลูกไม้ดอกไม้ประดับให้เกิดความสวยงาม และมีรั้วโดยรอบ

2. อาคารเรียนและสิ่งก่อสร้าง ตัวอาคารเรียนควรหันหน้าอาคารไปทางทิศที่รับลมได้สะดวก แสงแดดหรือฝนไม่รบกวนมากนัก ภายในห้องเรียนควรมีใช้สีเย็นตาตกแต่งด้วยรูปภาพให้สวยงามอยู่เสมอ สำหรับอาคารประกอบ เช่น อาคารอเนกประสงค์ โรงอาหาร จะต้องคำนึงถึงความสะอาดเป็นสำคัญ อากาศถ่ายเทได้ดี

3. ห้องเรียนและเครื่องใช้ในห้องเรียน การจัดโต๊ะเรียนและเก้าอี้ไม่ควรจัดแบบติดกับพื้นห้องเรียนตายตัวต้องให้สามารถเคลื่อนที่ได้ และมีความเหมาะสมต่อการจัดกลุ่มหรือต้องการใช้ห้องเรียนเพื่อประโยชน์อย่างอื่น การจัดแถวของโต๊ะเรียนต้องจัดให้มีช่องว่างระหว่างแถวเพียงพอที่จะเดินผ่านไปมาได้โดยสะดวก

4. การถ่ายเทอากาศและแสงสว่าง ห้องเรียนต้องไม่มีความร้อน ความชื้น และกลิ่น ถ้าห้องเรียนมีการระบายอากาศไม่ดีพอจะทำให้ร้อนอบอ้าว มีกลิ่นไม่ดี ทำให้นักเรียนไม่กระปรี้กระเปร่าและอาจทำให้เกิดการติดต่อของโรคได้โดยง่าย ต้องจัดให้มีช่องลม หน้าต่าง ประตู และมีพื้นที่สำหรับถ่ายเทอากาศอย่างเพียงพอ ตัวอาคารเรียนไม่ควรตั้งอยู่ในที่ที่มีสิ่งกีดขวางทางลม ห้องเรียนควรมีแสงสว่างพอเพียงแก่การเรียนการสอน หากแสงสว่างน้อย หรือมากเกินไปจะทำให้เกิดผลเสียแก่สายตา โดยจัดให้มีค่าความเข้มของแสงประมาณ 30 ฟุตแรงเทียน ส่วนห้องเรียนที่ใช้ทำการฝีมือหรืองานอื่นที่ใช้สายตามาก ๆ ควรมีความเข้มของแสง 50 ฟุตแรงเทียนขึ้นไป

5. เสียง ห้องเรียนที่ดีต้องออกแบบให้สามารถป้องกันเสียงรบกวนได้ ถ้ามีเสียงดังมากเล็ดลอดเข้ามาในห้องเรียนจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน นักเรียนจะขาดสมาธิ ฟังครูสอนไม่ได้ยิน ระดับความดังของเสียงภายนอกอาคารเรียนไม่ควรเกิน 70 เดซิเบล ภายในห้องเรียนไม่ควรมีระดับความดังของเสียงรบกวนเกินกว่า 35-40 เดซิเบล

6. ห้องพยาบาล ทุกโรงเรียนต้องจัดให้มีห้องพยาบาลเพื่อดำเนินงานด้านสุขภาพของนักเรียน ควรจัดห้องพยาบาลไว้ชั้นล่างของอาคารเรียนเพื่อให้นักเรียนใช้ได้โดยสะดวก และภายในห้องพยาบาล ต้องจัดให้มีเครื่องใช้ในการปฐมพยาบาลอย่างครบถ้วน

7. โรงอาหาร ควรจัดให้มีโรงอาหารหรือที่สำหรับให้นักเรียนรับประทานอาหารกลางวันจะช่วยฝึกหัดให้นักเรียนได้รู้จักระเบียบ ทักษะ และสุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร โรงอาหารต้องมีโต๊ะและที่นั่งเพียงพอกับจำนวนนักเรียน มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอ มีภาชนะสำหรับรองรับเศษอาหารที่ถูกสุขลักษณะ มีสภาพดี มีฝาปิดมิดชิด ไม่รั่วไม่ซึม น้ำ และต้องมีความสะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของโรงอาหารตลอดเวลา

8. โรงครัว เป็นสถานที่ใช้ประกอบหรือปรุงอาหาร โรงเรียนจัดให้เป็นสัดส่วน พื้นที่ห้องครัวต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ ต้องใส่มุ้งลวดตาข่ายประตูหน้าต่างป้องกันแมลงวัน และหนูเข้ามาในห้องครัว ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ มีระบบการถ่ายเทอากาศได้ดี มีระบบระบายน้ำทิ้งมีถังขยะสำหรับเก็บเศษอาหารและขยะชนิดอื่น ๆ อย่างเพียงพอ มีที่เก็บทิ้งอาหารสดและอาหารแห้ง และมีน้ำใช้สำหรับการประกอบหรือปรุงอาหารที่สะอาดและมีคุณภาพดีอย่างเพียงพอ

9. สนาม โรงเรียนควรจัดให้มีสนามทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก โดยสนามใหญ่ควรอยู่ด้านหน้าโรงเรียน เพื่อใช้เป็นที่สำหรับสอนวิชาพลศึกษาและออกกำลังกายประเภทที่ต้องการเนื้อที่มาก เช่น ฟุตบอล รักบี้ กายบริหาร เป็นต้น ส่วนด้านข้างและพื้นที่ว่างข้าง ๆ อาคารเรียนควรจัดเป็นสนามขนาดเล็ก ๆ เพื่อใช้สำหรับกิจกรรมที่ต้องการเนื้อที่ไม่มากนัก ซึ่งสนามเล็กนั้นควรจัดให้สามารถใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนได้ด้วย สภาพของสนามควรเป็นพื้นที่ราบเรียบไม่มีหลุมหรือบ่อ มีการปลูกหญ้าและดูแลรักษาเป็นอย่างดี ริมขอบสนามควรปลูกต้นไม้ใหญ่ให้เกิดร่มเงาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนและเกิดทัศนียภาพสวยงามแก่สถานที่

ควรจัดที่นั่งพักม้าหินและซุ้มเก้าอี้ไม้เลื้อยไว้ให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นที่พักผ่อน บริเวณริมสนามควรจัดน้ำสะอาดดื่มและอ่างล้างมือไว้ตามความจำเป็น ต้องจัดให้มีถังขยะไว้ตามริมสนามเป็นระยะ ๆ เพื่อความสะดวกในการเก็บและรักษาความสะอาดของสนาม กรณีโรงเรียนประถมศึกษาที่มีเครื่องเล่นสำหรับเด็ก เช่น ป่อทราย ชิงช้า ไม้ลื่น ม้าหมุน ฯลฯ ควรจัดแยกไว้ส่วนหนึ่งต่างหาก โดยจัดรั้วเตี้ย ๆ แบ่งขอบเขตไว้ และควรจัดให้มีครูหรือนักเรียนโตคอยควบคุมดูแลการเล่นของเด็กเล็กด้วยเสมอ นอกจากนี้ต้องทำการตรวจสภาพ ซ่อมแซม และดูแลรักษาเครื่องเล่นอยู่เป็นประจำ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่เด็กที่เล่นเครื่องเล่นเหล่านั้น

10. น้ำดื่มน้ำใช้ ทุกโรงเรียนต้องจัดให้มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดปราศจากเชื้อโรค และมีปริมาณพอเพียงกับจำนวนนักเรียนแต่ละวัน

11. ส้วมและที่ปัสสาวะ โรงเรียนต้องจัดส้วมที่ถูกสุขลักษณะให้นักเรียนใช้อย่างเพียงพอ โรงเรียนสหศึกษาต้องจัดให้มีส้วมสำหรับนักเรียนหญิงและชายแยกกันเพื่อให้ นักเรียนใช้ได้สะดวกยิ่งขึ้น สำหรับนักเรียนชายต้องจัดทำที่ปัสสาวะให้พอเพียงแก่จำนวนนักเรียนด้วย

12. การกำจัดขยะมูลฝอย ขยะที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมีอยู่ 2 ชนิด คือ ขยะแห้ง และขยะสดหรือขยะเปียก จำเป็นต้องได้รับการเก็บรวบรวมและกำจัดให้หมดไปอย่างถูกต้อง มิฉะนั้นจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและเชื้อโรค ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขาดความสวยงาม ไม่น่าดู และจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียนและประชาชนในชุมชน โรงเรียนต้องจัดถังขยะไว้ตามที่ต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและสะดวกต่อการทิ้งขยะของนักเรียน ต้องจัดถังขยะให้มีขนาดที่เหมาะสมและจำนวนมากพอ ห้องเรียนแต่ละห้องต้องมีถังขยะสำหรับใส่กระดาษหรือขยะแห้งด้วย

13. การกำจัดน้ำโสโครก โรงเรียนต้องจัดทำรางน้ำไว้เพื่อระบายน้ำฝนออกนอกบริเวณโรงเรียนโดยต่อรางน้ำฝนลงสู่ท่อน้ำโสโครกสาธารณะ ถ้าไม่มีระบบท่อสาธารณะในบริเวณใกล้เคียงต้องจัดการระบายน้ำฝนลงสู่ที่ลุ่มหรือแหล่งน้ำ ส่วนการกำจัดน้ำทิ้งหรือน้ำโสโครกที่มีสารละลายและความสกปรกต่าง ๆ ปะปนอยู่ ต้องมีระบบรวบรวมน้ำทิ้ง โดยจัดทำเป็นท่อน้ำทิ้งหรือรางน้ำโสโครกเฉพาะของโรงเรียนเพื่อระบายน้ำทิ้งลงสู่ที่รับน้ำโสโครก ถ้าไม่มีที่ระบายน้ำโสโครกสาธารณะต้องระบายน้ำทิ้งดังกล่าวไปยังแหล่งกำจัดน้ำโสโครกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะ

การรักษาความสะอาดและการดูแลรักษา สิ่งที่โรงเรียนต้องรักษาความสะอาดอยู่เป็นประจำ คือ บริเวณโรงเรียนและสนาม ห้องเรียนและอาคารเรียน อุปกรณ์และเครื่องใช้ในการเรียน เช่น กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้หนังสือ ฯลฯ เครื่องสุขภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ที่เก็บน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วมอ่างล้างมือ อ่างน้ำพุ ถังขยะ ฯลฯ โรงอาหารและโรงครัว เรือนนอน และหอพัก (ถ้ามี) ท่อน้ำโสโครก หรือรางระบายน้ำ และทางเดินเท้าภายในบริเวณโรงเรียน

4.1.1 การวางแผนอาคารสถานที่

โดยปกติการวางแผนงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นงานหนึ่งในการบริหาร ที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ เพราะสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจ และรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในสถานศึกษา การบริหารอาคารสถานที่ที่มีขอบเขตดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับอาคาร ได้แก่ การวางแผนแม่บทอาคารว่าควรมีอาคารประเภทต่างๆ ในลักษณะใด จำนวนเท่าใด จะออกแบบอาคารอย่างไรจึงจะได้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. การจัดอาคารสถานที่ เป็นการจัดการและควบคุมการก่อสร้าง การจัดตกแต่งภายในอาคารและภายนอกอาคาร ตลอดจนการรื้อถอนดัดแปลงอาคารสถานที่
3. การใช้อาคารสถานที่เป็นการกำหนดเวลา จำนวนของการใช้อาคารสถานที่ต่อการเรียนการสอนซึ่งต้องสัมพันธ์กับฝ่ายจัดตารางสอน จัดชั้นเรียนและการจัดครูเข้าสอน
4. การบำรุงรักษาอาคารสถานที่ เป็นการดูแลซ่อมแซมอาคารที่ชำรุดหรือตกแต่งทาสี เพื่อให้หน้าใช้และซ่อมแซมเพิ่มเติมให้เหมาะกับการใช้งาน
5. การควบคุมดูแลอาคารสถานที่ เป็นการดูแลการใช้อาคารให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการใช้ รวมทั้งการให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ของสถานศึกษา การประหยัดค่าไฟ ค่าน้ำประปา และสาธารณสุขปลอดภัย และ
6. การประเมินผลการใช้อาคาร การประเมินผลเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงอาคาร และเปลี่ยนแปลงแนวทางการดำเนินงานเพื่อความเหมาะสม

พิสิฐ พิษณานนท์ และประเสริฐ อินทร์รักษ์ (2545) ได้กล่าวว่า บรรยากาศในการทำงานร่วมกันไม่ควรตัดสินความคิดเห็นของบุคคล ควรมีบรรยากาศไว้ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ควรส่งเสริมให้มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และยังเสนอแนะเพิ่มเติมอีกว่า การออกแบบและกำหนดแผนผังอาคารเรียนควรยึดหลัก

1. อาคารเรียนจะต้องอำนวยความสะดวกให้โรงเรียนสามารถใช้วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาให้ได้ประโยชน์สูงสุด
2. อาคารเรียนจะต้องสามารถรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียนได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์
3. อาคารเรียนควรมีลักษณะแปลกใหม่ โดยความแปลกและทันสมัยนั้นจะต้องแฝงไปด้วยประสิทธิภาพและประโยชน์ในการใช้สอย
4. อาคารเรียนจะต้องตอบสนองความก้าวหน้าในทางนวัตกรรมทางการศึกษา
5. อาคารเรียนจะต้องได้รับการวางแผนโดยอาศัยหลักประหยัด และหลักการทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ กล่าวคือจะต้องเกิดประโยชน์ในการใช้สอยสูงสุดและสามารถประยุกต์ได้กับหลายสถานการณ์

ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ ในการดำเนินงานตามขอบข่ายงานอาคารสถานที่คือ งานจัดสร้างอาคารสถานที่ การใช้อาคารสถานที่ งานบำรุงรักษา งานควบคุมดูแลอาคารสถานที่ และ งานประเมินผลการใช้อาคารสถานที่

4.1.2 ห้องเรียนสำหรับการเต้น (Dance Studio)

McCutchen (2006) ได้กล่าวถึงลักษณะของห้องเรียนสำหรับการเต้นว่าต้องมีองค์ประกอบที่เชื่อให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและความปลอดภัยแก่ผู้เต้นโดยคำนึงถึงโครงสร้าง 3 ประการของพื้นห้องเรียน (Studio Floor) ดังนี้

1. โครงสร้างของพื้นห้อง (Floor Construction) คือส่วนสำคัญที่สุดที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้น และในระยะยาว ของข้อต่อต่าง ๆ ของ

ร่างกาย ของผู้เต้น ซึ่งพื้นห้องต้องเป็นพื้นไม้ที่มีความยืดหยุ่น (Sprung Wooden Floor) ที่มีลักษณะของช่องว่าง (Airspace) ที่อยู่ด้านล่างระหว่าง พื้นปูกับพื้นไม้ด้านบน เพื่อการรองรับแรงกระแทกจากการกระโดด โดยห้ามนักเรียนและนักเต้น เต้นบนพื้นปูบนคอนกรีต โดยตรงอย่างเด็ดขาด เพราะจะทำให้เกิดการบาดเจ็บแบบเรื้อรังซึ่งอาจไม่รู้ตัวในระยะสั้นได้

2. พื้นผิวของพื้นห้อง (Floor Surface) มีส่วนสำคัญในการเต้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการหมุน หรือการไถ่เท้า ซึ่งหากพื้นผิวของพื้นห้องไม่เอื้ออำนวยในการเต้น ย่อมทำให้เกิดการบิดของข้อเท้าและหัวเข่าได้ โดยพื้นผิวที่เหมาะสมควรเป็นผิวนุ่ม และมีการติดยึดอย่างมั่นคง

3. พื้นที่ในการเต้น (Setting up a dance space) พื้นที่ในการเต้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ดังนั้นควรเป็นพื้นที่โล่ง เหมาะกับการเคลื่อนไหว ซึ่งควรมีพื้นที่อย่างน้อยประมาณ 110 ตารางฟุตต่อนักเรียน 1 คน และมีความสูงจากพื้นถึงเพดาน 12 ฟุต ซึ่งในบางครั้งห้องเรียนสามารถจัดอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการปรับใช้ในหลายจุดประสงค์ อาทิ เครื่องเล่นและเครื่องฉาย รวมทั้งระบบแสดงเสียง และที่นั่งสำหรับผู้ชม เพื่อการใช้งานตั้งแต่การเรียนการสอน จนถึงการแสดง

ทั้งนี้ในห้องเรียนสำหรับการเต้นนั้นต้องมีกระจกสำหรับการตรวจและกำกับ การเคลื่อนไหวของผู้เต้นและมีราวสำหรับฝึกการทรงตัวในด้านตรงข้ามกับกระจก และควรเข้าออกได้ง่ายแม้จะผู้ที่บาดเจ็บทางกายภาพ

4.1.3 วัสดุอุปกรณ์ในการเต้น

นอกจากพื้นห้องเรียนแล้ว McCutchen (2006) ยังได้ให้ความสำคัญกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ โดยได้ระบุไว้ได้แก่

1. เครื่องเสียง
2. แผ่น CD เพลงต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียน
3. เครื่องแต่งกายในการเต้นที่เหมาะสม
4. เครื่องดนตรีประเภทการเคาะ (Percussion Instruments)
5. ภาพเคลื่อนไหวการแสดงด้านศิลปะการเต้นที่มีชื่อเสียงและเป็นประโยชน์

ต่อการเรียนการสอน

6. อุปกรณ์เสริมการสอนอื่น ๆ อาทิ กระดานดำ บอร์ดประกาศ เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมโปรแกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเดินเป็นต้น

7. น้ำแข็ง ชุดปฐมพยาบาลโดยเฉพาะการปฐมพยาบาลที่เกิดการบาดเจ็บ บริเวณกล้ามเนื้อและกระดูก อยู่ใกล้กับห้องซ้อม

4.2 ทำเลที่ตั้งของโรงเรียน

กรมพลศึกษา (2496) ได้เสนอลักษณะของสถานที่ตั้งของโรงเรียนไว้ดังนี้

1. สะดวกต่อการสัญจร มีรถผ่านถึง ถนนดี เป็นต้น
2. ไม่ห่างจากบ้านเรือนประชาชนจนเกินไป เพื่อเดินทางไปมาจะได้รวดเร็ว และไม่เหน็ดเหนื่อยเกินไปในการเดินทาง
3. ห่างจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ ทั้งกลิ่น เสียง
4. พื้นที่ดินน้ำท่วมไม่ถึง ไม่มีแอ่งน้ำ หรือเป็นหลุมเป็นบ่อ
5. ไม่ควรเป็นที่โล่งแจ้งจนเกินไปทำให้ลมพัดได้เต็มที่ ฉะนั้นควรมีต้นไม้ใหญ่บังลม แต่ไม่ควรชิดอาคารเรียนเกินไป เพราะบังแสง
6. ควรมีเนื้อที่ขยายได้ในภายหลัง ไร่ 20 ไร่ 30 ไร่
7. ควรห่างจากรถไฟและแม่น้ำ

ปีน มาลากุล (2506) ได้กล่าวเกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของโรงเรียน พอสรุปได้ว่า ถิ่นที่จะตั้งโรงเรียนควรอยู่ใกล้ชุมชน เพื่อความสะดวกไปมา แต่ตัวอาคารไม่ควรอยู่ใกล้ถนนจนเกินไป เพราะอาจได้รับความรบกวนต่าง ๆ เช่น ความรบกวนจากฝุ่นและเสียงรถยนต์ที่ผ่านไปมา สถานที่ควรมีอากาศดี ไม่แฉะไม่ชื้น สูงพ้นระดับน้ำท่วมในหน้าน้ำ ควรมีต้นไม้ใหญ่บังไม่ใช้โล่งเตียนไปหมด ภายในบริเวณโรงเรียนควรมีสถานกีฬา สนามเด็กเล่น สระน้ำ เป็นต้น

Reader (1955) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการเลือกทำเลที่ตั้งของโรงเรียนพอสรุปได้ดังนี้

1. ที่ตั้งควรอยู่ในระยะที่ง่ายต่อการขนส่งหรือการเดินทางของนักเรียน
2. ควรตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระ ห่างจากภัยทางศีลธรรม รวมทั้งอิทธิพลที่ไม่พึงประสงค์

3. รูปร่างและภูมิประเทศควรได้มาตรฐาน คือมีเนื้อที่มาก สำหรับสร้างอาคาร สนามเด็กเล่น สวนทดลอง และจำนวนเด็กนักเรียนที่จะเพิ่มต่อไป โรงเรียนมัธยมศึกษาควรมีเนื้อที่ 25 ไร่ขึ้นไป และควรเพิ่ม 2.5 ไร่ต่อนักเรียนทุก ๆ 100 คน รูปร่างพื้นที่ควรมีลักษณะกว้างต่อยาวในอัตราส่วน 2 ต่อ 3 หรือ 3 ต่อ 4 หรือ 4 ต่อ 5 และภูมิประเทศจะต้องมีสภาพที่ดำเนินการได้ทันที ไม่สิ้นเปลืองในการปรับปรุงมากนัก

4. ดินควรมีลักษณะแห้งเร็ว ดินที่ดีมีลักษณะเป็นดินร่วน

5. มีการระบายน้ำโดยธรรมชาติ หรือสร้างระบบระบายน้ำได้ง่ายและถูกที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

6. แหล่งน้ำควรมีเพียงพอ และคุณภาพดี

7. ที่ตั้งควรรับแสงอาทิตย์ตลอดทั้งวัน

Seogers (1961). ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับทำเลที่ตั้งของโรงเรียนพอสรุปได้ดังนี้

1. ตั้งอยู่ในที่ที่กำหนดไว้ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของชุมชน และกว้างขวางพอเหมาะกับโครงการในปัจจุบัน และสามารถขยายได้ในอนาคต

2. ตั้งอยู่ในที่ปลอดภัยสวยงาม และสามารถใช้เป็นประโยชน์ เพื่อกิจกรรมกลางแจ้ง และสันทนาการได้มากที่สุด

3. วางแปลนให้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการศึกษาด้านต่าง ๆ

4. ควรจะได้อยู่ในที่ที่มีความเงียบพอสมควร เพื่อให้เหมาะในการเรียนการสอน และการบริการให้ความสะดวกต่าง ๆ

5. ควรอยู่ห่างจากที่ที่มีการจราจรแออัด

6. ควรจัดการจราจรทางเท้า และจักรยานแยกกับรถยนต์

7. จัดวางแปลนอย่างดีในเรื่องทางระบายลม และแสงสว่างธรรมชาติ

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญมี พันธุ์ไทย (2520) ได้ทำการศึกษาคำการใช้อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาพบว่า ด้านอาคารสถานที่ โรงเรียนส่วนใหญ่มีสถานที่ตั้งอยู่ใกล้ชุมชน มีอาคารเรียนอยู่ใกล้กัน มีห้องสุขาเพียงพอ และใช้น้ำปะปา เป็นน้ำดื่ม โรงเรียนส่วนมากมีปัญหาเรื่องห้องเรียน อาคารเรียน ห้องสมุด ห้องพยาบาล และบ้านพักครูไม่เพียงพอ ในส่วนของการใช้อาคารสถานที่พบว่า โรงเรียนส่วนมากใช้อาคารสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพสูงมาก ในส่วนของวัสดุอุปกรณ์ พบว่า วัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนนั้นส่วนมากใช้ได้ดี และมีอัตราการใช้ 1-4 ชั่วโมง

วัฒนา สุขรินทร์ (2533) ได้ศึกษาคำใช้ประโยชน์ของอาคารเรียนด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษาที่ 6 พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางมีการใช้ประโยชน์จากห้องเรียนสูงมาก เข้าใกล้ร้อยละ 100 ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กมีอัตราการใช้ประโยชน์จากห้องเรียนเพียงร้อยละ 85.01 ต่ำกว่าระดับข้อเกณฑ์มาตรฐานขององค์การ UNESCO ที่ระดับร้อยละ 90 โดยห้องเรียนต่าง ๆ จะมีการใช้ประโยชน์โดยใช้เป็นมุมประสบการณ์ จัดป้ายนิเทศ จัดเป็นที่เก็บสื่อการสอน จัดแสดงผลงานนักเรียน มุมอ่านหนังสือ และที่อ่านหนังสือตามลำดับ

ศักดิ์ยุทธ ดุลยไพรี (2539) ได้ศึกษาถึงสภาพและปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการก่อสร้างอาคาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคใต้ พบว่า เจ้าหน้าที่พัสดุโรงเรียนได้ดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนของการดำเนินการก่อสร้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ โดยเน้นการประกวดราคา และการทำสัญญาจ้างก่อสร้าง ด้านครูผู้ควบคุมงานก่อสร้างดำเนินงานตามหน้าที่โดยเน้นการตรวจสอบและควบคุมงานก่อสร้างทุกวันโดยเฉพาะช่วงขั้นตอนงานก่อสร้างที่สำคัญจะดูแลใกล้ชิด นอกจากนี้ยังพบว่า สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขคือ ภาระงานของเจ้าหน้าที่พัสดุโรงเรียนและครูผู้ควบคุมงานก่อสร้างนั้นมีมากเกินไป

เสาวภา จันทร์สงค์ (2547) ได้ทำการศึกษาคำดำเนินการจัดหลักสูตร English Program ในโรงเรียนสองภาษา ระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า

ด้านการเตรียมหลักสูตร โรงเรียนวางแผนการจัดหลักสูตรโดยใช้ข้อมูลความพร้อมของโรงเรียนและความพร้อมของผู้ปกครองเป็นหลัก จัดเตรียมครูในการดำเนินการ โดยฝึกฝนครูไทย และจัดหาครูต่างชาติ มีการจัดเตรียมสถานที่ใหม่ อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาคือ ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่น ขาดครูต่างชาติและมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยขณะที่ครูไทยมีความสามารถไม่เพียงพอ ในการจัดหลักสูตรนี้พบว่ามีจัดการเรียนการสอนแบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีสื่อที่หลากหลาย แต่พบปัญหาว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกัน ทั้งนี้โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรทุกสิ้นปี

ประยูทธ นาคศิลป์ (2548) ได้ทำการศึกษาคุณภาพการบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมพบว่า คุณภาพการบริหารอาคารสถานที่โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และ แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารอาคารสถานที่เป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดอาคารสถานที่ ควรจัดทำแบบจำลอง (Model) หรือแผนที่ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้มาติดต่อเยี่ยมชมสถานศึกษา ด้านการใช้อาคารสถานที่ ควรจัดห้องศูนย์การเรียนต่างๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ ควรเน้นการปฏิบัติจริงมากกว่าการตรวจสอบตามระเบียบหรือข้อปฏิบัติ ด้านการควบคุมดูแลอาคารสถานที่ ควรติดตั้งวงจรป้องกันขโมย โดยเฉพาะห้องที่มีของมีค่า ด้านการประเมินผลการใช้อาคารสถานที่ ควรดำเนินการหรือปฏิบัติโดยเคร่งครัดเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน

นพมาศ วรรณสุข (2550) ได้ทำการศึกษาการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับทหารกองประจำการของสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนพบว่า ในด้านการเตรียมหลักสูตรมีการวางแผนจัดหลักสูตร เตรียมคนและสถานที่ แต่พบปัญหาเรื่องขาดแคลนงบประมาณ บุคลากรและสื่อการสอน ในด้านการดำเนินการหลักสูตร พบว่ามี การจัดกิจกรรมโดยเน้นกิจกรรมกลุ่ม การทำโครงการ แต่ปัญหาคือ ขาดบุคลากรที่มีความสามารถ ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ และขาดสื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ส่วนในด้านการนิเทศการศึกษานั้นไม่ประสบผลสำเร็จนัก

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการก่อตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้น เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อตอบสนอง วัตถุประสงค์และตอบคำถามวิจัยตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 วิธีการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนกิจกรรม	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
เพื่อพัฒนาแนวทางในการ จัดตั้งโรงเรียนโรงเรียนศิลปะ การเต้น	1. ศึกษาเอกสาร กฎหมาย กฎกระทรวง ที่เกี่ยวข้องกับ การขอจัดตั้งโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย 2. ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด และสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บ ข้อมูลเชิงปริมาณ 3. เก็บรวบรวมข้อมูล 4. วิเคราะห์ ข้อมูลเชิง ปริมาณเพื่อจัดทำประเด็น ในการสนทนากลุ่ม	ระยะที่ 1 1. ผู้บริหาร โรงเรียนศิลปะการ เต้น 25 คน 2. ครูสอนศิลปะ การเต้น 110 คน 3. ผู้ปกครอง นักเรียน 286 คน 4. นักเรียน 286 คน	1. แบบสอบถาม	1.วิเคราะห์ ข้อมูลด้วย โปรแกรม คอมพิวเตอร์ เพื่อแจกแจง ความถี่ หาค่า ร้อยละ หา ค่าเฉลี่ย และค่าความ เบี่ยงเบน มาตรฐาน

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนกิจกรรม	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
เพื่อศึกษาลักษณะอัน พึงประสงค์ของโรงเรียน ศิลปปะการเต้น	5. จัดสนทนากลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครู กลุ่มผู้ปกครอง และ กลุ่มนักเรียน 6. วิเคราะห์ข้อมูลการ สนทนากลุ่ม 7. จัดทำแนวทางการจัดตั้ง โรงเรียนสอนศิลปปะการเต้น ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย	ระยะที่ 2 1. ผู้บริหาร 8 คน 2. ครู 8 คน 3. ผู้ปกครอง 8คน 4. นักเรียน 8 คน	2. การสนทนากลุ่ม	2.วิเคราะห์ เนื้อหาและ สรุป สาระสำคัญ

ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดประกอบวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

แหล่งข้อมูล / ประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง/ ผู้ให้ข้อมูล

1. แหล่งข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ได้ข้อมูลจากโรงเรียนศิลปปะการเต้นในกรุงเทพฯ ที่ใช้หลักสูตรสถาบัน R.A.D. (Royal Academy of Dance) ประเทศอังกฤษ หรือหลักสูตรสถาบัน C.S.T.D. (Commonwealth Society of Teachers of Dancing) จำนวน 25 โรงเรียน ซึ่งนับเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการจัดตั้งโรงเรียนศิลปปะการเต้นมากที่สุด นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทนี้ เป็นผู้ที่เป็นเป้าหมายที่คาดว่าจะเป็นผู้เรียนในโรงเรียนศิลปปะการเต้นที่จะจัดตั้งขึ้น ผู้บริหารและครูเป็นผู้ที่มีความรู้และเกี่ยวข้องกับกิจการด้านนี้ที่สุด

2. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนศิลปปะการเต้น ประกอบด้วย

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนศิลปปะการเต้นแบบนอกเวลาเรียนในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 25 คน

2.2 ครูสอนศิลปะการเต้น ที่สอนในโรงเรียนศิลปะการเต้นในเขตกรุงเทพฯ จำนวน ประมาณ 150 คน

2.3 นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่ผ่านการสอบกับสถาบันหลักสูตร ศิลปะการเต้นได้แก่ Royal Academy of Dance (R.A.D.) ประเทศอังกฤษ Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.) ประเทศออสเตรเลีย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2555 ตามข้อมูลที่ได้จากผู้ดูแลและผู้จัดการสอบศิลปะการเต้นของสถาบันต่าง ๆ จำนวนประมาณ 1,000 คน

2.4 ผู้ปกครองของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่ผ่านการสอบกับสถาบัน หลักสูตรศิลปะการเต้นได้แก่ Royal Academy of Dance (R.A.D.) ประเทศอังกฤษ Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.) ประเทศออสเตรเลีย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2555 ตามข้อมูลที่ได้จากผู้ดูแลและผู้จัดการสอบศิลปะการเต้น ของสถาบันต่าง ๆ จำนวนประมาณ 1,000 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยช่วงที่ 1 ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากประชากรทั้ง 4 กลุ่มได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยกำหนดขนาด ของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1967) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

N หมายถึง จำนวนของประชากร

e หมายถึง ระดับความมีนัยสำคัญ

ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.1. ผู้บริหารโรงเรียนศิลปะการเต้นแบบนอกเวลาเรียนในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 25 คน

3.2. ครูสอนศิลปะการเต้นในเขตกรุงเทพฯ ที่สอนในโรงเรียนศิลปะการเต้นใน เขตกรุงเทพฯ จำนวนประมาณ 110 คน

3.3. นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่ผ่านการสอบกับสถาบันหลักสูตรศิลปะการเต้นได้แก่ Royal Academy of Dance (R.A.D.) ประเทศอังกฤษ Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.) ประเทศออสเตรเลีย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2555 ตามข้อมูลที่ได้จากผู้ดูแลและผู้จัดการสอบศิลปะการเต้นของสถาบันต่าง ๆ จำนวน 286 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

3.4. ผู้ปกครองของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่ผ่านการสอบกับสถาบันหลักสูตรศิลปะการเต้นได้แก่ Royal Academy of Dance (R.A.D.) ประเทศอังกฤษ Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.) ประเทศออสเตรเลีย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2555 ตามข้อมูลที่ได้จากผู้ดูแลและผู้จัดการสอบศิลปะการเต้นของสถาบันต่าง ๆ จำนวน 286 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

ทั้งนี้สามารถสรุปได้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยช่วงที่ 1 ได้ดังนี้ ตารางที่ 2 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม	ขนาดของประชากร (คน)	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ผู้บริหาร	25	25
ครู	150	110
นักเรียน	1000	286
ผู้ปกครอง	1000	286
รวม	2175	707

4. ผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม 4 กลุ่ม โดยมีรายละเอียดของคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลดังนี้

4.1 กลุ่มผู้บริหารคัดเลือกจากผู้บริหารจากโรงเรียนศิลปะการเต้นนอกเวลาที่มีการส่งนักเรียนเข้าสอบวัดระดับความสามารถกับสถาบันรับรองหลักสูตรระดับนานาชาติมาอย่างต่อเนื่อง 5 ปีติดต่อกันจำนวน 8 คน

4.2 กลุ่มครูคัดเลือกครูสอนศิลปะการเต้น ที่มีประสบการณ์ในการสอนศิลปะการเต้นมากกว่า 5 ปี และมีการส่งนักเรียนสอบระดับอาชีพ รวมทั้งมีใบประกาศนียบัตรครูสอนศิลปะการเต้นจากสถาบันรับรองหลักสูตรในระดับนานาชาติจำนวน 8 คน

4.3 กลุ่มผู้ปกครองคัดเลือกผู้ปกครองจากผู้ปกครองของนักเรียนที่สอบผ่านการวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นในระดับอาชีพของสถาบันรับรองหลักสูตรในระดับนานาชาติจำนวน 8 คน

4.4 กลุ่มนักเรียนคัดเลือกนักเรียนจากนักเรียนที่สอบผ่านการวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นในระดับอาชีพของสถาบันรับรองหลักสูตรในระดับนานาชาติจำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ สำหรับการวิจัย 2 ระยะ ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการบริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 หลักการพื้นฐานของโรงเรียน ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการ

ตอนที่ 3 การบริหารงานทรัพยากรบุคคล

ตอนที่ 4 การบริหารงานทั่วไป และงบประมาณ

โดยแบบสอบถามใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลหลายลักษณะดังนี้

1.1 มาตรฐานประมาณแบบ Likert 5 ระดับ โดยเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก ตั้งแต่ ไม่มีความสำคัญเลย ไม่มีความสำคัญ มีความสำคัญปานกลาง มีความสำคัญมาก และมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยใช้สอบถามในประเด็นต่อไปนี้ วิสัยทัศน์ พันธกิจ รายวิชาการเด่นที่ควรเปิดสอน รูปแบบการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานของผู้เรียน การรับนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คุณสมบัติผู้อำนวยการ คุณสมบัติครู การพัฒนาครู การประเมินครู สิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการ

ตัวอย่างข้อคำถามได้แก่

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน ตัวอย่างเช่น

0. XXX	1	2	3	4	5
โดย	1 หมายถึง	ประเด็นนั้นไม่มีความสำคัญเลย			
	2 หมายถึง	ประเด็นนั้นไม่มีความสำคัญ			
	3 หมายถึง	ประเด็นนั้นมีความสำคัญปานกลาง			
	4 หมายถึง	ประเด็นนั้นมีความสำคัญมาก			
	5 หมายถึง	ประเด็นนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง			
ท่านเห็นว่าXXXในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด					ระดับความสำคัญ
1. XXXXXXX	1	2	3	4	5

แม้ว่าในข้อคำถามนี้มีการวัดในระดับเรียงลำดับ (Ordinal Scale) แต่เพื่อประโยชน์สำหรับการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยจึงสมมติคะแนนของข้อคำถามเหล่านี้เป็นระดับอันตรภาค (Interval Scale) และกำหนดการให้คะแนนดังต่อไปนี้

ไม่มีความสำคัญเลย	ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน
ไม่มีความสำคัญ	ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ความสำคัญปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ความสำคัญมาก	ให้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
ความสำคัญอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 5 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามรายชื่อถูกนำมาใช้ในค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจัดลำดับความสำคัญของแต่ละกลุ่ม โดยประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า จะมีความสำคัญมากกว่าประเด็นที่ได้คะแนนต่ำกว่า

2. นำคะแนนของผู้ตอบแต่ละกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ยรวมกัน โดยกำหนดค่าน้ำหนักของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน จากสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดค่าน้ำหนักดังนี้

ผู้บริหาร 1 คน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 11.44

ครู 1 คน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.60

ผู้ปกครอง 1 คน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.00

นักเรียน 1 คน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.00

จากนั้นนำคะแนนที่มีการถ่วงน้ำหนักไว้หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายข้อเพื่อนำข้อมูลมาจัดลำดับความสำคัญ และสรุปว่าประเด็นใดมีความสำคัญในระดับมากกว่าประเด็นใด โดยประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า จะมีความสำคัญมากกว่าประเด็นที่ได้คะแนนต่ำกว่า

1.2 มาตรฐานประมาณค่าแบบ Semantic Differential ของ Osgoods 7 ระดับ โดยเลือกลำดับความโน้มเอียง หรือสัดส่วนว่ามากน้อยเพียงใด โดยใช้สอบถามในประเด็นต่อไปนี้ สัดส่วนระหว่างวิชาการและวิชาการเด่น สัดส่วนระหว่างวิชาที่สอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สัดส่วนระหว่างคาบที่สอนด้วยครูประจำและครูรับเชิญ ทั้งนี้มาตรฐาน Semantic Differential นั้นเป็นมาตรฐานที่ใช้คำคุณศัพท์ที่ตรงกันข้ามกัน 2 คำ แล้วถามผู้ตอบว่ามีความเห็นคล้อยตามทางใดมากกว่ากัน ซึ่งในที่นี้ การสอนวิชาการกับวิชาการเด่น การสอนด้วยภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ และการสอนด้วยครูประจำกับครูรับเชิญ มีการใช้คาบเรียนร่วมกัน ซึ่งจำเป็นต้องเลือกว่าในแต่ละคาบจะสอบวิชาอะไร ด้วยภาษาอะไร และใช้ครูจากที่ไหน ดังนั้นในที่นี้ การสอนวิชาเด่นหรือวิชาการ การสอนด้วยภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย และการสอนด้วยครูประจำหรือครูรับเชิญ จึงเป็นข้อตรงข้าม

ตัวอย่างข้อคำถามได้แก่

คำชี้แจง ให้ท่านกา ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เช่น

XX. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนระหว่างการสอน

ZZZ กับ YYY ควรมุ่งเน้นสิ่งใดมากกว่ากัน

เน้น ZZZ มากที่สุด	เน้น ZZZ มาก	เน้น ZZZ	เท่า ๆ กัน	เน้น YYY	เน้น YYY มาก	เน้น YYY มากที่สุด

แม้ว่าในข้อคำถามนี้มีการวัดในระดับเรียงลำดับ (Ordinal Scale) แต่เพื่อประโยชน์สำหรับการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยจึงสมมติคะแนนของข้อคำถามเหล่านี้เป็นระดับอันตรภาค (Interval Scale) และกำหนดการให้คะแนนดังต่อไปนี้

เน้น <ข้อความด้านซ้าย> มากที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน
เน้น <ข้อความด้านซ้าย> มาก	เท่ากับ 2 คะแนน
เน้น <ข้อความด้านซ้าย>	เท่ากับ 3 คะแนน
พอ ๆ กัน	เท่ากับ 4 คะแนน
เน้น <ข้อความด้านขวา>	เท่ากับ 5 คะแนน
เน้น <ข้อความด้านขวา> มาก	เท่ากับ 6 คะแนน
เน้น <ข้อความด้านขวา> มากที่สุด	เท่ากับ 7 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำคะแนนดังกล่าวมาแปลความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ควรมุ่งเน้นการสอนลักษณะใด ในระดับใด ทั้งนี้คะแนนที่ได้จากข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval Scale) โดยคำนวณหาความกว้างของชั้น และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 7 ช่วง โดยใช้สูตรคำนวณให้ทุกระดับมีช่วงคะแนนเท่ากัน ดังนี้

$$\text{ความกว้างของช่วงชั้น} = \text{พิสัย} / \text{จำนวนช่วงที่ต้องการแบ่ง}$$

โดยคะแนนสูงสุดเท่ากับ 7 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 พิสัยจึงเท่ากับ $7 - 1 = 6$ แล้วแบ่งเป็น 7 ช่วงคะแนนเท่ากับ $6/7 = .86$ คะแนน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544)

ดังนั้นการแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามจึงเป็นดังนี้

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.86 หมายถึง เน้น<ลักษณะด้านซ้าย>มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.87 - 2.72 หมายถึง เน้น<ลักษณะด้านซ้าย>มาก

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.72 - 3.58 หมายถึง เน้น<ลักษณะด้านซ้าย>

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 - 4.44 หมายถึง เน้น<ลักษณะทั้งสองด้าน>เท่า ๆ กัน

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.44 - 5.30 หมายถึง เน้น<ลักษณะด้านขวา>

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 5.30 - 6.15 หมายถึง เน้น<ลักษณะด้านขวา>มาก

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 6.15 - 7.00 หมายถึง เน้น<ลักษณะด้านขวา>มากที่สุด

1.3 แบบวัดแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยใช้สอบถามในประเด็นต่อไปนี้ ควรมีครูรับเชิญหรือไม่ และ สถานที่ตั้งของโรงเรียน เป็นแบบสอบถามที่มีข้อคำถามและมีคำตอบให้ผู้ตอบเลือก 3 คำตอบ ทั้งนี้ผู้ตอบจะสามารถตอบคำถามได้เพียงคำตอบเดียว โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังนี้

XX. XXXXXXXXXXXXXXXX (ให้ท่านวงกลม ล้อมรอบหมายเลขหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1 YYYYYY

2 ZZZZZ

3 ไม่ได้คำนึงถึงประเด็นนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาคำนวณหาความถี่และร้อยละ จากนั้นจึงคำนวณค่าฐานนิยม เพื่อสรุปว่าในข้อคำถามดังกล่าวคำตอบใดเป็นคำตอบที่ได้รับการตอบมากที่สุด

1.4 แบบวัดจัดอันดับ เป็นแบบวัดให้ผู้ตอบจัดอันดับของความสำคัญของคุณลักษณะของสถานที่ 6 ลักษณะ ได้แก่ คมนาคมสะดวก สงบไม่พลุกพล่าน มีพื้นที่กว้างขวาง มีความปลอดภัยในการเดินทาง มีอากาศดี ปราศจากมลพิษ และ ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีตัวอย่างข้อคำถามดังต่อไปนี้

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ของคุณลักษณะของสถานที่ ให้ท่านจัดลำดับความสำคัญ โดยใส่ตัวเลข 1 - 6

(1 หมายถึงมีความสำคัญมากที่สุด และ 6 หมายถึงมีความสำคัญน้อยที่สุด โดยตัวเลขห้ามซ้ำกัน) ลงในช่องว่างหน้าข้อความเพื่อแสดงถึงลำดับของความสำคัญของคุณลักษณะเหล่านั้น

.....คมนาคมสะดวก

.....สงบ ไม่พลุกพล่าน

.....มีพื้นที่กว้างขวาง

.....มีความปลอดภัยในการเดินทาง

.....มีอากาศดี ปราศจากมลพิษ

.....ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับค่าเล่าเรียนของโรงเรียน มีการใช้คำถามเสริมเพื่อช่วยลดอคติอันเกิดจากฐานะของผู้ตอบ คือ ผู้บริหารย่อมต้องการให้ค่าเล่าเรียนสูง ในขณะที่ผู้ปกครองย่อมต้องการให้ค่าเล่าเรียนต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีการใช้คำถามเพื่อผู้ตอบประมาณค่าเทอมได้ตรงกับความเป็นจริง โดยแบ่งเป็น ค่าเล่าเรียนในระดับที่พึงพอใจ ค่าเล่าเรียนในระดับที่ควรจะเป็น และค่าเล่าเรียนระดับที่ ต่ำ/สูงสุด ที่ยอมรับได้ เพื่อให้สามารถหาระดับค่าเล่าเรียนที่มีความเหมาะสมที่สุดได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อสรุปเป็นระดับที่เหมาะสม
 2. นำข้อมูลที่ได้จัดเป็นอัตราภาคชั้นและหาความถี่ ร้อยละ ของแต่ละอัตราภาคชั้น จากนั้นจึงหาค่าฐานนิยม เพื่อสรุปเป็นช่วงที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นตรงกันมากที่สุด
2. การสนทนากลุ่ม เป็นการสนทนาร่วมกันโดยแยกเป็น 4 กลุ่ม โดยสนทนาใน 2 ประเด็นได้แก่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้น และความคิดเห็นต่อผลการสำรวจความคิดเห็นที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยมีประเด็นคำถามดังต่อไปนี้

2.1. หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

2.1.1 วิสัยทัศน์

2.1.2 พันธกิจ

2.2. การบริหารโรงเรียน

2.2.1 วิชาการ

2.2.2.1 การรับนักเรียน

2.2.2.2 หลักสูตร

2.2.2.3 กิจกรรมนักเรียน

2.2.2.4 การจัดการเรียนการสอน

2.2.2 งบประมาณ

2.2.3 บุคลากร

2.2.3.1 ครู

2.2.3.2 ผู้บริหาร

2.2.4 ทั่วไป

2.2.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวก

2.2.4.2 การให้บริการ

2.3. อื่น ๆ

2.3.1 จุดเด่น

2.3.2 อุปสรรค

2.3.3 บรรยากาศในการเรียน

2.3.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำผลการสนทนากลุ่มมาถอดประเด็น และจัดหมวดหมู่ และทำการสรุปว่าในแต่ละกลุ่มสนทนานั้นมีการกล่าวถึงประเด็นคำถามใดบ้าง และสรุปเป็นประเด็นการสนทนาที่มีการพูดคุย

2. ผู้วิจัยทำการรวบรวมประเด็นต่าง ๆ และสรุปเป็นผลการสนทนากลุ่ม โดยแยกเป็นข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบการตอบว่าในประเด็นใดมีความเห็นร่วมกัน และประเด็นใดเป็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วนโดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

2.1 หากผู้ร่วมสนทนาตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปมีความเห็นไปในทางเดียวกัน ถือว่าประเด็นนั้นเป็นประเด็นที่มีความเห็นร่วมกัน

2.2 หากผู้ร่วมสนทนาไม่ถึง 5 คนที่แสดงความเห็นพ้องกับประเด็นที่ได้มีการสนทนากัน ถือว่าประเด็นนั้นเป็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและจัดทำร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมลักษณะ

อันพึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้น

3. นำแบบสอบถามไปหาคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกแบบเจาะจงจำนวน 4 คน ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการเต้น จำนวน 2 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน

ทั้งนี้ แบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบตัวอักษรบรรยาย 3 ระดับ โดยมีค่าคะแนนดังนี้

1. มีความสอดคล้อง หมายความว่า ข้อคำถามมีคุณภาพเพียงพอ สามารถนำไปใช้ได้

0 ไม่แน่ใจ หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีคุณภาพเพียงพอในการนำไปใช้

- 1 ไม่มีความสอดคล้อง หมายความว่า ข้อคำถามมีคุณภาพน้อย ไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นนอกเวลาเรียน เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บริหาร

1.1.1 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อผู้บริหารโรงเรียนศิลปะการเต้นนอกเวลาเรียนทั้ง 25 โรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามและนัดหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

1.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยยื่นแบบสอบถามต่อผู้บริหารด้วยตนเองและขอรับแบบสอบถามกลับในวันเดียวกัน

1.2 ครู

1.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อผู้บริหารโรงเรียนศิลปะการเต้นนอกเวลาเรียนทั้ง 25 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามจากครูสอนศิลปะการเต้นในสังกัดของตนเอง และทำการนัดหมายเพื่อขอรับแบบสอบถามคืน

1.2.2 ผู้บริหารโรงเรียนนำแบบสอบถามแจกให้กับครูในสังกัดของตนเองและทำการนัดหมายเพื่อคืนแบบสอบถามในเวลาที่กำหนด

1.2.3 ผู้วิจัยรับแบบสอบถามที่ได้จากโรงเรียนต่าง ๆ และทำการสุ่มเลือกเหลือเพียง 110 ชุด

1.3 ผู้ปกครอง และนักเรียน

1.3.1 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อผู้บริหารโรงเรียนศิลปะการเต้นนอกเวลาเรียนทั้ง 25 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามจากผู้ปกครองและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนของตนเอง และทำการนัดหมายเพื่อขอรับแบบสอบถามคืน ทั้งนี้ได้ความร่วมมือจากโรงเรียนในเบื้องต้น 10 โรงเรียน

1.3.2 ผู้บริหารโรงเรียนนำแบบสอบถามแจกให้กับกับครู และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนตนเองและนัดหมายขอแบบสอบถามคืน

1.3.3 ผู้วิจัยรับแบบสอบถามที่ได้จากโรงเรียนทั้ง 10 โรงเรียน พบว่ามีผู้ปกครองคืนแบบสอบถามทั้งสิ้น 108 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 37.76 ของแบบสอบถามทั้งหมด และมีนักเรียนคือแบบสอบถามทั้งสิ้น 118 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 41.26 ของแบบสอบถามทั้งหมด

1.3.4 ผู้วิจัยทำการติดต่อโรงเรียน 15 โรงเรียนที่เหลือเพื่อติดต่อขอความร่วมมือเก็บแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่งผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนทั้งหมด 5 โรงเรียน โดยผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้เข้าเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ในวันประชุมผู้ปกครอง

1.3.5 ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในวันที่ได้นัดหมายกับทางโรงเรียนไว้ โดยแจกแบบสอบถามกับผู้ปกครอง และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในวันดังกล่าว และรอรับแบบสอบถามคืนในวันเดียวกัน โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองจำนวน 178 คน และนักเรียน 168 คน

2. ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

2.1 ผู้วิจัยทำการติดต่อนัดหมายเวลากับผู้เข้าร่วมสนทนาทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครู กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มนักเรียน

2.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสนทนากลุ่มตามเวลาที่นัดหมายโดยในแต่ละกลุ่มผู้วิจัยจัดให้มีผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) คือตัวผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ดำเนินการร่วม (Co-Moderator) โดยกำหนดการสนทนาไม่เกินกลุ่มละ 90 นาที

การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การหาค่าร้อยละ (Percentage) การแปลผล

2. ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปสาระสำคัญในแต่ละประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

3. นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสำรวจด้วยแบบสอบถาม และผลการสนทนากลุ่มมาสังเคราะห์เป็นแนวทางการจัดตั้งและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและเพื่อพัฒนาแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม
3. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลรวมจากเอกสาร แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ลำดับข้างต้นจะตอบคำถามการวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหารของสถานศึกษา จำนวน 25 ชุด ได้รับคืน จำนวน 25 ชุด คิดเป็น 100.00 % ครูส่งแบบสอบถามจำนวน 110 ชุด ได้รับคือ 110 ชุด คิดเป็น 100 % ผู้ปกครองจำนวน 286 ชุด ได้คืน 286 ชุดคิดเป็น 100 % และนักเรียนส่งแบบสอบถามจำนวน 286 ชุด ได้คืน 286 ชุด คิดเป็น 100 %

และขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 3 ถึง ตารางที่ 30 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ลำดับ ของความสำคัญของวิสัยทัศน์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

วิสัยทัศน์	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ผลิตบุคลากรด้านศิลปะการเต้นที่มีความเป็นมืออาชีพ (Professional Artist)	4.33	.86	4	4.16	.84	5	4.17	.76	3	4.22	.81	4
2. เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ	4.48	.60	3	4.21	.70	3	4.13	.70	5	4.27	.68	3
3. ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นในรูปแบบเฉพาะด้าน (บัลเลต์ / แจ๊ส / ร่วมสมัย ฯลฯ)	4.33	1.0	4	3.96	.82	8	4.16	.73	4	4.15	.89	5
4. ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ (บัลเลต์ + แจ๊ส + ร่วมสมัย ฯลฯ)	4.57	.51	2	4.22	.59	2	4.20	.69	2	4.33	.62	2
5. มุ่งพัฒนานักเรียนให้become นักออกแบบท่าเต้น (Choreographer)	4.00	.79	7	3.83	.69	9	3.93	.77	9	3.92	.75	8
6. มุ่งพัฒนานักเรียนให้become ครูสอนศิลปะการเต้น	3.95	.92	8	4.20	.76	4	3.99	.77	8	4.05	.82	7
7. เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข	4.67	.48	1	4.71	.55	1	4.46	.74	1	4.61	.61	1
8. บุคลากรวิชาศิลปะการเต้นเข้ากับความรู้ในวิชาพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลาง	4.30	.57	6	4.04	.64	7	4.07	.72	6	4.14	.65	6
9. ผลิตนักเรียนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว	3.45	.94	9	4.06	.86	6	4.00	.88	7	3.84	.93	9

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนศิลปะการเต้นควรมีวิสัยทัศน์ที่ว่า “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.67 (SD. = .48) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .51) และ “การเป็นโรงเรียนที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ” มีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .60)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของครูพบว่า ครูมีให้ความสำคัญกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่ว่า “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มากที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 4.71 (SD. = .55) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .59) และ “การเป็นโรงเรียนที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ” มีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .70)

ในส่วนของผู้ปกครอง พบว่าความคิดเห็นว่าผู้ปกครองต่อวิสัยทัศน์ของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สำคัญที่สุดได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.46 (SD. = .74) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .69) และ “การเป็นโรงเรียน ผลิตบุคลากรด้านศิลปะการเต้นที่มีความเป็นมืออาชีพ (Professional Artist)” มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .76)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากภาพรวมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ว่า “การเป็นโรงเรียนที่เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข” มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.61 คะแนน (SD = .61) รองลงมาได้แก่ “การเป็นโรงเรียนที่ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .62) และ “เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ” มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 4.27 (SD = .68)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณสมบัติของนักเรียนของโรงเรียนศิลปะการเต้นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ตามพันธกิจของโรงเรียน

คุณสมบัติของนักเรียน ตามพันธกิจของโรงเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ	4.62	.74	1	4.49	.57	1	4.31	.78	1	4.47	.71	1
2. นักเรียนจะผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันด้านศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ	3.95	.50	7	3.92	.66	11	3.96	.75	11	3.94	.64	10
3. นักเรียนมีความสามารถที่จะผลิตผลงานเชิงศิลปะที่มีคุณภาพในระดับสากล	3.90	.89	9	4.04	.57	9	4.10	.70	5	4.01	.73	8
4. นักเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ตนสนใจโดยเฉพาะ (เช่น เต้นบัลเลย์ได้ดีมาก)	4.10	.62	5	4.30	.59	4	4.13	.71	4	4.18	.64	5
5. นักเรียนมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี (เช่น ได้ทั้ง บัลเลย์ ศิลปะการเต้นร่วมสมัย แจ๊ส การเต้นแท็ป รำไทย ฯลฯ)	4.24	.54	4	4.31	.59	3	4.09	.77	7	4.21	.64	3
6. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันตก	3.57	.75	13	3.66	.71	14	3.68	.78	14	3.64	.74	14
7. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันตก	3.81	.75	12	3.74	.65	13	3.69	.75	13	3.75	.71	13
8. นักเรียนมีความสามารถในการประดิษฐ์ท่าเต้นด้วย	4.05	.67	6	4.04	.52	8	4.00	.75	10	4.03	.65	7
9. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปะการเต้น กับสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และ วิถีชีวิต	3.86	.79	10	4.09	.56	6	4.08	.72	8	4.01	.70	9

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คุณสมบัติของนักเรียน ตามพันธกิจของโรงเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
10. นักเรียนมีสุนทรียภาพ ความเป็นมืออาชีพ และสามารถวิพากษ์งานด้านศิลปะการ เต้นได้	3.95	.92	7	4.06	.62	7	4.10	.68	6	4.04	.75	6
11. นักเรียนจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง	4.33	.66	3	4.11	.58	5	4.17	.77	3	4.20	.67	4
12. นักเรียนของโรงเรียนมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ	4.48	.60	2	4.47	.65	2	4.30	.73	2	4.42	.66	2
13. นักเรียนของโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	3.48	.51	14	4.03	.81	10	4.04	.81	9	3.85	.77	11
14. นักเรียนของโรงเรียนมีความสามารถที่สนองต่อธุรกิจบันเทิง	3.81	.68	11	3.76	.76	12	3.88	.84	12	3.82	.76	12

จากตารางที่ 4 พบว่า ทั้งผู้บริหาร มีความเห็นว่า นักเรียนของโรงเรียนควรจะเป็น “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 (SD = .74) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนควรมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .60) และ “นักเรียนควรจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .66)

ในขณะที่ครูมีความเห็นว่า นักเรียนของโรงเรียนควรจะเป็น “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.49 (SD = .57) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนควรมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.47 (SD = .65) และ “นักเรียนควรมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = .59)

ส่วนผู้ปกครองมีความเห็นว่า นักเรียนของโรงเรียนควรจะเป็น “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = .78) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนควรมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = .73) และ “นักเรียนควรจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .77)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากภาพรวมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักเรียนตามพันธกิจพบว่า “นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณสมบัติด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ” มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.47 คะแนน (SD = .71) รองลงมาได้แก่ “นักเรียนของโรงเรียนมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .66) และ “นักเรียนมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี (เช่น ได้ทั้ง บัลเล่ย์ ศิลปะการเต้น

ร่วมสมัย แจ๊ส การเต้นแท็ป รำไทย ฯลฯ)” มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .64)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวิชาการในเรื่องสัดส่วนของวิชาการกับวิชาเน้น ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

ผู้ตอบ	\bar{X}	SD	การแปลความหมาย
ผู้บริหาร	5.16	1.50	เน้นวิชาเด่น
ครู	4.83	1.23	เน้นวิชาเด่น
ผู้ปกครอง	4.79	1.26	เน้นวิชาเด่น
นักเรียน	4.72	1.50	เน้นวิชาเด่น
รวม	4.88	1.38	เน้นวิชาเด่น

จากตารางที่ 5 พบว่าทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ต่างมีคสามเห็นว่าในโรงเรียน ศิลปะการเต้นควรเน้นการสอนวิชาด้านการเต้น โดยผู้บริหารให้คะแนน 5.16 (SD = 1.50) คะแนน จาก 7 ระดับ ครูให้คะแนนเท่ากับ 4.83 (SD = 1.23) ส่วนผู้ปกครองให้คะแนนเท่ากับ 4.79 (SD = 1.26) และ นักเรียนให้คะแนนเท่ากับ 4.72 (SD = 1.50) ทั้งนี้ในภาพรวมจึงสรุปได้ว่า โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรเน้นการสอนวิชาด้านการเต้น โดยมี คะแนนเท่ากับ 4.88 (SD = 1.38) ซึ่งหมายความว่าควรจัดตารางเรียนให้มีการเรียนในรายวิชาเด่น มากกว่ารายวิชาการ แต่มีสัดส่วนมากกว่ากันไม่มากนัก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านวิชาการในเรื่องความสำคัญของวิชาด้านทฤษฎี ทั้งทฤษฎีศิลปะการเต้น และทฤษฎีอื่นๆ ตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

วิชาทฤษฎี	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ทฤษฎีการเต้น															
1.1 สัญลักษณ์ทางศิลปะการเต้น	4.14	.79	10	3.90	.89	16	3.82	.82	15	3.94	.98	10	3.95	.85	13
1.2 ทฤษฎีทางดนตรี	4.24	.70	6	4.23	.82	4	3.87	.78	14	4.01	.91	2	4.09	.82	4
1.3 คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น	4.52	.68	1	4.26	.89	3	4.04	.80	3	4.13	.98	1	4.24	.86	1
1.4 การวิพากษ์ทางศิลปะการเต้น	3.71	.78	16	3.93	.68	12	3.81	.81	16	3.73	1.05	16	3.80	.84	16
1.5 หลักการสอนศิลปะการเต้น	4.29	1.01	3	4.01	.75	10	4.08	.76	2	3.97	.96	5	4.09	.88	4
1.6 การแนะนำอาชีพด้านการเต้น	3.86	.91	15	4.10	.73	8	3.95	.81	6	3.83	.93	13	3.94	.85	15
1.7 กายวิภาคของมนุษย์	4.29	.72	4	4.26	.71	2	3.99	.80	4	3.95	.98	6	4.12	.82	3
1.8 สรีรวิทยาของมนุษย์	4.33	.58	2	4.41	.74	1	4.09	.76	1	3.94	.98	9	4.19	.80	2
1.9 การชื่นชมศิลปะการเต้น	4.19	.68	8	4.16	.82	6	3.95	.82	8	3.84	.87	12	4.04	.81	7
1.10 ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม	4.29	.78	5	4.16	.77	7	3.87	.81	13	4.00	.98	3	4.08	.85	6
1.11 การตีความดนตรี	4.21	.71	7	3.91	.74	15	3.94	.85	10	3.95	.88	8	4.00	.80	9
1.12 แนวดนตรี	3.95	.78	14	4.02	.72	9	3.95	.83	7	3.91	.96	11	3.96	.82	12

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วิชา/ทฤษฎี	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
2. ทฤษฎีอื่น ๆ															
2.1 จิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์	4.05	.80	12	4.18	.92	5	3.89	.83	11	3.74	1.01	15	3.97	.90	11
2.2 การจัดการเวที	4.05	.80	13	4.00	.68	11	3.88	.85	12	3.98	.93	4	3.98	.82	10
2.3 การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง	4.19	.93	9	3.91	.76	14	3.98	.85	5	3.95	.92	7	4.01	.87	8
2.4 โฆษณาการทั่วไป และโฆษณาการสำหรับนักเดิน	4.10	.89	11	3.93	.72	13	3.94	.78	9	3.81	1.04	14	3.95	.87	14

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นให้ความเห็นว่ารายวิชาที่มีความสำคัญที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .68) “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .58) “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = 1.01) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .72) และ “ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .78) ตามลำดับ

ส่วนในความเห็นของครูนั้นพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.41 (SD = .74) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.26 (SD = .71) “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.26 (SD = .89) “ทฤษฎีทางดนตรี” มีคะแนนเท่ากับ 4.23 (SD = .82) และ “จิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.18 (SD = .92) ตามลำดับ

ความเห็นของผู้ปกครองพบว่า รายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .76) “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .76) “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.04 (SD = .80) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 3.99 (SD = .80) และ การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง” มีคะแนนเท่ากับ 3.98 (SD = .85)

และความคิดเห็นของนักเรียนพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .98) “ทฤษฎีทางดนตรี” มีคะแนนเท่ากับ 4.01 (SD = .91) “ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .98) “การจัดการเวที” มีคะแนนเท่ากับ 3.98 (SD = .93) และ “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 3.97 (SD = .96) ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .86) “สรีรวิทยาของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .80) “กายวิภาคของมนุษย์” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .82) และ “หลักการสอนศิลปะการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .88) ซึ่งเท่ากับ “ทฤษฎีทางดนตรี” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .82) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านวิชาการในเรื่องการปฏิบัติศิลปะการเต้นตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

รายวิชาภาคปฏิบัติ ศิลปะการเต้น	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. รายวิชา ปฏิบัติการเต้น															
1.1 การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว	4.48	.81	3	4.52	.54	1	4.42	.69	1	4.26	.92	3	4.42	.75	2
1.2 บัลเลต์	4.71	.64	1	4.36	.62	2	4.28	.74	2	4.34	.93	1	4.42	.76	1
1.3 การเต้นแจ๊ส	4.57	.68	2	4.35	.65	3	4.15	.75	6	4.27	.97	2	4.34	.78	3
1.4 การเต้นร่วมสมัย	4.29	.85	4	4.11	.79	7	4.20	.77	3	4.23	.88	4	4.21	.82	4
1.5 รำไทย	4.05	1.15	8	3.78	1.14	13	4.17	.81	4	4.04	1.06	7	4.01	1.04	7
1.6 การเต้นแทป	3.95	1.05	11	3.91	.86	10	3.82	.89	15	3.60	1.09	15	3.82	.98	15
1.7 ลีลาส	3.85	1.18	15	4.10	.74	8	3.86	.80	10	3.75	1.11	14	3.89	.98	10
1.8 สตริ๊ดแดนซ์	3.85	1.04	14	3.94	.89	9	3.83	.87	13	3.86	1.13	12	3.87	.98	12
1.9 การออกแบบการเต้น	4.24	.70	5	4.19	.66	5	4.16	.78	5	4.08	1.06	5	4.17	.81	5
1.10 การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น	4.00	.77	9	4.21	.67	4	4.02	.83	8	3.79	1.08	13	4.01	.86	8
1.11 การจัดโครงการการแสดงศิลปะการเต้น	4.15	.75	6	4.17	.61	6	4.08	.75	7	3.91	1.09	11	4.08	.82	6

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายวิชาภาคปฏิบัติ ศิลปะการเต้น	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
2. รายวิชาปฏิบัติอื่น ๆ															
2.1 พิลาทิส	3.90	.83	13	3.74	.79	15	3.59	.83	17	3.54	1.13	17	3.69	.91	16
2.2 ศิลปะการแสดงและการละคร	3.95	.59	10	3.78	.76	14	3.83	.81	12	3.93	.97	10	3.87	.79	11
2.3 การขับร้อง	3.43	.75	17	3.66	.71	17	3.72	.87	16	3.59	1.01	16	3.60	.84	17
2.4 การออกแบบเครื่องแต่งกาย	3.90	.70	12	3.70	.72	16	3.83	.87	14	4.02	.99	8	3.86	.83	13
2.5 การแต่งหน้า	4.14	.57	7	3.84	.81	11	3.90	.92	9	4.06	.97	6	3.99	.84	9
2.6 การออกแบบเวที	3.70	.80	16	3.82	.70	12	3.83	.82	11	3.94	.97	9	3.82	.83	14

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นให้ความเห็นว่ารายวิชาที่มีความสำคัญที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.71 (SD = .64) “การเต้นแจ๊ส” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .68) “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .81) “การเต้นร่วมสมัย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .85) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .70)

ส่วนในความเห็นของครูนั้นพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .54) “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.36 (SD = .62) “การเต้นแจ๊ส” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.35 (SD = .65) “การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .67) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .66) ตามลำดับ

ความเห็นของผู้ปกครองพบว่า รายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .69) “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .74) “การเต้นร่วมสมัย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .77) “รำไทย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .81) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.16 (SD = .78) ตามลำดับ

และความคิดเห็นของนักเรียนพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “บัลเล่ต์” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .93) “การเต้นแจ๊ส” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.27 (SD = .97) “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.26 (SD = .92) “การเต้นร่วมสมัย” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.23 (SD = .88) และ “การออกแบบการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = 1.06) ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ารายวิชาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ “บัลเล่ต์” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .76) “การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .75) “การเต้นแจ๊ส” มีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .78) “การเต้นร่วมสมัย” มีคะแนนเท่ากับ 4.21 (SD = .82) และ “การออกแบบการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .81) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความด้านวิชาการในเรื่องสัดส่วนระหว่างวิชาที่สอนด้วยภาษาไทย และวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษของโรงเรียนศิลปะการเต้น จำแนกตามผู้ตอบ

ผู้ตอบ	\bar{X}	SD	แปลความ
ผู้บริหาร	4.90	1.41	เน้นภาษาอังกฤษ
ครู	4.67	.93	เน้นภาษาอังกฤษ
ผู้ปกครอง	5.09	1.13	เน้นภาษาอังกฤษ
นักเรียน	4.80	1.24	เน้นภาษาอังกฤษ
รวม	4.87	1.21	เน้นภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 8 พบว่าทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ต่างมีความเห็นว่าในโรงเรียนศิลปะการเต้นควรมุ่งเน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษ โดยผู้บริหารให้คะแนน 4.90 (SD = 1.41) คะแนนจาก 7 ระดับ ครูให้คะแนนเท่ากับ 4.67 (SD = .93) ส่วนผู้ปกครองให้คะแนนเท่ากับ 5.09 (SD = 1.13) และ นักเรียนให้คะแนนเท่ากับ 4.80 (SD = 1.24) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าในโรงเรียนศิลปะการเต้นควรควรมุ่งเน้นการสอนด้วยภาษาอังกฤษ โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.87 (SD = 1.21) นั้นหมายความว่า ในโรงเรียนแห่งนี้ควรจะมีคาบเรียนที่สอนด้วยภาษาอังกฤษมากกว่าคาบเรียนที่สอนด้วยภาษาไทย แต่ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจำแนกตามความคิดเห็น

ขนาดห้องเรียน	วิชาภาคทฤษฎี								วิชาภาคปฏิบัติ							
	ผู้บริหาร		ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน		ผู้บริหาร		ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-5 คน	0	0.00	0	0.00	11	3.85	17	5.94	0	0.00	25	22.73	41	14.34	29	10.14
6-10 คน	2	8.00	29	26.36	72	25.17	48	16.78	9	36.00	53	48.18	172	60.14	138	48.25
11 - 15 คน	3	12.00	28	25.45	51	17.83	31	10.84	14	56.00	20	18.18	34	11.89	61	21.33
16 - 20 คน	9	36.00	22	20.00	68	23.78	65	22.73	2	8.00	9	8.18	23	8.04	28	9.79
21 - 25 คน	3	12.00	7	6.36	12	4.20	12	4.20	0	0.00	1	0.91	0	0.00	9	3.15
26 - 30 คน	4	16.00	11	10.00	37	12.94	47	16.43	0	0.00	2	1.82	6	2.10	14	4.90
31 - 35 คน	1	4.00	1	0.91	9	3.15	19	6.64	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	0.70
36 - 40 คน	0	0.00	6	5.45	9	3.15	12	4.20	0	0.00	0	0.00	7	2.45	5	1.75
41 - 45 คน	0	0.00	0	0.00	3	1.05	2	0.70	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
46 - 50 คน	3	12.00	6	5.45	11	3.85	25	8.74	0	0.00	0	0.00	2	0.70	0	0.00
51 - 55 คน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	8	2.80	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
56 - 60 คน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	0.35	0	0.00
มากกว่า 61 คน	0	0.00	0	0.00	3	1.05	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ฐานนิยม	16 - 20 คน		6-10 คน		6-10 คน		16 - 20 คน		11 - 15 คน		6-10 คน		6-10 คน		6-10 คน	
ค่าเฉลี่ย	26.25		19.73		19.42		23.88		12.55		10.45		11.37		11.98	
SD	11.80		11.93		11.41		12.88		3.09		5.24		7.82		5.77	

ตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาจากฐานนิยม พบว่าในกลุ่มของผู้บริหารนั้นมีความเห็นส่วนใหญ่ ระบุว่าในชั้นเรียนทฤษฎีควรมีนักเรียนประมาณ 16 – 20 คน แต่ในชั้นเรียนปฏิบัตินั้นควรมีนักเรียน ประมาณชั้นละ ประมาณ 11 – 15 คนเท่านั้น ซึ่งในกลุ่มนักเรียนนั้นกลับเห็นว่า ในชั้นเรียนทฤษฎี ควรมีนักเรียนประมาณ 16 – 20 คน แต่ในชั้นเรียนปฏิบัติกลับควรมีนักเรียนเพียงชั้นละ 6 – 10 คน เท่านั้น ทั้งนี้ในกลุ่มของครู และผู้ปกครองมีความเห็นไปในลักษณะเดียวกัน คือไม่ว่าจะเป็น ชั้นเรียนปฏิบัติหรือชั้นเรียน ทฤษฎี ก็ควรมีนักเรียนในชั้นเรียนประมาณ 6 – 10 คนเท่านั้น

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ผู้บริหารเห็นว่าจำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชา ภาคทฤษฎีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.25 คน (SD = 11.80 คน) ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.55 คน (SD = 3.09 คน) ในขณะที่ความคิดเห็นครู จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชาภาคทฤษฎี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.73 คน (SD = 11.93 คน) โดยในภาพรวมนั้นผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า วิชาภาคปฏิบัติควรมีนักเรียนห้องละ 11.59 คน (SD = 5.72)

ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.45 คน (SD = 5.24 คน) ในขณะที่ความคิดเห็น ของผู้ปกครอง จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชาภาคทฤษฎีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.42 คน (SD = 11.41 คน) ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.37 คน (SD = 7.82 คน) ส่วนความคิดเห็น ของนักเรียน จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนในวิชาภาคทฤษฎีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.88 คน (SD = 12.88 คน) ส่วนภาคปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.98 คน (SD = 5.77 คน) โดยในภาพรวม นั้นผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าวิชาภาคทฤษฎีควรมีนักเรียนห้องละ 22.32 คน (SD = 11.93)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านวิชาการในเรื่องลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามความเห็นของ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

ลักษณะการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป	3.95	1.02	4	4.33	.75	2	3.80	.81	4	3.65	.94	4	3.93	.92	4
2. มีการจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน	4.57	.60	1	4.42	.69	1	4.08	.72	1	3.90	.86	1	4.24	.77	1
3. มีการใช้แผนการสอนรายบุคคล	4.14	.79	3	3.95	.77	4	3.91	.79	2	3.81	.93	3	3.95	.83	3
4. มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม	4.29	.72	2	4.17	.75	3	3.90	.81	3	3.90	.86	2	4.07	.80	2

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนว่า “การมีการจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .60) รองลงมาได้แก่ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .72) และ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 4.14 (SD = .79) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = 1.02)

ในขณะที่ ครูมีความคิดเห็นว่า “การจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน” มีความสำคัญมากที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .69) รองลงมาได้แก่ “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .75) และ “มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .75) ส่วน “การใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = .77)

ขณะที่ผู้ปกครองมีความเห็นว่า “การมีการจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .72) รองลงมาได้แก่ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 3.91 (SD = .79) และ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = .81) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.80 (SD = .81)

ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า “การมีการจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = .86) รองลงมาได้แก่ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = .86) และ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 3.81 (SD = .93) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.65 (SD = .94)

ในส่วนของภาพรวมพบว่า “การมีจัดการเรียนการสอนโดนเน้นผู้เรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .77) รองลงมาได้แก่ “การจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม” มีคะแนนเท่ากับ 4.07 (SD = .80) และ “การมีการใช้แผนการสอนรายบุคคล” มีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = .83) ส่วน “การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป” มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.93 (SD = .92)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จด้านวิชาการเรื่องมาตรฐานการศึกษาจำแนกตามผู้ตอบ

มาตรฐานการศึกษา	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ได้คะแนน O-Net ไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยของประเทศ	3.33	.91	8	4.00	.85	6	3.73	.98	6	3.66	1.18	7	3.68	1.00	8
2. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น	4.29	.85	3	4.25	.73	3	3.97	.82	3	3.96	.98	1	4.12	.85	2
3. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ	4.48	.68	1	4.25	.70	2	3.94	.84	4	3.93	.93	3	4.15	.82	1
4. ได้ร่วมการแข่งขันเต้นในระดับนานาชาติ	3.76	.89	4	4.04	.83	5	3.78	.87	5	3.67	.97	6	3.81	.90	5
5. ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา	4.29	.72	2	4.22	.76	4	4.00	.88	2	3.79	.89	4	4.08	.83	3
6. สามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญ ระดับอุดมศึกษา ได้	3.75	.79	5	4.33	.85	1	4.08	.82	1	3.95	.99	2	4.03	.88	4
7. ได้คะแนน TOEFL	3.57	.75	6	3.82	.95	7	3.70	.88	8	3.69	.97	5	3.70	.90	7
8. ได้คะแนน IELTS	3.57	.75	6	3.81	.97	8	3.73	.92	7	3.77	.99	8	3.72	.91	6

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .68) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .72) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .85)

ในส่วนของครูพบว่า ครูมีความเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนสามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = .85) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.25 (SD = .70) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.25 (SD = .73)

เมื่อพิจารณาในส่วนของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองเห็นว่า มาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนสามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .82) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .88) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.97 (SD = .73)

และนักเรียนเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนได้แก่ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.96 (SD = .98) รองลงมาได้แก่ “การที่นักเรียนสามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.95 (SD = .99) และ “การที่นักเรียนได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.93 (SD = .93)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่า “ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.15 (SD = .82) รองลงมาได้แก่ “ได้ International

Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .85) และ “ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .83)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า การที่นักเรียนของโรงเรียน “ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ” มีความสำคัญมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 4.15 (SD = .82) รองลงมาได้แก่ “การได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .85) และ “การได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .83)

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคะแนน TOEFL ของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็น

ระดับคะแนน TOEFL	ผู้บริหาร		ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 400 คะแนน	6	24.00	12	10.91	57	19.93	59	20.63
401 - 450 คะแนน	2	8.00	29	26.36	36	12.59	38	13.29
451 - 500 คะแนน	4	16.00	35	31.82	64	22.38	69	24.13
501 - 550 คะแนน	8	32.00	21	19.09	89	31.12	71	24.83
551 - 600 คะแนน	5	20.00	12	10.91	29	10.14	44	15.38
601 - 650 คะแนน	0	0.00	1	0.91	11	3.85	5	1.75
มากกว่า 650 คะแนน	0	0.00	0	0.00	3	1.05	2	0.70
ฐานนิยม	501 - 550 คะแนน		451 - 500 คะแนน		501 - 550 คะแนน		501 - 550 คะแนน	
ค่าเฉลี่ย	498.42		495.29		493.76		509.11	
SD	81.26		62.50		90.07		65.83	

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับคะแนน TOEFL ที่ผู้บริหารเห็นว่านักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้ควรทำได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 498.42 (SD = 81.26) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 501 – 550 คะแนน ในส่วนของความเห็นของครู มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 495.29 (SD = 62.50) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 451 - 500 คะแนน ด้านความเห็นของผู้ปกครองพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 493.76 (SD = 90.07) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 501 – 550 คะแนน และด้านความเห็นของนักเรียนพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 509.11 (SD = 65.83) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 501 – 550 คะแนน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคะแนน IELTS ของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็น

ระดับคะแนน IELTS	ผู้บริหาร		ครู		ผู้ปกครอง		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 4.5 คะแนน	5	20.00	23	20.91	59	20.63	66	23.08
5.0 คะแนน	4	16.00	30	27.27	53	18.53	58	20.28
5.5 คะแนน	9	36.00	35	31.82	68	23.78	79	27.62
6.0 คะแนน	5	20.00	15	13.64	92	32.17	43	15.03
6.5 คะแนน	2	8.00	7	6.36	10	3.50	40	13.99
7.0 คะแนน	0	0.00	0	0.00	4	1.40	0	0.00
มากกว่า 7.0 คะแนน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ฐานนิยม	5.5 คะแนน		5.5 คะแนน		6.0 คะแนน		5.5 คะแนน	
ค่าเฉลี่ย	5.29		5.04		5.28		5.34	
SD	.73		.83		.84		.75	

จากตารางที่ 13 พบว่า ระดับคะแนน IELTS ที่ผู้บริหารเห็นว่านักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้ควรทำได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.29 (SD = .73) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 5.5 คะแนน ในส่วนของความเห็นของครู มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.04 (SD = .83) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 5.5

คะแนน ด้านความเห็นของผู้ปกครองพบว่ามีความเฉลี่ยเท่ากับ 5.28 (SD = .84) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 6.0 คะแนน และด้านความเห็นของนักเรียนพบว่ามีความเฉลี่ยเท่ากับ 5.34 (SD = .75) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 5.5 คะแนน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านวิชาการในเรื่องความสำคัญ
ของวิธีการรับนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู

การรับนักเรียน	ผู้บริหาร			ครู			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การจัดส่งภาพนิ่งและ ภาพเคลื่อนไหวแสดงความสามารถ ด้านศิลปะการเต้นของผู้สมัคร	3.67	1.11	7	4.00	.75	5	3.84	.95	5
2. การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเต้น (สอบ Audition)	4.55	0.6	1	4.62	.61	1	4.59	.60	1
3. การสอบทฤษฎีการเต้น	4.00	0.77	4	4.21	.62	2	4.11	.70	3
4. การสอบเนื้อหาด้านวิชาการอื่น เช่น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา เป็นต้น	3.00	0.79	11	3.73	.64	9	3.37	.80	11
5. ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (GPA)	3.15	0.75	10	3.76	.66	8	3.46	.76	9
6. สัมภาษณ์นักเรียน	4.19	1.12	2	4.20	.72	3	4.20	.93	2
7. สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	3.71	1.15	5	3.85	.86	7	3.78	1.00	6
8. แฟ้มสะสมผลงาน	4.00	0.71	3	4.05	.77	4	4.03	.73	4
9. หนังสือแนะนำตนเองของผู้สมัคร (Biography)	3.48	0.75	8	3.98	.82	6	3.73	.81	7
10. หนังสือแนะนำตัวจากผู้อื่น (Recommendation)	2.95	0.74	12	3.59	.69	10	3.27	.78	12
11. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	3.68	0.82	6	3.47	.76	11	3.58	.79	8
12. ประวัติศาสตร์ดนตรี (Music History)	3.42	0.77	9	3.37	.77	12	3.40	.76	10

จากตารางที่ 14 พบว่าประเด็นที่ผู้บริหารให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเดิน โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 คะแนน (SD = .60) รองลงมาได้แก่ การสัมภาษณ์นักเรียน มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = 1.12) แพ้ผสมผลงาน มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .71) การสอบทฤษฎีการเดิน มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .77) และ การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง มีคะแนนเท่ากับ 3.71 (SD = 1.15) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากความเห็นของครูพบว่า ครูให้ความสำคัญกับการสอบคัดเลือกปฏิบัติการเดิน สำหรับการรับนักเรียนมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 คะแนน (SD = .61) รองลงมาได้แก่ การสอบทฤษฎีด้านศิลปะการเดิน มีคะแนนเท่ากับ 4.21 คะแนน (SD = .62) การสัมภาษณ์นักเรียน มีคะแนนเท่ากับ 4.20 คะแนน (SD = .72) แพ้ผสมผลงาน มีคะแนนเท่ากับ 4.05 คะแนน (SD = .77) และการจัดส่งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวแสดงความสามารถด้านศิลปะการเดินของผู้สมัคร มีคะแนนเท่ากับ 4.00 คะแนน (SD = .75)

จากภาพรวมพบว่า กระบวนการรับนักเรียนที่มีความสำคัญที่สุดได้แก่ “การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเดิน (สอบ Audition)” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.59 คะแนน (SD = .60) รองลงมาได้แก่ “สัมภาษณ์นักเรียน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.20 คะแนน (SD = .93) และ “การสอบทฤษฎีการเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.11 คะแนน (SD = .70)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านวิชาการในเรื่องกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกตามผู้ตอบ

กิจกรรมนักเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. กิจกรรมแนะแนว															
1.1 ปฐมนิเทศ	4.00	.95	11	4.26	.67	8	3.78	.80	19	3.69	.98	19	3.93	.88	13
1.2 ประชุมผู้ปกครอง	3.90	.77	14	4.01	.86	17	3.70	.84	20	3.68	.98	20	3.82	.87	18
1.3 การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน	4.43	.68	4	4.34	.66	4	4.17	.76	6	3.92	.91	8	4.22	.78	5
1.4 การให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและสังคม	3.52	.81	20	4.17	.70	14	3.91	.78	13	3.72	.97	17	3.83	.85	17
1.5 การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ	4.48	.68	3	4.55	.65	1	4.20	.78	4	3.90	.93	10	4.28	.80	4
1.6 การฝึกการสอบคัดเลือก และการทำแฟ้มสะสมผลงาน	4.10	.70	9	4.26	.63	7	4.07	.77	11	3.90	.89	11	4.08	.76	11
1.7 กิจกรรมพัฒนาบุคลากร	4.05	.86	10	4.25	.70	10	4.19	.75	5	3.91	.87	9	4.10	.80	9
1.8 การจัดสอนพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้า	4.33	.58	6	4.25	.65	9	4.10	.82	9	3.99	.84	7	4.17	.74	8
มหาวิทยาลัย															
1.9 บัณฑิตนิเทศ	3.76	.77	16	4.10	.80	16	3.91	.80	14	3.77	.89	15	3.89	.82	16
2. กิจกรรมนักเรียน															
2.1 การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเดินตาม	4.43	.68	4	4.37	.62	3	4.32	.73	1	4.17	.93	2	4.32	.75	1
มาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ															
2.2 การแสดงประจำปี	4.52	.51	2	4.41	.60	2	4.09	.82	10	4.18	.84	1	4.30	.72	2
2.3 การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้าน	4.57	.60	1	4.34	.65	5	4.11	.73	8	4.13	.90	3	4.29	.75	3
พัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม															

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กิจกรรมนักเรียน	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
2. กิจกรรมนักเรียน (ต่อ)															
2.4 การไหว้ครู	4.00	.77	12	4.18	.65	13	4.14	.79	7	4.05	.87	5	4.09	.77	10
2.5 ค่ายภาคฤดูร้อน	3.71	.72	17	4.13	.68	15	3.90	.78	15	3.83	.94	12	3.89	.80	14
2.6 การทัศนศึกษา	3.71	.46	18	3.91	.80	20	3.81	.88	18	3.82	.93	13	3.81	.79	19
2.7 การแข่งขันภายใน ประเทศ และระดับนานาชาติ	4.24	.77	8	4.25	.60	11	4.20	.77	3	4.03	.85	6	4.18	.75	7
2.8 การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ	4.29	.64	7	4.31	.60	6	4.20	.75	2	4.06	.81	4	4.22	.71	5
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ															
2.9 การทำบุญประจำปี	3.29	.96	21	3.85	.97	21	3.66	.92	21	3.58	1.10	21	3.60	1.00	21
3.1 กิจกรรมการแสดงเพื่อการกุศล	3.95	.74	13	3.95	.85	19	3.89	.86	16	3.76	1.03	16	3.89	.87	15
3.2 โครงการ “สอนคิดปะการเต็น” แก่ผู้ด้อยโอกาส	3.81	.81	15	4.20	.78	12	4.00	.83	12	3.80	.92	14	3.95	.85	12
3.3 การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชุมชน นอกเหนือจากการแสดง เช่น ออกค่ายอาสาฯ	3.67	.80	19	3.99	.86	18	3.83	.81	17	3.69	.97	18	3.80	.86	20

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า “การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .60) รองลงมาได้แก่ “การแสดงผลประจำปี” มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .51) “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” มีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .68) “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .68) และ “การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .68)

ในส่วนของครู พบว่า ครูให้ความสำคัญกับ “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” มากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 (SD = .65) รองลงมาได้แก่ “การแสดงผลประจำปี” มีคะแนนเท่ากับ 4.41 (SD = .60) “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.37 (SD = .62) “การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน” มีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .66) และ “การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.34 (SD = .65)

สำหรับผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับ “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.32 (SD = .73) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ “การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .75) “การแข่งขันภายใน ประเทศ และระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .77) “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” มีคะแนนเท่ากับ 4.20 (SD = .78) และ “กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .75)

ส่วนนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับ “การแสดงผลประจำปี” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.18 (SD = .84) รองลงมาได้แก่ “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = .93) “การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .90) “การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ” มีคะแนนเท่ากับ 4.06 (SD = .81) และ “การให้คำปรึกษา” มีคะแนนเท่ากับ 4.05 (SD = .87)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีความสำคัญที่สุดคือ “การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.32 (SD = .75) รองลงมาได้แก่ “การแสดงประจำปี” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = .72) “การมอบประกาศนียบัตรด้านความสามารถ พัฒนาการ และกิจกรรม” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .75) “การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .80) และ “การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน” มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 5 โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .78) ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ “การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ” ที่มีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .71)

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายประจำปีของโรงเรียนตามความเห็นของผู้บริหาร

ค่าใช้จ่ายประจำปีของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000,000 บาท	1	4.00
3,000,001 - 3,500,000 บาท	0	.00
3,500,001 - 4,000,000 บาท	3	12.00
4,000,001 - 4,500,000 บาท	5	16.00
4,500,001 - 5,000,000 บาท	2	8.00
5,000,001 - 5,500,000 บาท	2	8.00
5,500,001 - 6,000,000 บาท	3	12.00
6,000,001 - 6,500,000 บาท	2	8.00
6,500,001 - 7,000,000 บาท	3	12.00
7,000,001 - 7,500,000 บาท	2	8.00
มากกว่า 7,500,001 บาท	2	8.00
ฐานนิยม	4,000,001 - 4,500,000 บาท	
ค่าเฉลี่ย	5,185,773.75 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1,447,698.34 บาท	

จากตาราง 16 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าค่าใช้จ่ายของโรงเรียนนั้นจะอยู่ระหว่าง 2,911,880 ถึง 7,568,800 บาทต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5,185,773.75 บาทต่อปี (SD = 1,447,698.34) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 4,000,001 – 4,500,000 บาท

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องค่าเล่าเรียนในหลักสูตรภาษาไทย ตามความเห็นของผู้บริหาร และ ผู้ปกครอง

ค่าเล่าเรียนสำหรับ หลักสูตรภาษาไทย	ผู้บริหาร						ผู้ปกครอง					
	ระดับที่พอใจ		ระดับควรจะเป็น		ระดับยอมรับได้		ระดับยอมรับได้		ระดับควรจะเป็น		ระดับที่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	39	13.64	56	19.58	51	17.83
5001 – 10000 บาท	0	.00	0	.00	1	4.00	62	21.68	86	30.07	116	40.56
10001 – 15000 บาท	0	.00	1	4.00	0	.00	64	22.38	52	18.18	39	13.64
15001 - 20000 บาท	2	8.00	0	.00	1	4.00	35	12.24	33	11.54	29	10.14
20001 - 25000 บาท	0	.00	2	8.00	2	8.00	20	6.99	20	6.99	14	4.90
25001 - 30000 บาท	1	4.00	0	.00	4	16.00	26	9.09	19	6.64	18	6.29
30001 - 35000 บาท	3	12.00	5	20.00	3	12.00	12	4.20	9	3.15	5	1.75
35001 - 40000 บาท	3	12.00	2	8.00	5	20.00	8	2.80	6	2.10	6	2.10
40001 - 45000 บาท	2	8.00	3	12.00	6	24.00	5	1.75	1	.35	1	.35
45001 – 50000 บาท	8	32.00	8	32.00	2	8.00	10	3.50	3	1.05	5	1.75
50001 - 55000 บาท	0	.00	3	12.00	0	.00	0	.00	0	.00	2	.70
มากกว่า 55000 บาท	6	24.00	1	4.00	1	4.00	5	1.75	1	.35	0	.00
ฐานนิยม	45001 – 50000 บาท		45001 – 50000 บาท		40001 – 45000 บาท		10001 – 15000 บาท		5001 – 10000 บาท		5001 – 10000 บาท	
ค่าเฉลี่ย	48117.65		42261.41		36533.33		19174.29		14854.17		13622.82	
SD	14529.64		11776.07		11192.26		14590.42		11602.08		10757.00	

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าในหลักสูตรภาษาไทยนั้น โรงเรียนพอใจกับค่าเล่าเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 48,117.65 บาท (SD = 14,529.64) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 45001 – 50000 บาท ทั้งนี้โรงเรียนควรจะเก็บค่าเล่าเรียนเท่ากับ 42,261.41 บาท (SD = 11,776.07) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 45001 – 50000 บาท และหากค่าเล่าเรียนต่ำกว่า 36,533.33 บาท (SD = 11,192.26) โรงเรียนจะไม่สามารถดำเนินการได้ โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 40001 – 45000 บาท

ในส่วนของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองพอใจกับค่าเล่าเรียนเท่ากับ 13,622.82 บาท (SD = 10,757.00) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท ทั้งนี้โรงเรียนควรจะเก็บค่าเล่าเรียนเท่ากับ 14,854.17 บาท (SD = 11,602.08) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท และหากค่าเล่าเรียนสูงกว่า 19,174.29 บาท (SD = 14,590.42) ผู้ปกครองจะไม่สามารถสนับสนุนค่าเล่าเรียนให้กับนักเรียนได้ ฐานนิยามเท่ากับ 10001 – 15000 บาท

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องค่าเล่าเรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ตามความเห็นของผู้บริหาร และ ผู้ปกครอง

ค่าเล่าเรียนสำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษ	ผู้บริหาร						ผู้ปกครอง					
	ระดับที่พอใจ		ระดับควรจะเป็น		ระดับยอมรับได้		ระดับยอมรับได้		ระดับควรจะเป็น		ระดับที่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	31	10.84	34	11.89	42	14.69
5001 - 10000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	33	11.54	47	16.43	52	18.18
10001 - 15000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	28	9.79	35	12.24	46	16.08
15001 - 20000 บาท	0	.00	0	.00	1	4.00	34	11.89	24	8.39	35	12.24
20001 - 25000 บาท	0	.00	0	.00	1	4.00	27	9.44	23	8.04	26	9.09
25001 - 30000 บาท	0	.00	1	4.00	2	8.00	29	10.14	32	11.19	30	10.49
30001 - 35000 บาท	0	.00	3	12.00	3	12.00	14	4.90	20	6.99	11	3.85
35001 - 40000 บาท	1	4.00	1	4.00	2	8.00	20	6.99	16	5.59	10	3.50
40001 - 45000 บาท	2	8.00	0	.00	0	.00	8	2.80	12	4.20	2	.70
45001 - 50000 บาท	3	12.00	1	4.00	2	8.00	28	9.79	10	3.50	14	4.90
50001 - 55000 บาท	0	.00	3	12.00	5	20.00	4	1.40	0	.00	0	.00
55001 - 60000 บาท	0	.00	5	20.00	6	24.00	6	2.10	9	3.15	3	1.05
60001 - 65000 บาท	0	.00	6	24.00	2	8.00	4	1.40	7	2.45	2	.70

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ค่าเล่าเรียนสำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษ	ผู้บริหาร						ผู้ปกครอง					
	ระดับที่พอใจ		ระดับควรจะเป็น		ระดับยอมรับได้		ระดับยอมรับได้		ระดับควรจะเป็น		ระดับที่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
65001 - 70000 บาท	11	44.00	2	8.00	0	.00	3	1.05	4	1.40	5	1.75
70001 - 75000 บาท	4	16.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00
75001 - 80000 บาท	1	4.00	1	4.00	1	4.00	5	1.75	7	2.45	2	.70
80001 - 85000 บาท	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00	0	.00
85001 - 90000 บาท	0	.00	1	4.00	0	.00	0	.00	0	.00	2	.70
90001 - 95000 บาท	0	.00	1	4.00	0	.00	0	.00	3	1.05	2	.70
95001 - 100000 บาท	2	8.00	0	.00	0	.00	5	1.75	1	.35	0	.00
มากกว่า 100000 บาท	1	4.00	0	.00	0	.00	7	2.45	2	.70	2	.70
ฐานนิยม	65001 - 70000 บาท		60001 - 65000 บาท		55001 - 60000 บาท		15001 - 20000 บาท		5001 - 10000 บาท		5001 - 10000 บาท	
ค่าเฉลี่ย	69823.53 บาท		57640.47 บาท		48200.00 บาท		35316.26 บาท		28764.71 บาท		25612.20 บาท	
SD	21645.54		19552.61		16708.42		37755.40		29761.51		22895.05	

จากตารางที่ 18 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษนั้นระดับค่าเล่าเรียนที่โรงเรียนจะพึงพอใจ เฉลี่ยเท่ากับ 69,823.53 บาท (SD = 21,645.54) ฐานนิยมเท่ากับ 65001 – 70000 บาท ทั้งนี้ระดับค่าเล่าเรียนที่โรงเรียนควรเรียกเก็บ เฉลี่ยเท่ากับ 57,640.47 บาท (SD = 19,552.61) ฐานนิยมเท่ากับ 60001 – 65000 บาท และระดับค่าเล่าเรียนที่โรงเรียนจะไม่สามารถดำเนินการได้ เฉลี่ยเท่ากับ 48,200.00 บาท (SD = 16,708.42) ฐานนิยมเท่ากับ 55001 – 60000 บาท

ในส่วนของผู้ปกครอง ระดับค่าเล่าเรียนที่ผู้ปกครองพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 25,612.20 บาท (SD = 22,895.05) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท ทั้งนี้ระดับค่าเล่าเรียนที่ผู้ปกครองเห็นว่าเหมาะสม เฉลี่ย เท่ากับ 28,764.71 บาท (SD = 29,761.51) ฐานนิยมเท่ากับ 5001 – 10000 บาท และระดับค่าเล่าเรียนที่ผู้ปกครองจะไม่สามารถสนับสนุนได้ เฉลี่ยเท่ากับ 35,316.26 บาท (SD = 37,755.40) โดยมีฐานนิยมเท่ากับ 15001 – 20000 บาท

ตารางที่ 19 จำนวนของความคิดเห็นด้านงบประมาณในเรื่องแหล่งรายได้ของโรงเรียน นอกเหนือจากค่าเล่าเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

แหล่งรายได้อื่นนอกจากค่าเล่าเรียน	จำนวน
การจัดการแสดง	3.00
ผู้สนับสนุนภายนอก	1.00
การขายอุปกรณ์	3.00
การขายของที่ระลึก	1.00

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนจะได้รายได้นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนให้ ความเห็นในประเด็นดังกล่าวทั้งหมด 6 คน และไม่แสดงความคิดเห็น 19 คน ในส่วนผู้ที่แสดง ความคิดเห็นพบว่า โรงเรียนจะได้รายได้นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนได้ทั้งหมด 4 วิธีได้แก่ การจัดการแสดง โดยมีผู้บริหารแนะแนวทางนี้ 3 คน เช่นเดียวกับ การขายอุปกรณ์ด้าน

ศิลปะการเต้น ที่มีโดยมีผู้บริหารแนะแนวทางนี้ 3 คนเช่นกัน นอกจากนี้ได้แก่ การมีผู้สนับสนุนจากภายนอก และการขายของที่ระลึก มีผู้บริหารแนะแนวทางนี้อย่างละ 1 คน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านงบประมาณในเรื่องจำนวนเงินรายได้ของโรงเรียนที่มาจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากค่าเล่าเรียนตามความเห็นของผู้บริหาร

	Min	Max	\bar{X}	SD
รายได้ที่มาจากแหล่งอื่น	100000.00	1300000.00	410000.00	449666.54

จากตารางที่ 20 พบว่า รายได้ของโรงเรียนที่มาจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากค่าเล่าเรียนอยู่ระหว่าง 100,000 ถึง 1,300,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 410,000 บาท (SD = 449,666.54)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านบุคคลในเรื่องความสำคัญของคุณสมบัติของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

คุณสมบัติของผู้บริหาร	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การมี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma	4.38	.74	3
2. การมีประสบการณ์ เป็นผู้สอน หรือ เป็น Mentor ในการสอนระดับนานาชาติ	4.19	.68	4
3. การมีประสบการณ์ในการสอน หรือบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นไม่ต่ำกว่า 5 ปี	4.52	.68	2
4. การมีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป	4.62	.67	1

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไปมีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 (SD = .67) รองลงมาได้แก่ การมีประสบการณ์ในการสอน หรือบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นไม่ต่ำกว่า 5 ปี มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .68) และ การมี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma มีคะแนน

เท่ากับ 4.38 (SD = .74) ส่วน การมีมีประสบการณ์ เป็นผู้สอน หรือ เป็น Mentor ในการสอนระดับ นานาชาติ มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .68) เป็นประเด็นที่ผู้บริหารให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับด้านบุคคลในเรื่องความสำคัญของ คุณสมบัติของครูตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู

คุณสมบัตินี้ของครู	ผู้บริหาร			ครู			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	4.14	.73	8	4.14	.71	8	4.14	.71	8
2. ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	4.57	.60	2	4.27	.69	7	4.42	.68	6
3. มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)	4.86	.36	1	4.63	.56	2	4.75	.54	1
4. มีทักษะการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง	4.48	.75	4	4.42	.63	6	4.45	.65	4
5. ประกาศนียบัตรรับรองความสามารถ ด้านการเต้น	4.52	.68	3	4.57	.55	4	4.55	.58	2
6. มีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป	4.24	.62	7	4.61	.60	3	4.43	.62	5
7. มี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma	4.33	.73	6	4.67	.55	1	4.50	.60	3
8. มีประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพด้านการเต้น (นักเต้น หรือ นักประดิษฐ์ท่าเต้น)	4.33	.80	5	4.5	.58	5	4.42	.62	7

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้บริหารเห็นว่าคุณสมบัตินี้ของครูได้แก่ “มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.86 (SD = .36) รองลงมาได้แก่ “ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .60) และ “ประกาศนียบัตรรับรองความสามารถด้านการเต้น” มีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .68)

ในส่วนของคุณ พบว่า ครูเห็นว่าคุณสมบัติได้แก่ “มี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.67 (SD = .55) รองลงมาได้แก่ “มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)” มีคะแนนเท่ากับ 4.63 (SD = .56) และ “มีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป” มีคะแนนเท่ากับ 4.61 (SD = .60)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่าคุณสมบัติของครูที่มีความสำคัญที่สุดได้แก่ “การมีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.75 (SD = .54) รองลงมาได้แก่ “การมีประกาศนียบัตรรับรองความสามารถด้านการเต้น” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 (SD = .58) และ “การมี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .60)

ตารางที่ 23 จำนวน และร้อยละด้านบุคคลในเรื่องผู้บริหาร และครูที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีครูรับเชิญ

การเชิญครูจากภายนอก	ผู้บริหาร		ครู		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ควรมีครูรับเชิญหรือไม่	ควร	21	84.00	53	48.18
	ไม่ควร	0	.00	1	.91
	ไม่ค้ำนี้ง	4	16.00	56	50.91

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดให้มีครูรับเชิญ คิดเป็นร้อยละ 84.00 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 16.00 นั้นระบุว่าไม่ได้ค้ำนี้งถึงเรื่องดังกล่าว ในส่วนของคุณพบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ค้ำนี้งถึงเรื่องดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 50.91 ในขณะที่ครูที่เห็นว่าควรจัดให้มีครูรับเชิญนั้นมีอยู่ร้อยละ 48.18 ทั้งนี้มีครูที่เห็นว่าไม่ควรให้มีครูรับเชิญเพียงร้อยละ .91 เท่านั้น

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า “การอบรมภายใน” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.62 (SD = .59) รองลงมาได้แก่ “การสนับสนุนให้ครูสอบวัดระดับคุณธรรมด้านการเดิน” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .68) และ “การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .75)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูพบว่า “การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก” มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.54 (SD = .65) รองลงมาได้แก่ “การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .73) และ “การสนับสนุนให้สอบวัดระดับคุณธรรมด้านการเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.48 (SD = .61)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่า “การอบรมภายใน” การกระบวนการพัฒนาครูที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.55 (SD = .58) รองลงมาได้แก่ “การสนับสนุนให้สอบวัดคุณธรรมด้านการเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.53 (SD = .64) และ “การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .70)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของการประเมินครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู

การประเมินครู	ผู้บริหาร			ครู			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. จัดสอบสอน	4.29	.90	4	4.14	.77	8	4.22	.83	7
2. จัดสอบเนื้อหา	4.19	.87	6	4.28	.60	4	4.24	.74	6
3. จัดสอบปฏิบัติการเดิน	4.38	.80	3	4.50	.65	2	4.44	.73	2
4. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ	4.19	.75	6	4.42	.70	3	4.31	.73	4
5. งานวิจัยในชั้นเรียน	3.81	.75	10	4.06	.77	9	3.94	.76	10
6. การสร้างนวัตกรรมในการสอน	3.95	.80	9	4.00	.87	10	3.98	.83	9
7. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4.43	.51	2	4.50	.64	1	4.47	.57	1
8. บันทึกหลังการสอน	4.19	.75	6	4.21	.76	7	4.20	.74	8
9. การทำแผนการสอน	4.25	.72	5	4.25	.73	6	4.25	.71	5
10. ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม	4.50	.69	1	4.26	.71	5	4.38	.70	3

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นว่า “ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม” เป็นประเด็นการประเมินครูที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .69) รองลงมาได้แก่ “ผลการเรียนของนักเรียน” มีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .80) และ “จัดสอบปฏิบัติการเดิน” มีคะแนนเท่ากับ 4.38 (SD = .80)

เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของครูพบว่า “ผลการเรียนของนักเรียน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .64) เป็นประเด็นการประเมินครูที่สำคัญที่สุด รองลงมาได้แก่ “จัดสอบปฏิบัติการเดิน” มีคะแนนเท่ากับ 4.50 (SD = .65) และ “การปฏิบัติตามกฎระเบียบ” มีคะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = .70)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า การประเมินผลจาก “ผลการเรียนของนักเรียน” เป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.47 (SD = .57) รองลงมาได้แก่

“จัดสอบปฏิบัติการเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.44 (SD = .73) และ “ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.38 (SD = .70)

ตารางที่ 27 จำนวน และร้อยละของผู้บริหาร และผู้ปกครองที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ตั้งโรงเรียน

สถานที่ตั้งโรงเรียน	ผู้บริหาร		ผู้ปกครอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รอบนอกเมือง	4.00	16.00	66	23.08
2. ใจกลางเมือง	9.00	36.00	100	34.97
3. อยู่บริเวณใดก็ได้	12.00	48.00	120	41.96

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนจะจัดตั้งอยู่บริเวณใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 48.00 ในขณะที่มีความเห็นว่าควรอยู่ใจกลางเมืองร้อยละ 36.00 และ ที่เห็นความควรตั้งอยู่นอกเมืองร้อยละ 16.00 ในส่วนของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองส่วนมากมองว่าโรงเรียนจะตั้งอยู่บริเวณใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 41.96 ในขณะที่เห็นว่า ควรตั้งอยู่ใจกลางเมืองมีอยู่ร้อยละ 34.97 และเห็นว่า โรงเรียนควรตั้งอยู่นอกเมืองคิดเป็นร้อยละ 23.08

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของคุณลักษณะของที่ตั้งตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปกครอง

คุณสมบัติของสถานที่	ผู้บริหาร			ผู้ปกครอง			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. คมนาคมสะดวก	4.19	1.67	3	4.42	1.83	1	4.30	1.76	1
2. สงบ ไม่พลุกพล่าน	2.44	1.77	6	4.33	1.42	2	3.39	1.85	4
3. มีพื้นที่กว้างขวาง	4.31	1.05	2	2.57	1.53	6	3.44	1.59	3
4. มีความปลอดภัยในการเดินทาง	4.38	1.32	1	3.43	1.51	3	3.90	1.50	2
5. มีอากาศดี ปราศจากมลพิษ	3.19	1.55	4	3.33	1.67	4	3.26	1.62	5
6. ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก	2.50	1.50	5	2.98	1.50	5	2.74	1.52	6

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญกับที่คุณลักษณะของที่ตั้ง 3 อันดับแรก ได้แก่ “มีความปลอดภัยในการเดินทาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.38 (SD = 1.32) รองลงมาได้แก่ “มีพื้นที่กว้างขวาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = 1.05) และ “คมนาคมสะดวก” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = 1.67)

ส่วนผู้ปกครองพบว่าคุณลักษณะของที่ตั้ง 3 อันดับแรกได้แก่ “คมนาคมสะดวก” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.42 (SD = 1.83) รองลงมาได้แก่ “สงบไม่พลุกพล่าน” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.33 (SD = 1.42) และ “มีความปลอดภัยในการเดินทาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 3.43 (SD = 1.51)

เมื่อพิจารณาเป็นภาพรวมพบว่าคุณลักษณะของที่ตั้ง 3 อันดับแรกได้แก่ “คมนาคมสะดวก” โดยได้คะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = 1.76) รองลงมาได้แก่ “มีความปลอดภัยในการเดินทาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 3.90 (SD = 1.50) และ “มีพื้นที่กว้างขวาง” โดยได้คะแนนเท่ากับ 3.44 (SD = 1.59)

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

สิ่งอำนวยความสะดวก	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก	4.81	.51	1	4.59	.68	1	4.52	.78	1	4.37	.88	1	4.57	.74	1
2. ตู้เก็บของส่วนตัว	4.10	.85	3	4.08	.67	8	4.12	.79	3	4.23	.92	3	4.13	.81	4
3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ	4.29	.64	2	4.35	.65	3	4.19	.82	2	4.28	.85	2	4.28	.74	2
4. ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์	3.57	.75	11	3.92	.68	10	3.72	.92	12	4.00	1.02	5	3.80	.86	11
5. ห้องพยาบาล	3.95	.80	7	4.14	.75	7	4.03	.87	5	3.96	.94	7	4.02	.84	5
6. ห้องกายภาพบำบัด	4.00	.89	5	4.17	.78	6	3.95	.84	7	3.86	.89	9	4.00	.85	7
7. โรงอาหาร	3.33	.91	13	4.31	.85	4	3.80	.91	10	3.97	1.01	6	3.85	.98	9
8. ห้องพิลาทิส	4.00	.77	5	3.91	.98	12	3.81	.84	9	3.58	.98	11	3.83	.91	10
9. ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยนได้	3.81	.68	8	4.30	.71	5	4.07	.77	4	3.85	.95	10	4.01	.81	6
10. โรงละคร	4.05	.86	4	4.46	.80	2	4.00	.83	6	4.22	.85	4	4.18	.85	3
11. ห้องพักนักเรียน	3.65	.75	9	4.04	.88	9	3.89	.87	8	3.86	.86	8	3.86	.85	8
12. ลานอเนกประสงค์กลางแจ้ง	3.38	1.02	12	3.92	.84	11	3.76	.93	11	3.62	1.03	11	3.67	.97	12
13. หอพัก	3.57	1.16	10	3.81	.94	13	3.37	1.11	13	3.47	1.15	12	3.56	1.10	13

จากตารางที่ 29 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.81 (SD = .51) รองลงมาได้แก่ “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.29 (SD = .64) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.10 (SD = .85) “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.05 (SD = .86) “ห้องกายภาพบำบัด” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .89) และ “ห้องพิลาทิส” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = .77)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของครูพบว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.59 (SD = .68) รองลงมาได้แก่ “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.46 (SD = .80) “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.35 (SD = .65) “โรงอาหาร” มีคะแนนเท่ากับ 4.31 (SD = .85) และ “ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้” มีคะแนนเท่ากับ 4.30 (SD = .71)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ปกครองพบว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.52 (SD = .78) รองลงมาได้แก่ “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .82) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .79) “ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้” มีคะแนนเท่ากับ 4.07 (SD = .77) และ “ห้องพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.03 (SD = .87)

และเมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นนักเรียนพบว่า “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.37 (SD = .88) รองลงมาได้แก่ “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .85) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.23 (SD = .92) “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.22 (SD = .85) และ “ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์” มีคะแนนเท่ากับ 4.00 (SD = 1.02)

ทั้งนี้ในภาพรวมสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความสำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ “ห้องเรียนต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก” มีคะแนนเท่ากับ 4.57 (SD = .74) “ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .74) “โรงละคร” มีคะแนนเท่ากับ 4.05 (SD = .86) “ตู้เก็บของส่วนตัว” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .81) และ “ห้องพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.02 (SD = .84)

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของความสำคัญด้านทั่วไปการให้บริการของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

การให้บริการ	ผู้บริหาร			ครู			ผู้ปกครอง			นักเรียน			รวม		
	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ	\bar{X}	SD	ลำดับ
1. การช่วยเหลือทางการเงิน : จัดหางานพิเศษ	3.67	.80	8	4.26	.91	5	3.96	.87	9	3.60	1.12	9	3.87	.96	9
2. การช่วยเหลือทางการเงิน : จัดหาทุนการศึกษา	4.19	.81	4	4.28	.81	2	4.12	.79	3	3.75	1.04	8	4.09	.89	5
3. ร้ายขายอุปกรณ์การเดิน	4.24	.83	1	4.10	.89	9	4.01	.76	7	4.08	.88	2	4.11	.84	2
4. อินเทอร์เน็ตไร้สาย	3.71	1.06	7	4.28	.87	3	3.96	.93	8	4.09	.96	1	4.01	.97	7
5. การรักษาพยาบาล	4.24	.77	2	4.24	.74	8	4.14	.84	1	4.04	.87	3	4.17	.81	1
6. กายภาพบำบัด	4.19	.81	3	4.24	.78	7	4.07	.90	5	3.86	.82	7	4.09	.84	4
7. ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3	3.90	.89	6	4.43	.69	1	4.13	.83	2	3.94	.86	5	4.10	.84	3
8. ประกันสุขภาพกลุ่ม แบบนักเรียน	3.57	.98	9	4.28	.66	4	4.03	.85	6	4.01	.83	4	3.97	.87	8
9. การให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การแสดง การรับ สมัครงาน	4.00	.71	5	4.25	.73	6	4.09	.83	4	3.86	.89	6	4.05	.80	6

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นที่ “ร้ายช้ายอุปกณ์การเดิน” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .83) รองลงมาได้แก่ “การรักษาพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.24 (SD = .77) และ “กายภาพบำบัด” มีคะแนนเท่ากับ 4.19 (SD = .81)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของครูพบว่า “ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.43 (SD = .69) รองลงมาได้แก่ “การช่วยเหลือทางการเงินโดยการจัดหาทุนการศึกษา” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .81) และ “อินเทอร์เน็ตไร้สาย” มีคะแนนเท่ากับ 4.28 (SD = .87)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ปกครองพบว่า “การรักษาพยาบาล” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.14 (SD = .84) รองลงมาได้แก่ “ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3” มีคะแนนเท่ากับ 4.13 (SD = .83) และ “การช่วยเหลือทางการเงินโดยการจัดหาทุนการศึกษา” มีคะแนนเท่ากับ 4.12 (SD = .79)

เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า “อินเทอร์เน็ตไร้สาย” เป็นบริการที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .96) รองลงมาได้แก่ “ร้ายช้ายอุปกณ์การเดิน” มีคะแนนเท่ากับ 4.08 (SD = .88) และ “การรักษาพยาบาล” มีคะแนนเท่ากับ 4.04 (SD = .87)

ทั้งนี้ในภาพรวมพบว่าการให้บริการที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ “การรักษาพยาบาล” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.17 (SD = 4.17) รองลงมา “ร้ายช้ายอุปกณ์การเดิน” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.11 (SD = .84) “ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.10 (SD = .84) “กายภาพบำบัด” โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .84) และ “การช่วยเหลือด้านการเงินโดยการจัดหาทุนการศึกษา” มีคะแนนเท่ากับ 4.09 (SD = .89) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

สำหรับในตอนี่ 2 เป็นการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มสนทนาได้แก่ กลุ่มของผู้บริหาร กลุ่มของครู กลุ่มของผู้ปกครอง และกลุ่มของนักเรียน โดยมีกรอบประเด็นคำถามตามตารางที่ 31

ตารางที่ 31 กรอบประเด็นคำถามและการให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

	ผู้บริหาร	ครู	ผู้ปกครอง	นักเรียน
1. หลักการพื้นฐานของโรงเรียน				
1.1 วิสัยทัศน์	✓	✓		
1.2 พันธกิจ	✓	✓	✓	✓
2. การบริหารโรงเรียน				
2.1 วิชาการ				
2.2.1 การรับนักเรียน	✓	✓	✓	✓
2.2.2 หลักสูตร	✓	✓	✓	✓
2.2.3 กิจการนักเรียน	✓		✓	✓
2.2.4 การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓
2.2 งบประมาณ			✓	✓
2.3 บุคลากร				
2.3.1 ครู	✓	✓	✓	✓
2.3.2 ผู้บริหาร		✓		
2.4 ทั่วไป				
2.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓	✓	✓
2.4.2 การให้บริการ	✓		✓	✓
3. อื่น ๆ				
3.1 จุดเด่น			✓	
3.2 อุปสรรค			✓	
3.3 บรรยากาศในการเรียน	✓		✓	
3.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	✓		✓	

ความเห็นของผู้บริหารจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของผู้บริหารได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะมุ่งพัฒนา นักเรียนให้มีความเป็นเลิศด้านศิลปะการเต้น และมีทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

- พันธกิจ

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

เนื่องจากการเรียนศิลปะการเต้นนั้นต้องใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ และมีการใช้ครูจากต่างประเทศ รวมถึงการศึกษาคู่ต่ออาจจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในต่างประเทศดังนั้นนักเรียนของโรงเรียนจึงควรมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

● การรับนักเรียน

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

นักเรียนต้องมีพื้นฐานด้านศิลปะการเต้นมาก่อน เนื่องจากนักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนแห่งนี้มีระยะเวลาในการพัฒนาเพียง 3 ปีเท่านั้น ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะพัฒนานักเต้นจากนักเรียนที่ไม่มีทักษะพื้นฐานด้านศิลปะการเต้นมาก่อน ดังนั้นการคัดเลือกนักเรียนจำเป็นต้องพิจารณานักเรียนที่มีความสามารถด้านศิลปะการเต้นในระดับสูง

- หลักสูตร

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ควรเปิดการเดินเป็นแผนกตามรูปแบบการเดินที่นักเรียนสนใจ เช่น แผนกบัลเล่ย์ แผนกการเดินร่วมสมัย แผนกรำไทย เป็นต้น

สำหรับสัดส่วนระหว่างวิชาศิลปะการเดินกับวิชาการทั่วไปควรเท่ากับ 1 ต่อ 1 เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมสำหรับการสอบวัดระดับความรู้ระดับชาติ เช่นการสอบ O-net

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

หลักสูตรของโรงเรียนต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเปลี่ยนสายการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้

- กิจกรรมนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเช่นกิจกรรมที่เน้นด้านทักษะศิลปะการเดิน ได้แก่การจัดการแข่งขัน การจัดชมการแสดงด้านศิลปะการเดิน การจัดการแสดง หรือ การจัดทัศนศึกษาปีละ 1 ครั้ง

มีกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านจริยธรรม ศีลธรรม เช่น การจัดค่ายธรรมะ การจัดกิจกรรมการกุศล

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

ควรจัดให้มีกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี เช่นการจัดแข่งกีฬาดี เป็นต้น

- การจัดการเรียนการสอน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนจึงควรมีการจัดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น โดยหลักสูตรของโรงเรียนอาจจะเป็นหลักสูตรสองภาษา (Bilingual)

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน
หากมีเงินทุนเพียงพออาจทำหลักสูตรภาษาอังกฤษ หรือ หลักสูตร
นานาชาติ

- งบประมาณ

ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บุคลากร

● ครู

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
ครูของโรงเรียนจำเป็นต้องมีประกาศนียบัตรด้านการสอนศิลปะการเต้น
ในสาขาที่ตนเองสอน

ในการรับครูควรจัดให้มีการสอบปฏิบัติการสอนเพื่อคัดเลือกครู
โดยดูจากความสามารถในการถ่ายทอด นอกเหนือจากนั้นครูยังจำเป็นต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
ได้แก่ การเป็นคนที่มีความตั้งใจที่ดี มีจิตวิทยา มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เอาใจใส่เด็ก
มีความรับผิดชอบ และเข้าใจถึงความต้องการของเด็ก

ครูของโรงเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้โรงเรียน
อาจจะจัดการพัฒนาให้กับครูของโรงเรียนได้โดย จัดให้มีการศึกษาดูงานในต่างประเทศ หรือนำครู
จากต่างประเทศมาสอน หรือ เชิญคุณครูที่มีประสบการณ์สูงมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ใน
การสอนกับครูของโรงเรียน

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน
ควรรับครูที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนก่อน เข้าใจในวัฒนธรรมของ
โรงเรียน ผู้บริหารจะรู้จักครูเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี และ ควบคุมได้

- ผู้บริหาร

ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- ทั่วไป

- สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดเตรียมห้องเรียนที่มีความเหมาะสม ทั้งในแง่ของขนาด มีระบบแสง เสียงพร้อม

การเรียนการสอนศิลปะการเต้นในรูปแบบตะวันตกกับรูปแบบ ตะวันตกนั้นสามารถใช้ห้องเรียนร่วมกันได้

ห้องเรียนควรออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพของประเทศต้องมีอากาศถ่ายเทได้ดี หรือมีระบบปรับอากาศ แต่ต้องดูแลไม่ให้เย็นเกินไปเพราะอาจจะทำให้นักเรียนเป็นตะคริวได้ และมีพื้นไม้ที่มีอากาศรองรับ (Splung Floor) ป้องกันการบาดเจ็บ

มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ควรมีโรงละครสำหรับนักเรียน รองรับคนได้ 200 – 300 คน และเปิดให้คนนอกใช้งานได้ เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย

มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าสำหรับนักเรียน

ควรมีสนามกีฬาเพื่อให้นักเรียนออกกำลังกาย และโรงอาหารที่ขายอาหารตามหลักโภชนาการ

มีสถานที่ที่เหมาะสม เดินทางสะดวก

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โรงเรียนก็ไม่จำเป็นต้องมีหอพัก แต่ควรมีสนามกีฬาเพื่อให้นักเรียนออกกำลังกาย

- การให้บริการ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีร้านค้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน โดยการจัดการขายอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น อุปกรณ์การเรียน ชุดสำหรับการเรียนเดินสำหรับการเดินแต่ละรูปแบบ มีที่ใส่นิ้ว และ เจลใส่นิ้วกัน สเปรย์แก้ปวด

โรงเรียนควรมีให้บริการห้องสมุด และ ระบบอินเทอร์เน็ตให้นักเรียน ได้สืบค้นข้อมูล จัดให้มีการบริการแนะแนว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านอาชีพ และการศึกษาต่อ

โรงเรียนเฉพาะทางในลักษณะนี้นักเรียนจะมีความเครียดมาก การให้บริการด้านส่วนตัวและสังคมนั้นจึงมีความจำเป็นมากกว่าโรงเรียนทั่วไป ต้องดูแลเรื่องจิตใจเป็นพิเศษ

อื่น ๆ

- จุดเด่น

- ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- อุปสรรค

- ประเด็นนี้ผู้บริหารไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บรรยากาศในการเรียน

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โดยปกติแล้วโรงเรียนเฉพาะทางลักษณะนี้ นักเรียนของโรงเรียนจะมีความสามารถในระดับสูง ดังนั้นจึงมีการแข่งขันกันระหว่างนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านศิลปะการเดินนั้นก็เป็นแขนงวิชาที่มีการแข่งขันสูงอยู่แล้วทำให้ ระดับความเครียดของนักเรียนจะยิ่งมากขึ้นไปอีก

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ในแง่ของธุรกิจการจัดหลักสูตรเพียง 3 ปี อาจจะไม่คุ้มทุนสำหรับโรงเรียน เนื่องจากนักเรียนจะอยู่กับโรงเรียนเพียงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น โรงเรียนจึงควรขยายต่อไปในระดับอุดมศึกษา อีก 4 ถึง 5 ปี ทำให้นักเรียนอยู่กับโรงเรียน 7 ถึง 8 ปี ซึ่งจะมีความคุ้มค่ามากกว่า

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนในช่วงแรกจะสูงมาก และจะสามารถควบคุมและจัดการให้ลดลงได้ในภายหลัง ส่วนหนึ่งคือการใช้ครูที่เป็นผลจากการฝึกหัดจากโรงเรียน มาลดสัดส่วนระหว่างครูชาวไทยกับครูชาวต่างประเทศที่มีค่าตอบแทนสูงกว่า

ความเห็นของครูจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของครูได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนศิลปะการเต้นเป็นโรงเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเป้าหมายเพื่อผลิตนักเรียนที่มีความสามารถระดับดีเยี่ยม (Advance) สามารถเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านศิลปะการเต้นในต่างประเทศได้ นำไปสู่การเป็นบุคลากรด้านศิลปะการเต้นที่ดีในอนาคต

- พันธกิจ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

นักเรียนที่มีความสามารถระดับดีเยี่ยม (Advance) และ นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีด้านศิลปะการเต้นในต่างประเทศได้

นักเรียนของโรงเรียนมีแนวทางที่จะนำไปสู่อาชีพในอนาคต ทั้งนี้อาจจะไม่ได้หมายความว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบจากโรงเรียนแล้วจะประกอบอาชีพทันที แต่อาจจะรวมถึงการตระหนักรู้ตนเองว่าควรประกอบอาชีพอะไรในด้านการศิลปะการเต้น

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

นักเรียนของโรงเรียนเมื่อจบการศึกษาแล้วมีความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

- การรับนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

เนื่องจากโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เน้นการพัฒนาศิลปะการเต้นของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถระดับดีเยี่ยมดังนั้นโรงเรียนจึงควรรับนักเรียนที่มีพื้นฐานเทคนิคการเต้นแล้ว และมุ่งเน้นคัดเลือกนักเรียนจากความสามารถด้านการเต้น โดยให้มีสัดส่วนคะแนนมากกว่า ร้อยละ 50 อย่างไรก็ตามหากมีนักเรียนที่ขาดพื้นฐานเทคนิคด้านศิลปะการเต้นมาขอรับสมัครนั้น ผู้คัดเลือกจำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพด้านร่างกายด้วย

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้กับผู้สนใจที่มีรูปร่างไม่ดีนัก เพราะในอาชีพด้านศิลปะการเต้น บางอาชีพ เช่นครู หรือนักออกแบบท่าเต้นไม่จำเป็นต้องมีรูปร่างที่ดี ดังนั้นหากมีผู้สนใจที่ไม่ได้มีรูปร่างที่ดีมาก แต่ผู้คัดเลือกเห็นศักยภาพด้านการเต้นก็อาจจะคัดเลือกให้เข้าศึกษาในโรงเรียนได้

- หลักสูตร

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

หลักสูตรของโรงเรียนควรแบ่งออกเป็น 2 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกศิลปะการเต้นตะวันตก และ วิชาเอกศิลปะการเต้นตะวันออกแต่การเต้นตะวันออกนั้นต้องขยายความเกินกว่านาฏศิลป์ไทย

นักเรียนสองหลักสูตรจะมีรายวิชาพื้นฐานที่นักเรียนได้เรียนร่วมกัน เช่น วิชาที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวร่างกาย (Basic Movement) วิชาที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ (Creative) และวิชาที่ว่าด้วยเรื่องการเตรียมพร้อมด้านอาชีพ

หลักสูตรจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเต้นทุกประเภท และมีการเชื่อมโยงการเต้นแต่ละอย่างเข้าด้วยกัน

การออกแบบหลักสูตรต้องคำนึงถึงโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียนด้วย

หากนักเรียนมีพื้นฐานด้านเทคนิคอยู่แล้ว ควรให้นักเรียนมุ่งเน้นไปในแนวทางเดิม และใช้การจัดการเรียนการสอนศิลปะการเต้นรูปแบบอื่น เป็นส่วนประกอบ

นอกเหนือจากวิชาด้านทักษะเกี่ยวกับศิลปะการเต้น นักเรียนควรได้เลือกเรียนวิชาอื่น ๆ อย่างเสรี เช่น วิชาถ่ายรูป วิชาแฟชั่น วิชาการออกแบบกราฟฟิก ฯลฯ ที่จะเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์อันเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับนักเรียนด้านศิลปะ

ควรมีวิชาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ไปศึกษาดูงานการทำงานของคนุคคลที่ทำอาชีพที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการเต้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานของอาชีพนั้น ๆ

ในส่วนของวิชาการทั่วไป 8 กลุ่มสาระตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ควรมีสัดส่วนของรายวิชาการกับวิชาด้านศิลปะการเต้น คิดเป็น 50 : 50 โดยจัดให้มีการเรียนเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตร

โรงเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถสอบ O-net ได้ แต่ไม่จำเป็นต้องได้คะแนนสูงมากนัก

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

หากนักเรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อนนักเรียนควรได้เรียนพื้นฐานของการเดินในทุกรูปแบบแล้วจึงเลือกแนวทางที่มุ่งเน้นเฉพาะในภายหลัง

สำหรับนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐาน โรงเรียนควรจัดให้มีการสอนเสริมเพื่อพัฒนาพื้นฐานด้านเทคนิค ร่างกาย และจิตใจ เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้ทัดเทียมกับผู้ที่มีทักษะพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว

เมื่อนักเรียนเรียนจนจบหลักสูตรนักเรียนควรมีความพร้อมในการประกอบอาชีพได้

- กิจการนักเรียน

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- การจัดการเรียนการสอน

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

การจัดการเรียนการสอนควรเป็นสหศึกษาอย่างไรก็ดี ผู้อาจพบว่า

นักเรียนอยู่อาจมีไม่มากนัก โดยสอนเป็นหลักสูตรสองภาษา

- งบประมาณ

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บุคลากร

- ครู

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ครูต้องมีความรู้ตรงด้านศิลปะการเต้นทั้งนี้ไม่เพียงแต่มีความรู้ด้านศิลปะการเต้นเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงมีความสามารถในการถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้ดียิ่งด้วย

การสอนของคุณจะไม่เพียงแต่การสอนศิลปะการเต้นเท่านั้นแต่ยังรวมถึง การสอนให้นักเรียนรักในด้านการเต้น และเกิดแนวคิดในการประกอบอาชีพในอนาคต

ในส่วนของการทำงานของครู ครูควรมีการประชุมเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกัน

- ผู้บริหาร

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ผู้บริหารโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ควรมีความรอบรู้ด้านศิลปะการเต้นเพื่อที่มีความสามารถในการคัดเลือกครูที่เข้าสอนในโรงเรียน มีความสามารถในการนำทางให้กับครูของโรงเรียนได้

ผู้บริหารยังจำเป็นต้องมีเครือข่ายของผู้ประกอบอาชีพศิลปะการเต้นเพื่อจะได้เชิญบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือคณะเต้นที่ได้มาเปิดแสดงในประเทศ เข้ามาให้ความรู้แก่นักเรียน ในฐานะครูรับเชิญ หรือการจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการให้กับนักเรียนได้อีกด้วย

- ทั่วไป

- สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรมีโรงพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย อาจจะมี ศูนย์สุขภาพ (Fitness Center) และ สระว่ายน้ำ เพิ่มเติมก็ได้

ห้องเรียนของโรงเรียนต้องได้มาตรฐาน โดยเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน มีพื้นไม้ปาร์เก้ และมีสื่อการสอนได้แก่ เครื่องเสียง เปียโน โปรเจคเตอร์

นอกจากนี้โรงเรียนยังควรมีโรงละครเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ ความสามารถในการแสดงจริง อีกทั้งยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง โดย เวทีควรมีขนาดใหญ่มาตรฐานมีอาชีพ รองรับผู้ชมได้ 300 – 500 ที่นั่ง มีสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งระบบแสง ระบบเสียง ห้องแต่งตัว ฯลฯ

โรงเรียนนี้อาจจะรับการแสดงจากภายนอกได้ และควรจะหาเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายทั่วไปของโรงเรียนได้ด้วย

นอกจากนี้โรงเรียนยังควรมี ห้องสมุด ห้องพยาบาล โรงอาหาร ร้านขายอุปกรณ์การเดิน ห้องน้ำและห้องเปลี่ยนชุด

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

โรงเรียนควรมีหอพัก หรืออาจจะเป็นหอพักใกล้เคียง เพื่อให้ให้นักเรียนที่บ้านอยู่ไกลสามารถเข้ามาเรียนในโรงเรียนนี้ได้ รวมถึงโรงเรียนอาจจะมีบริหารรถรับส่งนักเรียนด้วย

- การให้บริการ

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

อื่น ๆ

- จุดเด่น

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- อุปสรรค

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- บรรยากาศในการเรียน

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ประเด็นนี้ครูไม่ได้แสดงความคิดเห็น

ความเห็นของผู้ปกครองจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของผู้ปกครองได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

ประเด็นนี้ผู้ปกครองไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- พันธกิจ

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ควรส่งเสริมให้นักเรียนเห็นถึงแนวทางในการสร้างอาชีพด้านศิลปปะการต้น

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

● การรับนักเรียน

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนสอนศิลปปะการต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น

จำเป็นต้องรับนักเรียนที่มีพื้นฐานด้านทักษะการเต้นอยู่แล้ว เพราะในช่วงเวลาเพียง 3 ปีอาจจะพัฒนาไม่ได้มากนัก แต่คำว่าทักษะพื้นฐานด้านการเต้นอาจจะหมายถึงมีการฝึกการเคลื่อนไหวมาก่อนก็ได้ (เช่นการเล่นกีฬา)

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

หากเป็นรูปแบบการเต้นประเภทอื่น นักเรียนที่เริ่มต้นตอนมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 ก็อาจจะสามารถพัฒนาตัวเองให้มีความสามารถในระดับสูงได้

● หลักสูตร

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการที่เปิดสอนในระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งเนื้อหาการเรียนออกเป็นวิชาการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครั้งหนึ่งและ วิชาศิลปปะการต้นอีกครั้งหนึ่ง

- กิจกรรมนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นควรมีกิจกรรมประจำปี 2 กิจกรรมได้แก่ การจัดแสดงประจำปีเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการเต้น และการสร้างสรรค์ รวมถึงการบริหารจัดการการจัดแสดง

การเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ เพื่อให้นักเรียนได้ทดสอบทักษะด้านศิลปะการเต้นของตนเอง

- การจัดการเรียนการสอน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน

จัดสอนเป็นโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการที่เปิดสอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสหศึกษา

การสอนเน้นใช้ภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเนื้อหาการเรียนออกเป็นวิชาการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครึ่งหนึ่งและ วิชาศิลปะการเต้น อีกครึ่งหนึ่ง

- งบประมาณ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ผู้ปกครองยอมรับค่าเล่าเรียนสำหรับหลักสูตรภาคภาษาไทยได้ปีละ 100,000 บาท เพราะในปัจจุบันผู้ปกครองก็จ่ายให้กับโรงเรียนเอกชน เทอมละ 40,000 บาทอยู่แล้ว

แต่อย่างไรก็ตามอาจจะยังไม่เพียงพอสำหรับการบริหารโรงเรียน โรงเรียนจำเป็นต้องหาผู้อุปถัมภ์เพิ่มเติมเช่น รัฐบาล หรือหน่วยงานที่ให้ความสนใจ (เช่น ได้ส่วนลดค่าเดินทางจากสายการบิน ฯลฯ) เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของโรงเรียน และผู้ปกครองด้วย

- บุคลากร

- ครู

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

คุณครูของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ต้องมีความรู้ และทักษะเกี่ยวกับศิลปะการเต้นอย่างถูกต้อง และแม่นยำ

ครูของโรงเรียนไม่จำเป็นต้องสามารถเต้นได้เก่งมาก แต่ต้องเป็นผู้ที่สามารถถ่ายทอดให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี และมีจิตวิทยาสำหรับการเป็นครูซึ่งได้แก่ การเข้าใจ และรู้จักธรรมชาติของเด็ก เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

- ผู้บริหาร

- ประเด็นนี้ผู้ปกครองไม่ได้แสดงความคิดเห็น

- ทั่วไป

- สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีตู้เก็บของของนักเรียนแต่ละคน และมีห้องสำหรับให้นักเรียนได้พักผ่อนนอกเวลาเรียนได้

มีห้องพักผ่อนของนักเรียนที่ให้นักเรียนใช้สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การนั่งฟังเพลง ค้นคว้าหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงในห้องอาจจะมีเปียโนให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมด้วย

ห้องเรียนนั้นควรเป็นห้องเรียนพิเศษที่ออกแบบมาสำหรับการเรียนศิลปะการเต้น มีพื้นแบบพิเศษที่ลดแรงกระแทกป้องกันการบาดเจ็บของนักเรียน มีห้องสำหรับการยืดหยุ่นกล้ามเนื้อ มีห้องเรียนแบบปรับเปลี่ยนได้อเนกประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เป็นที่ฝึกซ้อม แสดง หรือการบันทึกภาพเคลื่อนไหวได้ รวมถึงโรงเรียนควรมีหอพักให้กับนักเรียนที่อยู่ห่างไกลสามารถมาพักได้ด้วย

○ ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน
โรงเรียนอาจจะมีสนามกีฬา และสระว่ายน้ำให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย
เพิ่มเติมด้วย

- การให้บริการ

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนควรช่วยเหลือนักเรียนด้านการเงินโดยการจัดหางานด้านศิลปะ
การเดินให้กับนักเรียนเพื่อเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระเรื่องค่าใช้จ่ายของนักเรียน
ส่วนนักเรียนที่กำลังจะจบโรงเรียนควรจัดให้มีทุนสำหรับการสอบ
ภาคปฏิบัติ (Audition) ด้วย

อื่น ๆ

- จุดเด่น

○ ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนสอนศิลปะการเดินในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้จะมี
การจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนจะไม่เครียดเกินไป เพราะผลการเรียนเดินนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของ
ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้นักเรียนสามารถให้ความสนใจกับการพัฒนา
ทักษะด้านการเดินได้มากขึ้น

โรงเรียนยังสามารถบริหารจัดการการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้อง
กับกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในประเทศ และต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม

ในปัจจุบันนักเรียนด้านศิลปะการเดินจำเป็นต้องเดินทางมาก เพราะต้อง
เดินทางจากโรงเรียนปกติ มายังโรงเรียนสอนศิลปะการเดิน หลังเลิกเรียน และเมื่อเรียนเสร็จแล้ว
จึงค่อยกลับบ้าน โรงเรียนนี้จะทำให้นักเรียนประหยัดเวลาในการเดินทางดังกล่าว

- อุปสรรค

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ปัญหาสำคัญที่สุดของโรงเรียนนี้คือทัศนคติของผู้ปกครองที่จะมองว่าเมื่อบุตรหลานของตัวเองมุ่งเน้นการเรียนด้านศิลปะการเต้นนั้นจะสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้หรือไม่ มีงานรองรับหรือไม่

ผู้ปกครองจะเป็นห่วงการบาดเจ็บของนักเรียน เพราะนักเรียนด้านศิลปะการเต้นหากเกิดการบาดเจ็บอาจจะเป็นการยุติอาชีพด้านการเต้นของเขาได้

- บรรยากาศในการเรียน

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

เนื่องจากโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่รวบรวมผู้เรียนที่มีความสามารถสูงไว้ด้วยกันดังนั้นบรรยากาศในการเรียนอาจจะเกิดการแข่งขัน หรือนักเรียนอาจจะเกิดความเครียดอันเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับนักเรียนคนอื่นได้

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ควรจัดให้มีนักเรียนทั้งแบบประจำ และแบบไปกลับ โรงเรียนอาจจะมีคณะเดินที่จะรองรับนักเรียนที่จบจากโรงเรียน โรงเรียนมีสถาบันรองรับที่เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วจะสามารถเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้น ๆ ได้ทันที

ความเห็นของนักเรียนจากการสนทนากลุ่ม

จากการสนทนากลุ่มในกลุ่มของนักเรียนได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

- วิสัยทัศน์

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- พันธกิจ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนต้องบ่มเพาะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่ดีได้แก่ มีวินัย รู้จักกาลเทศะ เป็นคนตรงต่อเวลา ไม่ก้าวร้าว เป็นมิตรกับผู้อื่น ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และมีความสามารถในการจัดการเวลา

ต้องพึงระวังไม่ให้นักเรียน หลงตัวเอง พุดเกินจริง ไม่รู้กาลเทศะ พุดขัดจังหวะคนอื่น ขาดวินัย และจัดการอารมณ์ตัวเองอย่างไม่เหมาะสม เกือบกด

การบริหารโรงเรียน

- วิชาการ

- การรับนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ในการรับสมัครนักเรียนนั้นโรงเรียนมีประเด็นต้องพิจารณาได้แก่ รูปร่างของนักเรียน ความสามารถด้านศิลปะการเต้น ความกล้าแสดงออก ความขยันหมั่นเพียร และความคิดสร้างสรรค์ ในประเด็นสุดท้ายอาจจะมีการจัดสอบการแสดงสด (Improvise)

- หลักสูตร

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

ในหลักสูตรควรจัดให้มีนักเรียนแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศด้วยเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักเรียนด้านศิลปะการเต้นจากประเทศอื่น

สำหรับรายวิชาที่นักเรียนให้ความสนใจได้แก่ การเต้นฮิปฮอป รำไทย บัลเล่ย์ การเต้นร่วมสมัยในระดับลึกซึ้ง การเต้นสเปน การเต้นแทป การเต้นแจ๊ส การเต้นป๊อปปิง ยิมนาสติก กายกรรม Padede ลีลาศ และวิชาเพิ่มเติมเช่น กายวิภาค ดนตรี เช่น เปียโน การแสดง การทำอาหาร การทำชุดบัลเล่ย์ การเย็บรองเท้า การแต่งหน้า การทำผม การออกแบบเวที จริยธรรม และ การปฏิบัติธรรม ทั้งนี้ นักเรียนควรได้เลือกเรียนตามความสนใจ

สำหรับด้านวิชาการทั่วไปนั้น หากเป็นไปได้นักเรียนไม่ต้องการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์แต่อยากให้นั้นวิชาภาษาอังกฤษ และควรจัดการเรียนการสอน เป็นภาษาอังกฤษ อาจจะแบ่งตารางสอนเป็นช่วงเช้าเรียนศิลปะการเต้น และช่วงบ่ายเรียน ภาษาอังกฤษก็ได้

- กิจกรรมนักเรียน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมนักเรียนที่หลากหลาย ทั้งในด้านศิลปะ การเต้น เช่นการเข้าค่ายพัฒนาทักษะในต่างประเทศ การจัดการแสดงประจำปี มีการออกไปร่วม การแสดงนอกโรงเรียนเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ การเข้าร่วมการแข่งขัน

มีการสอบวัดระดับของสถาบัน โดนจัดทุก 3 เดือน กล่าวคือสอบทุกครั้ง ที่เรียนจบตามแผนของแต่ละรายวิชา

กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาศิลปะการเต้นแล้วยังมีกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเล่นบดตี การมีสายรหัส การจัดกีฬา และมีการจัดแข่งเต้น ภายในอีกด้วย

- ประเด็นความเห็นเพิ่มเติมจากผู้ร่วมสนทนาบางส่วน

มีผู้ให้ความเห็นว่าถ้าจัดกิจกรรมเยอะขนาดนี้จะเอาเวลาที่ไหนไปเรียน

- การจัดการเรียนการสอน

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนจัดสอนเป็นโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการที่ เปิดสอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย เรียนจบจากโรงเรียนนี้แล้วจะได้วุฒิมัธยมศึกษา ตอนปลาย เป็นโรงเรียนสหศึกษา มีนักเรียนทั้งแบบประจำ และแบบไปกลับ ไม่กวดเกรดโดยมี นักเรียนชั้นปีละ 200 คน

- งบประมาณ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน
นักเรียนเห็นว่าค่าเล่าเรียนที่เหมาะสมอยู่ที่ปีละ 100,000 บาท

- บุคลากร

● ครู

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน
ครูของโรงเรียนต้องมีความเชี่ยวชาญ แม่นในเนื้อหา มีเทคนิคที่ดี และมีทัศนคติที่ดีกับเด็ก คือ ในเวลาปกติจะใจดี แต่ในเรื่องการเรียนจะเข้มงวด ตรงต่อเวลา มีการเตรียมการสอน และรับผิดชอบต่องานของตัวเอง มีความเมตตา กรุณา เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนด้วย ควรมีรูปแบบสำหรับครูในการสอน โดยเครื่องแบบต้องสอดคล้องกับวิชาที่สอนด้วย

● ผู้บริหาร

ในประเด็นนี้ นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- ทั่วไป

● สิ่งอำนวยความสะดวก

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่มีความเห็นตรงกัน
โรงเรียนควรจัดให้มีสนามเด็กเล่น โรงยิม สระว่ายน้ำ สนามกีฬาให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย มีหอพักสำหรับนักเรียน มีโรงอาหาร ห้องน้ำ ที่ซักรีดน้ำหนักร และห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า มีร้านขายอุปกรณ์การเดินต่าง ๆ ซึ่งมีอุปกรณ์ครบครัน และมีห้องสมุดสำหรับสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ
สำหรับห้องเรียนควรมีด้านหนึ่งเป็นกระจก ซึ่งจะไม่มีรอยต่อระหว่างกระจก มีเพดานสูง มีพื้นที่ดีลดแรงกระแทกไม่ให้บาดเจ็บ มีโปรเจคเตอร์ และเปียโน สำหรับการ

จัดการเรียนการสอน และควรเป็นห้องเก็บเสียงเพื่อไม่ให้รบกวนห้องอื่น ส่วนในห้องเรียนทฤษฎีควรมี โปรเจคเตอร์และคอมพิวเตอร์สำหรับการจัดการเรียนการสอน

นอกจากห้องเรียนแล้วโรงเรียนยังต้องมีโรงละครโดยมีเวทีขนาดใหญ่เท่ากับเวทีที่ใช้แสดงจริง มีห้องแต่งตัวและห้องเก็บชุดสำหรับการเดินในโรงละคร เหมือนโรงละครอักษรา

- การให้บริการ

- ประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

โรงเรียนควรจัดให้มีนักกายภาพบำบัดด้านการเดินมาคอยให้บริการกับนักเรียน มีทุกกั๊ยืมเงินสำหรับการเรียน และมีทุนการศึกษา ควรแจกอุปกรณ์ IT เพื่อเป็นเครื่องมือการเรียนสำหรับนักเรียน ควรมีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงให้บริการด้วย

อื่น ๆ

- จุดเด่น

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- อุปสรรค

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- บรรยากาศในการเรียน

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในประเด็นนี้นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์งานวิจัย

การนำเสนอในตอนที่สามเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ของการบริหารโรงเรียน และการสนทนากลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทั้ง 4 กลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นได้มาจากการสังเคราะห์ เอกสาร ได้แก่ กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ในการขอจัดตั้งโรงเรียนเอกชนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิจัยพบว่าแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัศึกษานั้น มีกฎหมายที่อนุญาตให้ดำเนินการในลักษณะดังกล่าว โดยอ้างอิงจาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550; 2554) และ กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการ และการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้ง และการกำหนดขนาดที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ. 2555 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) โดยผู้จัดตั้งโรงเรียนจะต้องยื่นคำร้องพร้อมเอกสารประกอบต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ โดยมีรายละเอียดของเอกสารได้แก่

1. คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน (สข.1)
2. แบบรายการประวัติย่อของผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนทำแบบ สข.1
3. เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสัญญาเช่าที่ดินที่ใช้เป็นที่จัดตั้ง
4. สำเนาทะเบียนบ้าน
5. หลักฐานที่แสดงว่ามีสัญชาติไทยโดยการเกิด
6. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ใช้แทน
7. สำเนาหนังสือขออนุญาตให้ใช้แบบแปลนก่อสร้างอาคาร (ร.12)
8. ระเบียบการของโรงเรียน

9. แผนผังอาคารเรียน และอาคารประกอบ
10. แผนการเรียนและหลักสูตร
11. บัญชีรายการอุปกรณ์และเครื่องมือ
12. รายชื่อหนังสือในห้องสมุด
13. คำร้อง (ร.11) ขอเก็บค่าธรรมเนียมอื่นเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น
14. หลักฐานการเป็นนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล)
15. หลักฐานแสดงความรู้
16. หนังสือยินยอมของคู่สมรสให้จัดตั้งโรงเรียน
17. รูปถ่าย 2 นิ้ว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 3 รูป
18. ค่าธรรมเนียมการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน หลังจากได้รับการอนุญาตแล้ว ทั้งนี้เมื่อได้รับใบอนุญาตจัดตั้งแล้วผู้ขอใบอนุญาตจะได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน เอกชน (สข.2) และจะตั้งดำเนินการตั้งโรงเรียนภายใน 1 ปี

การพัฒนาแนวทางในการก่อนตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นนอกจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบของราชการแล้วยังต้องนำข้อมูลความต้องการของผู้บริการและผู้เกี่ยวข้องมาใช้พัฒนา โดยมาจากการสำรวจข้อมูลให้ครอบคลุมเรื่องหลักพื้นฐานการบริหารโรงเรียน ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน

ลักษณะของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการสังเคราะห์ส่วนนี้จะนำเสนอข้อมูลที่มีความเห็นตรงกันเป็นหลัก แต่หากมีข้อมูลที่ขัดแย้งกันระหว่างแหล่งข้อมูล ผู้วิจัยพิจารณาจากความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินงานโรงเรียน ทั้งนี้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้นนั้นได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีในการบริหารการศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ของการบริหารโรงเรียน และการสนทนากลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้ง 4 กลุ่มได้ผลดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

วิสัยทัศน์

โรงเรียนศิลปะการเต้นนั้นจะเป็นโรงเรียนที่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนอย่างมีความสุข โดยนักเรียนจะมีทักษะด้านศิลปะการเต้นหลากหลายรูปแบบ มีความพร้อมสำหรับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ปลูกฝังให้นักเรียนเชื่อในความสามารถที่จะพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา นำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาดลอดชีวิต

พันธกิจ

โรงเรียนมีพันธกิจที่จะผลิตนักเรียนที่มีภูมิปัญญาในตัวเอง มีทักษะการเต้นหลากหลายรูปแบบ มีความสามารถการเต้นที่ได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ และมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ตนสนใจ

ในแง่ของนิสัยของนักเรียน โรงเรียนมีพันธกิจที่จะต้องเสริมสร้างให้นักเรียนของโรงเรียนรู้จักกาลเทศะ มีวินัย มีความรับผิดชอบมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม มุ่งที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีวิถีชีวิตอย่างพอเพียง รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรักความเป็นไทย

การบริหารวิชาการ

สัดส่วนของวิชาทั่วไป และวิชาด้านศิลปะการเต้น

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระบุว่านักเรียนต้องเรียนวิชาทั่วไป 39 หน่วยกิต และวิชาเสริมอีก ไม่น้อยกว่า 39 หน่วยกิต ทั้งนี้สัดส่วนของวิชาทั่วไปและวิชาด้านศิลปะการเต้นของโรงเรียนแห่งนี้ ควรเท่ากับ 4 ต่อ 6 คือมีวิชาทั่วไป 39 หน่วยกิต และวิชาด้านศิลปะการเต้นเพิ่มเติมอีก 60 หน่วยกิต

วิชาทั่วไป

ประกอบด้วยวิชา 39 หน่วยกิต แบ่งออกเป็น

1. วิชาภาษาไทย จำนวน 6 หน่วยกิต
2. วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 6 หน่วยกิต
3. วิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 6 หน่วยกิต
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 6 หน่วยกิต
5. ภาษาต่างประเทศ จำนวน 6 หน่วยกิต
6. สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 3 หน่วยกิต
7. ศิลปะ จำนวน 3 หน่วยกิต
8. การงาน อาชีพ และ เทคโนโลยี จำนวน 3 หน่วยกิต

วิชาศิลปะการเต้น

รายวิชาทฤษฎีบังคับ จำนวน 6 หน่วยกิต ได้แก่

1. นาฏยศัพท์ทางศิลปะการเต้น
2. กายวิภาคของมนุษย์
3. สรีรวิทยาของมนุษย์
4. หลักการสอนศิลปะการเต้น
5. ทฤษฎีทางดนตรี

รายวิชาปฏิบัติบังคับ จำนวน 43 หน่วยกิต ได้แก่

1. บัลเล่ย์
2. การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว
3. การเต้นแจ๊ส
4. การเต้นร่วมสมัย
5. การออกแบบการเต้น

ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงวิชาเลือกที่นักเรียนจะได้เลือกตามความสนใจของตนเอง

ประมาณ 11 หน่วยกิต

รูปแบบของโรงเรียน

โรงเรียนศิลปะการเต้นเป็นโรงเรียนสหศึกษาที่ได้รับการรับรองหลักสูตรชั้นพื้นฐาน จากกระทรวงศึกษาธิการ และมีหลักสูตรด้านศิลปะการเต้นที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในระดับสูง และมีมาตรฐานการเต้นที่ได้รับการรับรองจากสถาบันด้านศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ โรงเรียนจะสอนด้วยหลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) หรือ สอนด้วยหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีขนาดของชั้นเรียนวิชาทฤษฎี 20 คนต่อชั้นเรียน และวิชาปฏิบัติ 10 คนต่อชั้นเรียน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนสอนของโรงเรียนจะคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนจะจัดให้มีการสอนเสริมนอกเวลาเรียนตามความต้องการของเขา และมีการใช้แผนการสอนเป็นรายบุคคลเพื่อปรับระดับจังหวะของการเรียนรู้ให้เข้ากับนักเรียนคนนั้น ๆ ทั้งนี้โรงเรียนจะจัดให้มีการบูรณาการวิชาศิลปะการเต้นให้เข้าไปสู่วิชาทั่วไป เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาทั่วไป และสร้างทักษะสำหรับวิชาศิลปะการเต้น

มาตรฐานการศึกษา

นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนั้นควรจะต้องมีทักษะด้านการเต้นในระดับสูง (Advance Level) โดยชี้วัดได้จากการสอบประเมินภายใน การที่นักเรียนได้รับประกาศนียบัตรด้านศิลปะการเต้นมากกว่า 1 สาขา และในบางสาขาได้มากกว่า 1 ระดับจากสถาบันในระดับนานาชาติ รวมถึงได้รับการ Audition คัดเลือกเข้าศึกษาต่อด้านศิลปะการเต้นในระดับอุดมศึกษา

และไม่เพียงแต่ความสามารถด้านศิลปะการเต้นเท่านั้น นักเรียนของโรงเรียนจะยังมีความสามารถด้านวิชาการ โดยนักเรียนจะมีความสามารถด้านวิชาการมากพอที่จะสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาอื่นได้หากนักเรียนต้องการ

การรับนักเรียน

ในกระบวนการรับนักเรียนของโรงเรียนนั้นโรงเรียนจำเป็นต้องคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถด้านทักษะการเต้นอยู่แล้วดังนั้นในการคัดเลือคนั้น การสอบภาคปฏิบัติหรือการ Audition จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้การสัมภาษณ์นักเรียนถึงเจตคติและความมุ่งมั่น และการสอบทฤษฎีด้านศิลปะการเต้นก็จะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการคัดเลือกนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตามหลักสูตรแกนกลางจัดให้มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่น้อยกว่า 390 ชั่วโมง (เทียบเท่า 9 หน่วยกิต) โดยแบ่งออกเป็น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยกิจกรรมที่มีความน่าสนใจได้แก่

1. การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ
2. การแสดงประจำปี
3. การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และด้านกิจกรรม
4. การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ
5. การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ
6. การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน

การบริหารงบประมาณ

รายจ่ายของโรงเรียน

ค่าใช้จ่ายต่อปีของโรงเรียนน่าจะอยู่ประมาณ 5,000,000 บาทต่อปี

รายได้

ค่าเล่าเรียน

ระดับค่าเล่าเรียนที่มีความเหมาะสมควรจะอยู่ปีละ 100,000 – 150,000 บาท ซึ่งจะเพียงพอให้โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ และผู้ปกครองยังพอจะยอมรับได้ ทั้งนี้ควรแสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่าย ดังกล่าวไม่ได้มากกว่า การเรียนภาคปกติ ร่วมกับการเรียนศิลปะ การเต้นในโรงเรียนปกติ

รายได้จากแหล่งอื่น ๆ

นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนแล้วโรงเรียนยังสามารถหารายได้ในการสนับสนุน การดำเนินการของโรงเรียนโดยมีช่องทางในการหารายได้ 4 ช่องทางได้แก่ การจัดการแสดง การขอการสนับสนุนจากภายนอก การขายอุปกรณ์การเต้น และ การขายของที่ระลึกของโรงเรียน โดยน่าจะหารายได้ประมาณ 500,000 บาทต่อปี

การบริหารงานบุคคล

ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารของโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องมีประสบการณ์ทั้งในด้านการบริหารและด้าน ศิลปะการเต้นดังนั้น ผู้บริหารควรมีวุฒิการศึกษาด้านศิลปะการเต้น มีประสบการณ์ด้านการสอน และด้านการบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นมากกว่า 5 ปี มีประกาศนียบัตรด้านการสอน ศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ยังควรรู้จักเครือข่ายของบุคลากรด้านศิลปะการเต้น เพราะจะช่วยให้สามารถเข้าถึงบุคคล กิจกรรม เกี่ยวกับศิลปะการเต้นที่จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้ เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มเติมได้

ครู

คุณสมบัติครู

ครูของโรงเรียนแห่งนี้ต้องมีทักษะในด้านการเต้น หรือความรู้ในด้านการสอน ศิลปะการเต้นซึ่งวัดได้จากการมี มีประกาศนียบัตรด้านการเต้น มีประกาศนียบัตรด้านการสอน ศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ แต่การมีจิตวิทยาในการเรียนมีความสำคัญมากกว่า

ซึ่งจิตวิทยานี้หมายถึง การเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก ความสามารถในการจูงใจ และกระตุ้นนักเรียน การจัดการความเครียดของนักเรียน รวมถึงความสามารถในการถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยโรงเรียนอาจจะเชิญบุคคลด้านศิลปะการเต้นจากภายนอกมาให้ความรู้กับนักเรียนเพิ่มเติมบ้างเป็นครั้งคราวก็ได้

การพัฒนาครู

ครูของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ในการพัฒนาครูนั้นจะเป็นการเน้นให้ครูสอบวัดระดับคุณวุฒิด้านการเต้นกับสถาบันในระดับนานาชาติ และการเข้ารับการฝึกอบรมจากภายในและภายนอก

การประเมินผลงานของครู

โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นจำเป็นต้องมีการประเมินครูของโรงเรียนอยู่เสมอ เพื่อให้ได้ทราบถึงข้อจำกัดของครูแต่ละคนและช่วยเหลือให้ครูพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นได้ โดยการประเมินครูนั้นวัดได้จาก ผลการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก รวมถึงการสอบปฏิบัติการเต้นของครูแต่ละคน รวมไปถึงความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมของครูแต่ละคน

การบริหารงานทั่วไป

สถานที่ตั้ง

โรงเรียนตั้งอยู่ใจกลางเมืองหรือรอบนอกเมืองก็ได้แต่หากอยู่รอบนอกเมืองจำเป็นต้องมีหอพัก ทั้งนี้ในการเลือกสถานที่ในการจัดตั้งโรงเรียนต้องคำนึงถึงการคมนาคมสะดวกและมีความปลอดภัยในการเดินทางเป็นหลัก ทั้งนี้โรงเรียนควรจะต้องมีความสงบไม่พุกพ่วนและมีพื้นที่กว้างขวาง

สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งสำคัญประการแรกคือห้องเรียน โรงเรียนจำเป็นต้องมีห้องเรียนเต้นที่ได้มาตรฐาน เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีขนาดใหญ่กว่า 100 ตารางเมตร ลักษณะของพื้นไม้ที่วางบน

คานตรงให้มีอากาศอยู่ข้างใต้ มีคานให้จับโดยคานมีขนาดเหมาะสมกับมือของนักเรียนโดยวางสูงจากพื้นห้อง 80 – 100 เซนติเมตร มีผนังที่เป็นกระจกเงา 1 – 2 ด้าน โดยกระจกมีรอยต่อน้อยที่สุด เพดานสูงไม่ต่ำกว่า 3.5 เมตร สำหรับอุปกรณ์ภายในห้องประกอบด้วย เครื่องเสียง และ เปียโน

นอกจากห้องเรียนต้นตามปกติแล้วจำเป็นต้องมีห้องเรียนนอกประสงค์ซึ่งเป็นห้องเรียนที่สามารถปรับเปลี่ยนได้เป็นทั้งโรงละครขนาดย่อม หรือใช้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้อย่างเหมาะสม

สำหรับห้องเรียนวิชาการ อาจจะใช้เพียงเก้าอี้พับบรรยายจำนวนเท่ากับจำนวนนักเรียนในชั้น (ประมาณ 25 ตัว) มีอุปกรณ์ด้านสื่อและทัศนูปกรณ์ ได้แก่ เครื่องเสียง และเครื่องฉายภาพ ติดตั้งให้เรียบร้อย

นอกจากห้องเรียนแล้วนักเรียนควรมีตู้เก็บของส่วนตัว เพื่อใช้ในการเก็บของต่าง ๆ เช่น ชุด กระเป๋า รองเท้า สำหรับการเรียนต้น

นอกจากนี้โรงเรียนจำเป็นต้องมีโรงละคร ที่มีขนาดมาตรฐาน มีเวทีกว้าง 12 เมตร ลึก 10 เมตร มีปีกและกรอบเวที และโดยรองรับคนดูได้ไม่ต่ำกว่า 300 ที่นั่ง และควรมีระบบแสง และระบบเสียง ที่พร้อมสำหรับการจัดการแสดงด้านการเต้น รวมถึงระบบจัดเก็บภาพและเสียงที่ดีด้วย มีจอและเครื่องฉาย สำหรับการประชุม สัมมนา ทั้งนี้โรงละครจะต้องบริหารตัวเองได้นั้นคือ เปิดให้บุคคลภายนอกเข้าใช้โรงละครได้ เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาโรงละคร

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ ห้องพยาบาลและ ห้องกายภาพบำบัด

นอกจากที่กล่าวมาแล้วห้องพักนักเรียนก็นับได้ว่าเป็นมีความสำคัญ เพื่อให้ นักเรียนได้พักผ่อน หรือได้พูดคุยแลกเปลี่ยน วางแผนต่าง ๆ ซึ่งควรมีการตกแต่งให้มีความผ่อนคลาย

การบริการ

การบริการที่มีความสำคัญที่สุดคือ การรักษาพยาบาล ซึ่งมีความจำเป็นมากที่สุด นอกจากนี้โรงเรียนยังควรให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น การจำหน่ายอุปกรณ์การเรียน เช่น ชุดสำหรับการเดิน รองเท้า หรือเจลใสนิ้ว เป็นต้น รวมถึงการให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย นอกจากนี้ยังถึงการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เช่น การจัดหาทุนการศึกษา ในส่วนของเรื่องการเจ็บป่วย นอกจากห้องพยาบาลแล้ว ยังจำเป็นต้องมีการประกันอุบัติเหตุ กลุ่มแบบนักเรียนและบุคคลที่สาม และนักกายภาพบำบัดด้านการเดิน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการก่อตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้น เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ และส่วนที่สองเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอเนื้อหาตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์งานวิจัย
2. วิธีการดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. การอภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1. เพื่อพัฒนาแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนโรงเรียนศิลปะการเต้น
- 1.2. เพื่อศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนศิลปะการเต้น

2. วิธีดำเนินการและขั้นตอนการวิจัย

2.1 แหล่งข้อมูล / ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง / ผู้ให้ข้อมูล

2.1.1. แหล่งข้อมูล เป็น โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในกรุงเทพฯ ที่ใช้หลักสูตรสถาบัน R.A.D. (Royal Academy of Dance) ประเทศอังกฤษ หรือหลักสูตรสถาบัน C.S.T.D. (Commonwealth Society of Teachers of Dancing) จำนวน 25 โรงเรียน

2.1.2. ประชากร ในการศึกษาคั้งนี้ประชากรคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนศิลปะการเต้น

2.1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนศิลปะการเต้นแบบนอกเวลาเรียนในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 25 คน

2.1.2.2 ครูสอนศิลปะการเต้น ที่สอนในโรงเรียนศิลปะการเต้นในเขตกรุงเทพฯ จำนวนประมาณ 150 คน

2.1.2.3 นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่ผ่านการสอบกับสถาบันหลักสูตรศิลปะการเต้น ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2555 จำนวนประมาณ 1,000 คน

2.1.2.4 ผู้ปกครองของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาที่ผ่านการสอบกับสถาบันหลักสูตรศิลปะการเต้น ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ถึง 31 ธันวาคม 2553 จำนวนประมาณ 1,000 คน

2.1.3. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยช่วงที่ 1 ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากประชากรทั้ง 4 กลุ่มได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 25 คน ครู จำนวน 110 คน นักเรียน จำนวน 286 คน และครู จำนวน 286 คน

2.1.4, ผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม 4 กลุ่ม โดยมีรายละเอียดของคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูล ได้ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน กลุ่มละ 8 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ สำหรับการวิจัย 2 ระยะ ดังนี้

2.2.1. แบบสอบถามสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

2.2.2. การสนทนากลุ่ม เป็นการสนทนาร่วมกันจำนวน 4 กลุ่ม

2.3 ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนโดยสรุป ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้นและสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ขั้นตอนที่ 2. ศึกษาผลจากแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์การจัดการ นำไปสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 3. จัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group Discussion) เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการจัดตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น

ขั้นตอนที่ 4. จัดทำสรุปและรายงานผลการวิจัย

3. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามและข้อมูลที่ได้จากการทำสนทนากลุ่ม โดยนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมและแยกตามหมวด ดังนี้

แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิจัยพบว่าแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้นในระดับมัศึกษานั้นมีกฎหมายที่อนุญาตให้ดำเนินการในลักษณะดังกล่าว โดยอ้างอิงจาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550; 2554) และ กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การกำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้ง และการกำหนดขนาดที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนในระบบ พ.ศ. 2555 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) โดยผู้จัดตั้งโรงเรียนจะต้องยื่นคำร้องพร้อมเอกสารประกอบต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ โดยมีรายละเอียดของเอกสารได้แก่ (1) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน (สข.1) (2) แบบรายการประวัติย่อของผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนท้ายแบบ สข.1 (3) เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสัญญาเช่าที่ดินที่ใช้เป็นที่จัดตั้ง (4) สำเนาทะเบียนบ้าน (5) หลักฐานที่แสดงว่ามีสัญชาติไทยโดยการเกิด (6) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ใช้แทน (7) สำเนาหนังสือขออนุญาตให้ใช้แบบแปลนก่อสร้างอาคาร (ร.12) (8) ระเบียบการของโรงเรียน (9) แผนผังอาคารเรียน และอาคารประกอบ (10) แผนการเรียนและหลักสูตร (11) บัญชีรายการอุปกรณ์และเครื่องมือ (12) รายชื่อหนังสือในห้องสมุด (13) คำร้อง (ร.11) ขอเก็บค่าธรรมเนียมอื่นเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น (14) หลักฐานการเป็นนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล) (15) หลักฐานแสดงความรู้ (16) หนังสือยินยอมของคู่สมรสให้จัดตั้งโรงเรียน (17) รูปถ่าย 2 นิ้ว

หน้าตรง ไม่สวมหมวก ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 3 รูป (18) ค่าธรรมเนียมการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน หลังจากได้รับการอนุญาตแล้ว

ทั้งนี้เมื่อได้รับใบอนุญาตจัดตั้งแล้วผู้ขอใบอนุญาตจะได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนเอกชน (สข.2) และจะตั้งดำเนินการตั้งโรงเรียนภายใน 1 ปี

ลักษณะของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นจะเป็นโรงเรียนที่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนอย่างมีความสุข โดยนักเรียนจะมีทักษะด้านศิลปะการเต้นหลากหลายรูปแบบ มีความพร้อมสำหรับการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ปลูกฝังให้นักเรียนเชื่อในความสามารถที่จะพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา นำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาลดชีวิต

พันธกิจ

โรงเรียนมีพันธกิจที่จะผลิตนักเรียนที่มีภูมิใจในตัวเอง มีทักษะการเต้นหลากหลายรูปแบบ มีความสามารถการเต้นที่ได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ และมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ทันสมัย รวมถึงสามารถผลิตผลงานเชิงศิลปะที่มีคุณภาพได้ โดยนักเรียนของโรงเรียนรู้จักกาลเทศะ มีวินัย มีความรับผิดชอบมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม มุ่งที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีวิถีชีวิตอย่างพอเพียง รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรักความเป็นไทย

การบริหารวิชาการ

สัดส่วนของวิชาทั่วไปและวิชาด้านศิลปะการเต้นของโรงเรียนแห่งนี้ ควรเท่ากับ 4 ต่อ 6 คือมีวิชาทั่วไป 39 หน่วยกิต และวิชาด้านศิลปะการเต้นเพิ่มเติมอีก 60 หน่วยกิต

พร้อมทั้งจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่น้อยกว่า 390 ชั่วโมง (เทียบเท่า 9 หน่วยกิต) โดยแบ่งออกเป็น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

ผู้เรียนมีมาตรฐานการต้นที่ได้รับการรับรองจากสถาบันด้านศิลปะการเต้น ในระดับนานาชาติ โรงเรียนจะสอนด้วยหลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) หรือ สอนด้วยหลักสูตร ภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีขนาดของชั้นเรียนวิชาทฤษฎี 20 คนต่อชั้นเรียน และวิชาปฏิบัติ 10 คนต่อชั้นเรียน การเรียนสอนของโรงเรียนจะคำนึงถึงระดับความสามารถของนักเรียน บุคลากร วิชาศิลปะการเต้นให้เข้าไปสู่วิชาทั่วไป

นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนั้นควรจะต้องมีทักษะด้านการเต้น ในระดับสูง (Advance Level) การที่นักเรียนได้รับประกาศนียบัตรด้านศิลปะการเต้นมากกว่า 1 สาขา และในบางสาขาได้มากกว่า 1 ระดับ ได้รับการ Audition คัดเลือกเข้าศึกษาต่อด้านศิลปะการเต้นในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ นักเรียนจะสามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ในสาขาอื่นได้ หากนักเรียนต้องการ

เพื่อสนองต่อมาตรฐานดังกล่าว โรงเรียนจำเป็นต้องคัดเลือกนักเรียนจากการสอบ ภาคปฏิบัติหรือ การ Audition เป็นหลัก แต่อาจใช้ การสอบทฤษฎีการเต้น และการสอบสัมภาษณ์ นักเรียน ประกอบการพิจารณาด้วย

การบริหารงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายต่อปีของโรงเรียนน่าจะอยู่ประมาณ 5,000,000 บาทต่อปี โดยโรงเรียน จะสามารถจัดหารายได้จากค่าเล่าเรียน ปีละ 100,000 – 150,000 บาทต่อนักเรียน 1 คน ซึ่งจะเพียงพอให้โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ และผู้ปกครองยังพอจะยอมรับได้ ทั้งนี้ควรแสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่าย ดังกล่าวไม่ได้มากกว่า การเรียนภาคปกติ ร่วมกับการเรียนศิลปะการเต้นใน โรงเรียนปกติ นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนแล้วโรงเรียนยังสามารถหารายได้ในการสนับสนุนการ ดำเนินการของโรงเรียนโดยมีช่องทางในการหารายได้ 4 ช่องทางได้แก่ การจัดการแสดง การขอ การสนับสนุนจากภายนอก การขายอุปกรณ์การเต้น และ การขายของที่ระลึกของโรงเรียน โดย น่าจะหารายได้ประมาณ 500,000 บาทต่อปี

การบริหารงานบุคคล

ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารของโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องมีประสบการณ์ทั้งในด้านการบริหารและด้านศิลปะการเต้นดังนั้น ผู้บริหารควรมีวุฒิการศึกษาด้านศิลปะการเต้น มีประสบการณ์ด้านการสอน และด้านการบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นมากกว่า 5 ปี มีประกาศนียบัตรด้านการสอนศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ยังควรรู้จักเครือข่ายของบุคลากรด้านศิลปะการเต้นเพราะจะช่วยให้สามารถเข้าถึงบุคคล กิจกรรม เกี่ยวกับศิลปะการเต้นที่จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มเติมได้

ครู

ครูของโรงเรียนแห่งนี้ต้องมีทักษะในด้านการเต้น หรือความรู้ในด้านการสอนศิลปะการเต้นซึ่งวัดได้จากการมี มีประกาศนียบัตรด้านการเต้น หรือ วุฒิการศึกษา ด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี และมีประกาศนียบัตรด้านการสอนศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ แต่การมีจิตวิทยาในการเรียนมีความสำคัญมากกว่า โดยโรงเรียนอาจจะเชิญบุคคลด้านศิลปะการเต้นจากภายนอกมาให้ความรู้กับนักเรียนเพิ่มเติมบ้างเป็นครั้งคราวก็ได้

ครูของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ความสามารถอย่างต่อเนื่องโดยให้ครูสอบวัดระดับคุณวุฒิด้านการเต้น การเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก การเข้ารับการฝึกอบรมภายในสถาบัน และครูได้รับการประเมินอยู่เสมอโดยประเมินจาก ผลการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก รวมถึงการสอบปฏิบัติการเต้นของครูแต่ละคน รวมไปถึงความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมของครูแต่ละคน

การบริหารงานทั่วไป

โรงเรียนตั้งอยู่ใจกลางเมืองหรือรอบนอกเมืองก็ได้แต่หากอยู่รอบนอกเมืองจำเป็นต้องมีหอพัก ทั้งนี้ในการเลือกสถานที่ในการจัดตั้งโรงเรียนต้องคำนึงถึงการคมนาคมคนสะดวก และมีความปลอดภัยในการเดินทางเป็นหลัก ทั้งนี้โรงเรียนควรมีความสงบไม่พลุกพล่าน และมีพื้นที่กว้างขวาง

โรงเรียนจำเป็นต้องมีห้องเรียนต้นที่ได้มาตรฐาน เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีขนาดใหญ่กว่า 100 ตารางเมตร ลักษณะของพื้นไม้ที่มีความปลอดภัย มีคานให้จับโดยคานมีขนาดเหมาะสมกับมือของนักเรียน มีผนังที่เป็นกระจกเงา 1 – 2 ด้าน โดยกระจกมีรอยต่อน้อยที่สุดเพดานสูงไม่ต่ำกว่า 3.5 เมตร มีเครื่องเสียง และ เปียโน โดยมีห้องเรียนวิชาการแยกต่างหาก

นอกเหนือจากนี้โรงเรียนจำเป็นต้องมีโรงละคร ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ ห้องพยาบาล ห้องกายภาพบำบัด โรงละคร ห้องพิลาทิส ห้องพักนักเรียน และมีตู้เก็บของส่วนตัว

การบริการ

การบริการที่มีความสำคัญที่สุดคือ การรักษาพยาบาล ซึ่งมีความจำเป็นมากที่สุด นอกจากนี้โรงเรียนยังควรให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น การจำหน่ายอุปกรณ์การเรียน การให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย นอกจากนี้ยังถึงการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เช่น การจัดหาทุนการศึกษา ในส่วนของเรื่องการเจ็บป่วย นอกจากห้องพยาบาลแล้วยังจำเป็นต้องมีการประกันอุบัติเหตุกลุ่มแบบนักเรียนและบุคคลที่สาม และนักกายภาพบำบัดด้านการเดิน

4. การอภิปรายผล

ในการศึกษาคั้งนี้มีข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการบริหารและลักษณะของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในหลายประเด็นทั้งนี้ผู้วิจัยจึงทำการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

หลักการพื้นฐานของโรงเรียน

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

จากผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นจะมีวิสัยทัศน์บางประการที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไปคือ เป็นโรงเรียนที่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนอย่างมีความสุข เพราะเนื่องจากโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นนั้นจะให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองรัก และมีความสนใจ จึงทำให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความสุขได้

นอกจากนี้โรงเรียนยังมุ่งหวังที่พัฒนาความสามารถของนักเรียนให้อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ เพราะโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนเฉพาะทางที่มีความมุ่งมั่นในด้านใดด้านหนึ่งเฉพาะ ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมุ่งหวังที่จะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้อยู่ในระดับสูงด้วย ประเด็นนี้สอดคล้องกับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (พิศาล สร้อยอุทฺระ และ คณะ, 2551) ที่มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในระดับโลก และ โรงเรียน Victorian College of the Arts Secondary School (2013a) ที่มีวิสัยทัศน์ที่เน้นพัฒนานักเรียนให้สามารถสร้างผลงานในระดับนานาชาติได้

พันธกิจ

จากการศึกษาพบว่าโรงเรียนมีพันธกิจที่จะผลิตนักเรียนที่รู้จักกายวิภาค และ สรีระวิทยา และการผลิตงานเชิงศิลปะที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการ กายวิภาคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรู้จักสัดส่วน รูปร่างของตนเอง สรีระวิทยาจะเกี่ยวข้องกับการใช้กล้ามเนื้อต่าง ๆ ความรู้ทั้งสองอย่างนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมร่างกายในการเต้นได้เป็นอย่างดี ทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ดี และไม่เกิดการบาดเจ็บได้ ซึ่งจุดนี้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน Victorian College of the Arts Secondary School ที่มีการจัดการเรียนการสอน วิชากายวิภาค และสรีระวิทยา (Victorian College of the Arts Secondary School, 2013c) และการสร้างสรรค์ ซึ่งเห็นได้จากวิสัยทัศน์ของโรงเรียน (Victorian College of the Arts Secondary School, 2013a)

การบริหารวิชาการ

จากการศึกษาพบว่าสัดส่วนของวิชาทั่วไปและวิชาด้านศิลปะการเต้นของโรงเรียนแห่งนี้ ควรเท่ากับ 4 ต่อ 6 เพราะการเรียนศิลปะการเต้นเป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติ ดังนั้นนักเรียนจึงควรมี การฝึกหัดอย่างหนัก โดยมากกว่าหรือเท่ากับวิชาการปกติ ซึ่งสอดคล้องกับโรงเรียนเฉพาะทาง อื่น ๆ เช่น วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ที่พบว่ามีการจัดการดนตรี มากกว่า วิชาการทั่วไปเช่นกัน และโรงเรียน Victorian College of Arts Secondary School (Victorian College of Arts Secondary School, 2013a) ที่จัดให้มีวิชาด้านศิลปะการเต้นมากกว่า วิชาการทั่วไปเช่นกัน แต่ทุกโรงเรียนยังคงมีการจัดการสอนในรายวิชาทั่วไป

ในแง่ของการสอน โรงเรียนจะสอนด้วยหลักสูตรสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) หรือ สอนด้วยหลักสูตรภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการสอนแบบนี้จะเอื้อให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้กับการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในต่างประเทศ และการประกอบอาชีพในอนาคต

ในส่วนของขนาดของชั้นเรียนวิชาทฤษฎี 20 คนต่อชั้นเรียน และวิชาปฏิบัติ 10 คนต่อชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนเนื่องจากเป็นวิชาปฏิบัติจึงจำเป็นต้องมีนักเรียนต่อชั้นเรียนไม่มาก เพื่อให้ครูสามารถดูแล และติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างทั่วถึงด้วย จากข้อมูลดังกล่าว จะพบว่าระดับการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนนั้น มี 2 ลักษณะ ครูและผู้บริหารจะระบุห้องเรียนทฤษฎีและวิชาปฏิบัติไว้เท่ากัน คือ ห้องละ ไม่เกิน 10 คน อย่างไรก็ตามขนาดของชั้นเรียนทฤษฎีตามความเห็นผู้บริหาร และนักเรียน รวมถึงผู้บริหารบางส่วนเห็นว่าควรมีขนาดเป็น 2 เท่าของชั้นเรียนภาคปฏิบัติ คือ ห้องละไม่เกิน 20 คน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงความ เป็นจริงแล้ว หากชั้นเรียนมีขนาดเล็กมาก จะทำให้โรงเรียนมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น และทำให้ค่าเล่าเรียน เพิ่มขึ้น ดังนั้นชั้นเรียนที่เหมาะสมจึงมีขนาดตามความเห็นของผู้บริหารและนักเรียน สอดคล้องกับ การจัดการเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ที่มีนักเรียนห้องละ 24 คน แตกต่างจากโรงเรียน ทั่วไปที่มีนักเรียนถึงห้องละ 45 – 50 คน (พิศาล สร้อยอุร่า และ คณะ, 2551)

ในแง่ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในประเด็นนี้ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีความสำคัญจะเกี่ยวข้องกับการแสดงความสามารถด้านศิลปะการเต้นได้แก่สอวัตระดับ การจัดแสดง การเข้าร่วมแสดง การเข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าศิลปะการเต้นซึ่งเป็น ศิลปะการแสดงออกนั้นจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการแสดงออกซึ่ง ความสามารถจริง อย่างสม่าเสมอ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องได้ร่วมกิจกรรมนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับ การแสดงความสามารถอย่างสม่าเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (2013) ที่จะจัดให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความสามารถเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน ซึ่งถือว่าเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่อาชีพ และประสบความสำเร็จ

ในอาชีพด้านศิลปะการเต้นได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับกิจกรรมของโรงเรียน Victorian College of Arts Secondary School (2013c)

การบริหารงบประมาณ

จากการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายต่อปีของโรงเรียนน่าจะอยู่ประมาณ 5,000,000 บาทต่อปี ส่วนระดับค่าเล่าเรียนที่มีความเหมาะสมควรจะอยู่ปีละ 100,000 – 150,000 บาท ซึ่งจะเพียงพอให้โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ ในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายโดยประเมินอยู่ที่ 5,000,000 บาทต่อปี แต่ค่าเล่าเรียนสำหรับผู้เรียนอยู่ที่ประมาณ 100,000 บาท นั้นหมายถึงโรงเรียนจะต้องมีนักเรียนปีละ 60 คนเป็นอย่างน้อยถึงจะทำให้โรงเรียนยังคงสามารถดำเนินการอยู่ได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากขนาดของห้องเรียนประมาณ 20 คนต่อห้องเรียนทฤษฎี จะพบว่าโรงเรียนควรมีนักเรียนจำนวน 1 ห้องเรียนต่อชั้นปีเป็นอย่างน้อย ซึ่งจะมีนักเรียนทั้งหมด 60 คนนั่นเอง ทั้งนี้โรงเรียนควรแสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่าย ดังกล่าวไม่ได้มากกว่า ค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองจ่ายในการเรียนภาคปกติ ร่วมกับการเรียนศิลปะการเต้นในโรงเรียนปกติ เพราะนักเรียนที่เรียนศิลปะการเต้นเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่แล้วนั้นจะมีค่าใช้จ่ายในการเรียนในโรงเรียน รวมกับค่าใช้จ่ายในการเรียนศิลปะการเต้นมากกว่า 100,000 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจึงไม่ได้เพิ่มภาระกับผู้ปกครอง

ในส่วนของค่าเล่าเรียนนั้น พบว่าในการสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองมีข้อมูลจำนวนมากที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง แม้ว่าจะใช้วิธีการสอบถาม 3 ระดับแล้วก็ตามโดยจะเห็นได้ว่ามีผู้ปกครองจำนวนมาก ระบุว่าค่าเล่าเรียนน้อยกว่า 5,000 บาทซึ่งน้อยกว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองจ่ายตามปกติ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงขาดความน่าเชื่อถือ ในขณะที่ในการสนทนากลุ่มนั้นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้มีโอกาสพิจารณาค่าเล่าเรียน โดยอาศัยข้อมูลจากค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาแล้วจึงเห็นได้ว่าค่าเล่าเรียนตามข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมีความน่าเชื่อถือมากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปค่าเล่าเรียนตามความคิดเห็นของการสนทนากลุ่ม คือ ปีการศึกษาละ 100,000 บาท

การบริหารงานบุคคล

ผู้บริหารโรงเรียน

จากการศึกษาพบว่าผู้บริหารโรงเรียนศิลปะการเต้นจำเป็นต้องมีเครือข่าย ทั้งนี้จะสามารถดึงทรัพยากรมาช่วยเหลือในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนได้ด้วย โดยจะช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ มากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นการได้เข้าชั้นเรียนกับครูพิเศษ การเข้า

ชมการแสดง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรด้านศิลปะการเต้นให้มีคุณภาพทั้งสิ้น

ครู

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าครูของโรงเรียนควรจะต้องมีจิตวิทยากับนักเรียน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนต้องการให้นักเรียนมีการพัฒนาในระดับที่สูง และทำผลงานที่มีมาตรฐานระดับสากล ดังนั้นครูจึงต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงศักยภาพที่ท้าทายขีดจำกัดความสามารถของตนเองตลอดเวลา อย่างไรก็ตามสิ่งนี้อาจจะทำให้นักเรียนเกิดความเครียด อีกทั้งเป็นโรงเรียนที่จะรวมคนที่มีความสามารถในระดับสูงไว้ด้วยกัน ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดได้ง่าย ครูจึงจำเป็นต้องมีความสามารถที่จะรับมือกับความเครียดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ความสามารถในการจูงใจและกระตุ้นเร้า ดังนั้นความสามารถในการจัดการความเครียดของนักเรียน เป็นสิ่งที่ครูของโรงเรียนต้องมีสูงกว่าโรงเรียนทั่วไป

การบริหารงานทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า ห้องเรียนต้นตอต้องมีลักษณะเฉพาะหลายประการทั้งนี้เพราะห้องเรียนมีความสำคัญมาก เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องของความปลอดภัย การรักษาสภาพร่างกายของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายห้องเรียนของโรงเรียน Victorian College of Arts Secondary School มุ่งเน้นถึงความปลอดภัยเช่นกัน

จากการศึกษายังพบว่าโรงละครถือได้ว่ามีความสำคัญมาก เพราะศิลปะการเต้นหรือศิลปะการแสดง (Performing Art) ประเภทอื่น จำเป็นต้องมีการแสดง ดังนั้นโรงเรียนเฉพาะทางด้านศิลปะการแสดงจำเป็นต้องมีการแสดงจึงจำเป็นต้องมีโรงละคร หรือห้องอเนกประสงค์สำหรับการแสดง (Black Room) สำหรับแสดงผลงานของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ และโรงเรียน Victorian College of Arts Secondary School ที่ต่างก็มีโรงละคร หรือห้องอเนกประสงค์สำหรับการแสดง (Black Room) ทั้งสิ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า อุปสรรคสำคัญของโรงเรียนศิลปปะการเต็นคือ ความเชื่อของผู้ปกครองที่เห็นว่าอาชีพด้านศิลปปะการเต็นนั้นไม่ใช่อาชีพที่มั่นคง ทั้งนี้ความเชื่อดังกล่าวไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ดังนั้นผู้บริหารจึงควรต้องจัดการกับทัศนคติดังกล่าว โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพกับผู้ปกครอง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครอง

2. จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัย อีกทั้งผู้ปกครองจะมีความกังวลเกี่ยวกับสภาพร่างกาย และอาการบาดเจ็บของบุตรหลายตัวเอง ดังนั้นผู้บริหารจึงควรตระหนักถึงการให้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อาทิ พื้นที่ห้องเรียนที่มีความปลอดภัย การกำหนดอุณหภูมิห้องให้มีความเหมาะสม ฯลฯ มีการจัดการสอนวิชา Body Conditioning ที่จะช่วยป้องกันการบาดเจ็บได้ และการรักษาอาการบาดเจ็บของนักเรียน โดยการจัดให้มีนักกายภาพบำบัดคอยดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง

3. จากการวิจัยพบว่าในช่วง 2 ปีแรกของการดำเนินการนั้น โรงเรียนจะยังไม่สามารถหารายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ รัฐบาล หรือกระทรวงศึกษาควรเข้ามาให้การช่วยเหลือในช่วงของการจัดตั้ง โดยอาจเป็นการช่วยเหลือในการให้ทุน การให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การร่วมลงทุน หรือ การงดคิดดอกเบี้ยในช่วง 3 ปีแรก เพื่อให้โรงเรียนไม่ต้องแบกรับภาระมากเกินไป ในส่วนของผู้บริหารจำเป็นต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่าย ในช่วง 3 ปีแรก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาด้านการเงินกับโรงเรียน อาจจะรวมถึงการหาจากรายได้จากแหล่งอื่น อาทิ การขายของที่ระลึก หรือ การจัดการแสดง

4. จากการศึกษพบว่าโรงเรียนสามารถจัดการโรงละครให้สามารถดูแลค่าใช้จ่ายของโรงละครเองได้ ไม่ให้เป็นภาระเพิ่มเติมกับโรงเรียน ทั้งนี้ผู้บริหารยังสามารถนำรูปแบบการจัดการดังกล่าวไปใช้กับสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทอื่น ได้ เช่น ศูนย์สุขภาพ ร้านขายอุปกรณ์การเรียน โรงอาหาร และการให้บริการกายภาพบำบัด

5. จากการศึกษานี้ทำให้ทราบถึงลักษณะของโรงเรียนสอนศิลปปะการเต็นที่พึงประสงค์ ดังนั้นผู้ปกครอง และนักเรียน สามารถนำผลการศึกษานี้มาใช้เป็นแนวทางในการเลือก และเตรียมความพร้อมที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศิลปปะการเต็นได้

6. จากผลการศึกษาพบว่าโรงเรียนศิลปะการเต้นมีข้อได้เปรียบการเรียนเต้นนอกระบบ เนื่องจากสามารถบริหารจัดการตารางเรียน ให้สอดคล้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (เช่น แข่งขันในต่างประเทศ หรือการเข้าร่วมการแสดงต่าง ๆ ฯลฯ) ดังนั้นผู้บริหาร และครูควรร่วมมือกัน ในการจัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถ พัฒนาตนเองทั้งด้านศิลปะการเต้นและด้านวิชาการได้อย่างเต็มศักยภาพ

7. จากการศึกษาพบว่าจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนควรคำนึงถึงความสามารถของ นักเรียน และควรจัดให้มีการสอนเสริม ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีสัดส่วนระหว่างครูกับนักเรียนใน ระดับสูง เพื่อให้ครูสามารถติดตามพัฒนาการของนักเรียนได้เป็นรายบุคคล และจัดการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับระดับของความสามารถของเขา ทั้งนี้ครูควรให้ความสนใจและบันทึกพัฒนาการ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ครูติดตามพัฒนาการของนักเรียน ให้ข้อมูลพัฒนาการกับ นักเรียน และจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับศักยภาพของพวกเขา นอกจากนี้โรงเรียนยังควร จัดการเรียนการสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อค้นหาแนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสำหรับอาชีพ นักเต้นโดยเฉพาะ ผู้วิจัยอาจจะขยายขอบเขตการศึกษาเป็นการพัฒนาแนวทางทั่วไปในการพัฒนา หลักสูตรอาชีพในการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางใน การพัฒนาโรงเรียนเฉพาะทาง หรือสายการเรียนที่มุ่งเน้นด้านวิชาชีพในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายได้

2. จากการศึกษาพบว่ากฎหมายมีความยืดหยุ่นทำให้สามารถจัดตั้งโรงเรียนที่มี วัตถุประสงค์เฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ดังนั้นผู้วิจัยอาจจะศึกษาถึงความเป็นไปได้ ที่จะมีการพัฒนาหลักสูตรให้เข้ากับบริบทของสังคม ตามที่กฎหมายเอื้อ โดยมุ่งหวังที่จะให้เกิด โรงเรียน หรือ สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สอดคล้องกับความต้องการของ ท้องถิ่น และให้นักเรียนที่จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถประกอบอาชีพในท้องถิ่นของ ตนเองได้

3. จากการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการที่ผู้ประกอบการจะส่งนักเรียนเข้า เรียนในโรงเรียนศิลปะการเต้นคือทัศนคติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรทำการศึกษาแนวทาง

ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพด้านศิลปะการเต้น และการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาด้านศิลปะการเต้นอย่างจริงจัง

4. จากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อสร้างโรงเรียนศิลปะการเต้นในบริบทของประเทศไทย ทั้งนี้มีโรงเรียนศิลปะการเต้นในต่างประเทศหลายแห่ง เช่นที่ สิงคโปร์ ออสเตรเลีย ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยจึงควรทำการศึกษาเปรียบเทียบถึงลักษณะของโรงเรียนศิลปะการเต้นในประเทศต่าง ๆ เช่น สิงคโปร์ ออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น เป็นต้น เพื่อนำความรู้ที่ได้มาเป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียนศิลปะการเต้นในประเทศไทยต่อไป

5. ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับค่าเล่าเรียนตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับที่ควรจะเป็นมาก แต่ในการสนทนากลุ่ม และค่าเล่าเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารนั้นกลับมีระดับที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากกว่า ทั้งนี้ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจจะแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการใช้คำถามนำ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในปัจจุบันเพื่อให้ผู้ตอบได้สร้างจุดอ้างอิงในการตอบ และให้คำตอบที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น หรือไม่เช่นนั้นอาจสร้างคำถามแบบเลือกตอบว่า ยอมรับหรือไม่ยอมรับค่าเล่าเรียน ในระดับที่โรงเรียนต้องการอาจมีความเหมาะสมมากกว่า

6. ในการสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับระดับความสำคัญนั้น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยสมมติให้คะแนนของแต่ละข้อคำถามเป็นระดับอันตรภาค แต่การใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert นั้นมีผู้ให้ความเห็นว่าควรเป็นมาตราส่วนเรียงลำดับ ดังนั้นการใช้ค่าเฉลี่ยจึงอาจจะไม่มีความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม หากใช้ค่ามัธยฐาน หรือค่าฐานนิยม ก็จะมีปัญหาในการเรียงลำดับความสำคัญ ในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยอาจจะอาศัยข้อมูลของการแจกแจงความถี่ของการตอบ โดยอาศัยความถี่ในช่วง คำตอบระดับ 4 และ 5 มาใช้ในการเรียงลำดับก็ได้ ทั้งนี้เมื่อดำเนินการตามนั้นอาจมีความยุ่งยากในการดำเนินการ และตัดสินใจมากกว่า การใช้ค่าเฉลี่ย แต่เป็นแนวทางที่ไม่ละเมิดข้อตกลงเกี่ยวกับระดับของการวัด ทั้งนี้ผู้วิจัยควรจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม เพื่อเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการหาคำตอบในประเด็นดังกล่าว

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมล ภูประเสริฐ.(2545). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : เมธีทิปส์.

กัลยา วานิชย์บัญชา.(2544).หลักสถิติ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กานติมา สิริวิชชา.(2550). ผลของกิจกรรมการเดินบัลเล่ต์ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กิติมา ปรีดีดีดิก.(2532).การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรวิพัฒน์.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. (2534). การบริหารงานธุรการและการเงิน. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.2550. กรุงเทพฯ: ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จำรัส นองมาก.(2538).“การสนับสนุนการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชนตามโครงการเงินกู้” ใน เอกชนเคียงคู่รัฐจัดการศึกษา : 23 ปี สข. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน

ชินินทร์ เพิ่มพูล.(2546).การพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดฉะเชิงเทรา.วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

ณรงค์ สัจพันธ์โรจน์. (2539). การจัดทำ อนุมัติ การบริหารงบประมาณแผ่นดิน:ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บพิตรการพิมพ์.

ณัฐพันธ์ เขจรันนทร์.(2542). การจัดการทรัพยากรบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทองศรี กำภู ณ อยุธยา.(2532). การบริหารบุคคล ในแนวทางใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธงชัย สันติวงษ์.(2525).การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ธีระ รุญเจริญ. (2546). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:เอส.ที. เพรส.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2554). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.

บรรจง อภิตติกุล.(2527).การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : วัชรินทร์การพิมพ์.

บรรยงค์ ไตจินดา. (2543). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

บุญมี พันธุ์ไทย. (2521) การใช้อาคารสถานที่และวัสดุของโรงเรียนในระดับอุดมศึกษา
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บัณฑิต อินทรชื่น.(2526).การบริหารงานบุคคลและการสัมมนางานบุคคล. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิชย์.

ประยุทธ์ นาคศิลป์.(2548). คุณภาพการบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.(2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปองสิน วิเศษศิริ. (2555). เอกสารประกอบการสอนวิชา 2747732 การบริหารงานวิชาการกับการ
ประกันคุณภาพการศึกษา กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปัญญา แก้วก้อย; และสุภัทรา พันธุ์พัฒนกุล. (2545). การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้
โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

พนัส หันนาคินทร์. (2542). ประสบการณ์ในการบริหารบุคคลากร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

พัฒน์จิ โภจนานท. (2542). การสร้างวิสัยทัศน์ของผู้บริหารยุคใหม่. เพิ่มผลผลิต. 39(1): 23-26.

- พิสิฐ พิษณานนท์ และประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวางแผนเกี่ยวกับอาคารสถานที่โรงเรียน. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิศาล สร้อยอุทฺท่า และ คณะ. (2551). แนวทางการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ภิญโญ สาร. (2517). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ภิญโญ สาร. (2523). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วัฒนา สุชีวัน. (2533). การใช้ประโยชน์อาคารเรียนด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 6 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยดุริยางคศิลป์. (2556). ข้อมูลหลักสูตร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.music.mahidol.ac.th> [6 มีนาคม 2556].
- วิศิษฎ์ กมลานนท์. (2540). การบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนแออัด. กรุงเทพฯ: โรงเรียนประถมนนทบุรี.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2546ข). พระราชบัญญัติ สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2546ค). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2550). พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.

ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2554). พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2554.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2555). กฎกระทรวง การขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ การ
กำหนดรายการและการขอเปลี่ยนแปลงรายการในตราสารจัดตั้ง และการกำหนดขนาด
ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนในระบบ พ.ศ. 2555. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

ศักดิ์ยุทธ์ ดุลยไพรี. (2539). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานตามโครงการก่อสร้าง
อาคาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตพื้นที่ภาคใต้. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ศิริพร พงศ์ศิริโรจน์. (2540). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ, มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต.

สามัญศึกษา,กรม.(2531) "การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน", ใน เอกสารการ
สนับสนุนการดำเนินงานตามทิศทางการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษา กรุงเทพฯ :
ฝ่ายนิเทศการบริหาร หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.

สามัญศึกษา,กรม.(2535). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สมบุญพร พรธนาภพ. (2521). หลักการเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.

สมาน รังสิโยกฤษฏ์. (2541). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ
: สวัสดิการ สำนักงาน ก.พ.

สมาน อัครภูมิ. (2549). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

เสาวภา จันทร์สงศ์. (2547). การดำเนินงานการจัดหลักสูตร English Program ในโรงเรียนสองภาษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสนาะ ตีเยาว์. (2532). การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2538). "วิสัยทัศน์ของผู้บริหารการศึกษา" ใน ประมวลสาระชุดวิชา ประสพการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตบริหารการศึกษา. เล่มที่ 1. หน่วยที่ 1. หน้า 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อำนวย แสงสว่าง. (2544). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2525). หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Beach, Dale S. (1970). Personnel : The Management of People at Work. London : MacMillan.

Bennis, Warren., & Nanus, Burt. (1985) Leadership: The Strategies for taking charge. New York: Harper & Row.

Blumberg, Arthur., & Greenfield, William. The effective principle: Perspectives on school leadership. (2nd Ed.) Boston: Allyn and Bacon.

Campbell, R.F., Bridges, E.M., & Nystrand, R.O. (1977). Introduction to educational administration. Boston: Allyn and Bacon.

Flippo, Edwin B. (1961). Principle of Personnel Management. New York : McGraw-Hill.

- Hickman, Craig R., & Silva, Michael A. (1984). Creating excellence: Managing corporate culture, strategy, and change in the new age. New York: New American Library.
- Hill, Ch., & Jones, G. (2008) Strategic Management. New York: Houghton Mifflin Company
- Jeffri, Joan. (2003). THE aDvANCE PROJECT [UNITED STATES]: A STUDY OF CAREER TRANSITION FOR PROFESSIONAL DANCERS. [codebook file]. New York: Research Center for Arts and Culture.
- Kimbough, R.B. & Nunnery, M.Y. (1988). Educational and Administration An Introduction. New York : MacMillar.
- Koch, S. C., Morlinghaus, K., & Fuchs, T. (2007). The joy dance. Effects of a single dance intervention on patients with depression. The Arts in Psychotherapy, 34, 340-349.
- Koontz, Harold D., O'Donnel, Cyril., & Weirich, Heinz. (1984). Administración. New York : McGraw Hill.
- McCutchen, Brenda Pugh. (2006). Teaching Dance as Arts in Education. Champaign, IL : Human Kinetics.
- Miller, J. (2001). Rehabilitation Leadership Education and Training: Impact on Succession Planning. Journal of Rehabilitation Administration. 25(2), 99-105.
- Pigors, Paul. & Myers, Charles A. (1961). Personnel administration : a point of view and a method. New York : McGraw-Hill.
- Royal Academic of Dance. (2010). Guideline for Dance Syllabus London : Royal Academic of Dance.
- Sergiovanni, T. J. (1987). The theoretical basis for cultural leadership. In L. Sheive & M. Schoenheit (Eds.), Leadership: Examining the elusive (pp. 16-29). Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

- Sergiovanni, T. J., Kelleher, P., McCarthy, M. M. & Wirt, F. M. (2004). Educational Governance and Administration. (5th ed.). Boston: Pearson Education Inc.
- Smith, Edward W. and others. (1961). The Educator's Encyclopedia. New Jersey : Prentice-Hall.
- Victorian college of the arts secondary school. (2013a). School Profile. [online] Available from: <http://www.vcass.vic.edu.au/downloads/students/Schoolprofile.pdf> [2013, 6 March].
- Victorian college of the arts secondary school. (2013b). VCA Secondary School Dance program. [online] Available from: <http://www.vcass.vic.edu.au/downloads/students/2009DANCEPROGRAM.pdf> [2013, 6 March].
- Victorian college of the arts secondary school. (2013c). VCASS Dance Curriculum Handbook. [online] Available from: <http://www.vcass.vic.edu.au/downloads/students/Schoolprofile.pdf> [2013, 6 March].
- Victorian college of the arts secondary school. (2013d). Entry – VCASS : Victorian College of the Arts Secondary School. [online] Available from: <http://www.vcass.vic.edu.au/entry/> [2013, 6 March].
- Yamane, Taro. (1967). Statistics, An Introductory Analysis. 2nd Ed., New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ศาสตราจารย์ ดร.นราพงษ์ จรัสศรี
หัวหน้าภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นางสาววิมลพร พันธุ์มนตรี
นักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
3. ดร.สุวรรณา วังไสภณ
ผู้จัดการทั่วไปอาวุโส ฝ่ายสถาบันดนตรี บริษัท สยามดนตรี ยามาฮ่า จำกัด
4. อาจารย์พรพิมล กัณฑ์ธรรม
ผู้เชี่ยวชาญการสอน Classical Ballet

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้บริหาร

1. นางสาวปราณี ชะรอยนุช
2. นางสาวประไพรัตน์ กุลศักดิ์นันท์
3. นางสาวศุทธิจิต เจริญธีรวงศ์
4. นางสาวสุพิชฌาย์ มหาโยธี
5. นางอนุศรา ตีร์รัตนพันธ์
6. นางสาวกัญจนันท์ มณีโคตร
7. นางสาวภาคสุรีย์ ศรสงคราม
8. นางสาวสุนทราณี สุขวัต

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม กลุ่มครู

1. นายมนัสชัย บุญช้าง
2. Mr. Sam Tseng
3. นางสาววรรณจิต แจ่มมณี
4. นายมงคล มงคลสวัสดิ์
5. นางสาวไปรยาวิริณ ศรีประเสริฐ
6. นางสาวปฐมพร บำเรอ
7. นางสาวนลินพร จุลละเลพะกะ
8. นางสาวโชติการ์ โคอิเกะ

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ประกอบการ

1. นางเบญจวรรณ แวนไคน์
2. นางสุวิภา กิจจาปทุมวานิช
3. นางอิสรา โรจนกิจพาณิชย์
4. นางเนาวรัตน์ ศุภาลัยวัฒน์
5. นางสาวนพร บุญสุข
6. นางสาวธัญญารัตน์ พรหมมาลา
7. นางสาวกนกวรรณ กมลทิพย์
8. นางสาวกรรณิกา มโนวรรณ

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม กลุ่มนักเรียน

1. นางสาวปัญญาพร ปิยะพันธ์
2. เด็กหญิงศรัณย์พร นิธิวุฒิตระกูล
3. เด็กหญิงเสาวภาคย์ สุวรรณไต้ยรัตน์
4. เด็กหญิงกัญญาวีร์ แวนไคน์
5. เด็กหญิงเหมือนฝัน จินดาทิพย์
6. นางสาวอรรณา ส่งแสงโปร่งมณี
7. เด็กหญิงพลอยนภัส กิจจาปทุมวานิช
8. นางสาวศุภสุตา ศุภาลัยวัฒน์

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 32 โครงสร้างเนื้อหาสำหรับแบบสอบถามแนวทางการจัดตั้งโรงเรียนศิลปะการเต้น

	ผู้บริหาร	ครู	ผู้ปกครอง	นักเรียน	เอกสาร
1. หลักการพื้นฐานของโรงเรียน					
- วิทยาลัยศึน	✓	✓	✓		
- คุณสมบัติของนักเรียนตามพันธกิจ	✓	✓	✓		
2. การบริหารวิชาการ					
- การพัฒนาหลักสูตร					
- รายวิชาที่เปิดสอน	✓	✓	✓	✓	✓
- กระบวนการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
- มาตรฐานการศึกษา	✓	✓	✓		✓
- เกณฑ์การรับนักเรียน	✓	✓			✓
- กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓
3. งบประมาณ					
○ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ	✓				
○ รายได้จากค่าเล่าเรียน	✓		✓		
○ รายได้อื่น ๆ	✓				
4. การบริหารงานบุคคล					
- แนวทางการบริหารบุคคล					✓
- ผู้บริหารสถานศึกษา					
○ คุณสมบัติผู้บริหาร	✓				✓
○ บทบาท หน้าที่ และอำนาจของผู้บริหาร					✓
- คุณสมบัติของครู					
○ คุณวุฒิ	✓	✓			
○ ลักษณะเฉพาะ	✓	✓			
- การพัฒนาครู	✓	✓			
- การประเมินผลงานของครู	✓	✓			

ตารางที่ 32 (ต่อ)

	ผู้บริหาร	ครู	ผู้ปกครอง	นักเรียน	เอกสาร
5. การบริหารทั่วไป					
- ห้องเรียน					✓
- สถานที่	✓		✓		
- สิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓	✓	✓	
- การบริการ	✓		✓		

ตาราง 33 หมายเลขตอนของแบบสอบถาม

ชื่อตอนของแบบสอบถาม	เลขตอนของแบบสอบถาม			
	ผู้บริหาร	ครู	ผู้ปกครอง	นักเรียน
หลักการพื้นฐานของโรงเรียน	1	1	1	
วิสัยทัศน์ของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	1.1	1.1	1.1	
คุณลักษณะของนักเรียน	1.2	1.2	1.2	
การบริหารงานวิชาการ	2	2	2	
สัดส่วนระหว่างวิชาการ และ วิชาการเต้น	2.1	2.1	2.1	1
รายวิชาการเต้นที่ควรเปิดสอน	2.2	2.2	2.2	2
การจัดการเรียนการสอน	2.3	2.3	2.3	3
มาตรฐานการศึกษา	2.4	2.4	2.4	4
การรับนักเรียน	2.5	2.5		
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	2.6	2.6	2.5	5
งบประมาณ				
รายจ่ายของโรงเรียน	4.4			
รายได้ของโรงเรียน	4.5			
ค่าเล่าเรียน			4.1	
การบริหารงานบุคคล	3	3		
คุณลักษณะของผู้อำนวยการ	3.1			
คุณลักษณะของครู	3.2	3.1		
การพัฒนาครู	3.3	3.2		
การประเมินผลครู	3.4	3.3		
การบริหารงานทั่วไป	4	4	3	
สถานที่ตั้ง	4.1		3.1	
สิ่งอำนวยความสะดวก	4.2	4.1	3.2	6
การให้บริการ	4.3		3.3	
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	5	5	5	8

เรียน ท่านผู้บริหารโรงเรียน

ด้วยดิฉัน นางสาววัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์ นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำการศึกษาเรื่อง **แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย** ซึ่งเป็นการสร้างแนวทางเพื่อให้ผู้ที่สนใจจะเปิดโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ โดยการศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องขอความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับแนวทางการจัดตั้งดังกล่าวจึงใคร่ขอความกรุณาท่านผู้บริหารช่วยตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ขอแสดงความนับถือ
นางสาววัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์

ส่วนที่ 1 ภาพรวมของโรงเรียน

ตอนที่ 1.1 วิสัยทัศน์ของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน ตัวอย่างเช่น

0. XXX	1	2	3	4	5
โดย 1 หมายถึง ประเด็นนั้นไม่มีความสำคัญเลย					
2 หมายถึง ประเด็นนั้นไม่มีความสำคัญ					
3 หมายถึง ประเด็นนั้นมีความสำคัญปานกลาง					
4 หมายถึง ประเด็นนั้นมีความสำคัญมาก					
5 หมายถึง ประเด็นนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง					

ท่านเห็นว่าวิสัยทัศน์ของโรงเรียนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด **ระดับความสำคัญ**

1. ผลิตบุคลากรด้านศิลปะการเต้นที่มีความเป็นมืออาชีพ (Professional Artist)	1	2	3	4	5
2. เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการเข้ามหาวิทยาลัยด้านศิลปะการเต้นในประเทศและต่างประเทศ	1	2	3	4	5
3. ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นในรูปแบบเฉพาะด้าน (บัลเลต์ / แจ๊ส / ร่วมนสมัย ฯลฯ)	1	2	3	4	5
4. ผลิตนักเต้นที่มีทักษะด้านการเต้นหลากหลายรูปแบบ (บัลเลต์ + แจ๊ส + ร่วมนสมัย ฯลฯ)	1	2	3	4	5
5. มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นที่ปรึกษาการเต้น (Choreographer)	1	2	3	4	5
6. มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้สอนศิลปะการเต้น	1	2	3	4	5
7. เน้นบรรยากาศการสอนอย่างมีความสุข	1	2	3	4	5
8. บูรณาการวิชาศิลปะการเต้นเข้ากับความรู้ในวิชาพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลาง	1	2	3	4	5
9. ผลิตนักเรียนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว	1	2	3	4	5
10. อื่น ๆ ระบุ.....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 1.2 คุณลักษณะของนักเรียน (เมื่อจบการศึกษาแล้ว)

ท่านเห็นว่านักเรียนที่เรียนโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นเมื่อจบการศึกษาแล้วคุณลักษณะ **ระดับความสำคัญ**
ในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

1. นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณลักษณะด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2. นักเรียนจะผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันด้านศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
3. นักเรียนมีความสามารถที่จะผลิตผลงานเชิงศิลปะที่มีคุณภาพในระดับสากล	1	2	3	4	5
4. นักเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ตนสนใจโดยเฉพาะ (เช่น เต้นบัลเลต์ได้ดีมาก)	1	2	3	4	5
5. นักเรียนมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี (เช่น ได้ทั้ง บัลเลต์ ศิลปะการเต้นร่วมสมัย แจ๊ส การเต้นแท็ป รำไทย ฯลฯ)	1	2	3	4	5
6. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันออก	1	2	3	4	5
7. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันตก	1	2	3	4	5
8. นักเรียนมีความสามารถในการประดิษฐ์ท่าเต้นด้วย	1	2	3	4	5
9. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปะการเต้น กับสังคม วัฒนธรรม ประเพณีและ วิถีชีวิต	1	2	3	4	5
10. นักเรียนมีสุนทรียภาพ มีความเป็นมืออาชีพ และสามารถวิพากษ์งานด้านศิลปะการเต้นได้	1	2	3	4	5
11. นักเรียนจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง	1	2	3	4	5
12. นักเรียนของโรงเรียนมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ	1	2	3	4	5
13. นักเรียนของโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	1	2	3	4	5
14. นักเรียนของโรงเรียนมีความสามารถที่สนองต่อธุรกิจบันเทิง	1	2	3	4	5
15. อื่น ๆ ระบุ.....	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 2 การบริหารงานวิชาการ

ตอนที่ 2.1 สัดส่วนระหว่างวิชาการ และ วิชาการเด่น

คำชี้แจง ให้ท่านกา **x** ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เช่น

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนระหว่างวิชาการ (8 กลุ่มสาระ) กับวิชาการด้านการเต้นควรมุ่งเน้นวิชาในกลุ่มใด

เน้นวิชาการมากที่สุด	เน้นวิชาการมาก	เน้นวิชาการ	เท่า ๆ กัน	เน้นวิชาด้านการเต้น	เน้นวิชาด้านการเต้นมาก	เน้นวิชาการด้านการเต้นมากที่สุด

ตอนที่ 2.2 รายวิชาการเด่นที่ควรเปิดสอน

คำชี้แจง ในแต่ละข้อคำถามให้ท่าน **o** ล้อมรอบหมายเลข 2 ครั้ง โดยครั้งแรกให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาบังคับ และ ครั้งที่สองให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาบังคับตามความคิดเห็นของท่าน ตัวอย่างเช่น

รายวิชา	ระดับความสำคัญในฐานะวิชาบังคับ	ระดับความสำคัญในฐานะวิชาเลือก
00. XXXXXXXXXXXXXXXX	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

2. ท่านเห็นว่ารายวิชาแต่ละข้อต่อไปนี้มีค่าสำคัญในฐานะวิชาบังคับและในฐานะวิชาเลือกมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญในฐานะวิชาบังคับ ระดับความสำคัญในฐานะวิชาเลือก

1. ภาคทฤษฎีการเต้น

1.1. สัญลักษณ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Notation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.2. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.3. คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น (Dance Vocabulary)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.4. การวิพากษ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Critique)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.5. หลักการสอนศิลปะการเต้น (Dance Teaching Method)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.6. การแนะแนวอาชีพด้านการเต้น (Dance Career Education)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.7. กายวิภาคของมนุษย์ (Human Anatomy)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.8. สรีรวิทยาของมนุษย์ (Human Physiology)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.9. การชื่นชมศิลปะการเต้น (Dance Appreciation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.10. ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม (Dance History and Culture)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.11. การตีความดนตรี (Music Interpretation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.12 แนวดนตรี. (Music Style)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.13. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

2. ภาคทฤษฎีอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)

2.1. จิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.2. การจัดการเวที	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.3. การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.4. โภชนาการทั่วไป และโภชนาการสำหรับนักเต้น	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.5. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

รายวิชา	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาบังคับ	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาเลือก
3. ภาคปฏิบัติการเต้น		
3.1. การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว (Body Placement & Movement)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.2. บัลเลต์	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.3. การเต้นแจ๊ส	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.4. การเต้นร่วมสมัย (Contemporary Dance)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.5. รำไทย	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.6. การเต้นแทป	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.7. สี่ลัส (Dance Sport)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.8. สตรีตแดนซ์ (Street Dancing)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.9. การออกแบบการเต้น (Choreography)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.10. การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น (National and Folk Dance)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.11. การจัดโครงการการแสดงศิลปะการเต้น (Dance Performing Project)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.12. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4. ภาคปฏิบัติอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)		
4.1. พิลาทิส (Pilates)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.2. ศิลปะการแสดงและการละคร (Drama)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.3. การขับร้อง (Singing)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.4. การออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Design)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.5. การแต่งหน้า (Make up)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.6. การออกแบบเวที (Stage Design)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.7. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2.3 การจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ท่านกา **x** ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนของวิชาที่สอนด้วยภาษาไทย กับวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษควรเป็นอย่างไร

เน้นภาษาไทยมากที่สุด	เน้นภาษาไทยมาก	เน้นภาษาไทย	พอ ๆ กัน	เน้นภาษาอังกฤษ	เน้นภาษาอังกฤษมาก	เน้นภาษาอังกฤษมากที่สุด

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

2. ในชั้นเรียนวิชาภาคปฏิบัติ จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน
3. ในชั้นเรียนวิชาภาคทฤษฎี จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน

คำชี้แจง ให้ท่าน **○** ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

4. ท่านเห็นว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
4.1. การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป	1	2	3	4	5
4.2. มีการจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน	1	2	3	4	5
4.3. มีการใช้แผนการสอนรายบุคคล (เป็นชั้นเรียนรวมที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับแผนการเรียนแตกต่างกัน)	1	2	3	4	5
4.4. มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม	1	2	3	4	5
4.5. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5

ตอนที่ 2.4 มาตรฐานการศึกษา (ของผู้เรียน)

คำชี้แจง ให้ท่าน **○** ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาของผู้เรียนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
นักเรียนของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นควรจะ.....					
1. ได้คะแนน O-Net ไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยของประเทศ	1	2	3	4	5
2. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น (เช่น สอบบัลเล่ย์ผ่านทั้งสิ้น 3 ระดับ เมื่อจบการศึกษา)	1	2	3	4	5
3. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ (เช่น สอบบัลเล่ย์ การเต้นแจ๊ส การเต้นร่วมสมัย ผ่านอย่างน้อยวิชาละ 1 ระดับ)	1	2	3	4	5
4. ได้ร่วมการแข่งขันเต้นในระดับนานาชาติ (เช่นการแข่งขัน Asia-Pacific Dance Competition)	1	2	3	4	5
5. ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	1	2	3	4	5
6. สามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษา ได้	1	2	3	4	5
7. ได้คะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด					
7.1. TOEFL	1	2	3	4	5
7.2. IELTS	1	2	3	4	5
8. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

9. ทั้งนี้หากใช้คะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ นักเรียนควรมีระดับคะแนนเท่ากับ (ให้ท่านระบุระดับคะแนนลงในช่องว่าง)

9.1 นักเรียนควรได้คะแนน TOEFL เท่ากับคะแนน

(มหาวิทยาลัยในอเมริกาต้องการประมาณ 550 คะแนน)

9.2 นักเรียนควรได้คะแนน IELTS เท่ากับคะแนน

(มหาวิทยาลัยในอังกฤษและออสเตรเลียต้องการประมาณที่ 5.5 – 6.0)

ตอนที่ 2.5 การรับนักเรียน

คำชี้แจง ให้ท่าน **○** ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าวิธีการพิจารณารับนักเรียนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ

โรงเรียนควรพิจารณารับนักเรียนจาก.....	1	2	3	4	5
1. การจัดส่งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวแสดงความสามารถด้านศิลปะการเต้นของผู้สมัคร	1	2	3	4	5
2. การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเต้น (สอบ Audition)	1	2	3	4	5
3. การสอบทฤษฎีการเต้น	1	2	3	4	5
4. การสอบเนื้อหาด้านวิชาการอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	1	2	3	4	5
5. ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (GPA)	1	2	3	4	5
6. สัมภาษณ์นักเรียน	1	2	3	4	5
7. สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	1	2	3	4	5
8. แฟ้มสะสมผลงาน	1	2	3	4	5
9. หนังสือแนะนำตนเองของผู้สมัคร (Biography)	1	2	3	4	5
10. หนังสือแนะนำตัวจากผู้อื่น (Recommendation)	1	2	3	4	5
11. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	1	2	3	4	5
12. ประวัติศาสตร์ดนตรี (Music History)	1	2	3	4	5
11. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 2.6 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ท่าน **○** ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ

1. กิจกรรมแนะแนว	1	2	3	4	5
1.1. ปฐมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.2. ประชุมผู้ปกครอง	1	2	3	4	5
1.3. การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน	1	2	3	4	5
1.4. การให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและสังคม	1	2	3	4	5
1.5. การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ	1	2	3	4	5
1.6. การฝึกการสอบคัดเลือก และการทำแฟ้มสะสมผลงาน	1	2	3	4	5
1.7. กิจกรรมพัฒนานุคลิกภาพ	1	2	3	4	5
1.8. การจัดสอนพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	1	2	3	4	5
1.9. ปัจฉิมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5
2. กิจกรรมนักเรียน	1	2	3	4	5
2.1. การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.2. การแสดงประจำปี	1	2	3	4	5
2.3. การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม	1	2	3	4	5
2.4. การไหว้ครู	1	2	3	4	5
2.5. ค่ายภาคฤดูร้อน	1	2	3	4	5

กิจกรรม	ระดับความสำคัญ
2.6. การทัศนศึกษา	1 2 3 4 5
2.7. การแข่งขันภายในประเทศ และระดับนานาชาติ	1 2 3 4 5
2.8. การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ	1 2 3 4 5
2.9. การทำบุญประจำปี	1 2 3 4 5
2.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1 2 3 4 5
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ	
3.1. กิจกรรมการแสดงเพื่อการกุศล	1 2 3 4 5
3.2. โครงการ “สอนศิลปะการเต้น” แก่ผู้ด้อยโอกาส	1 2 3 4 5
3.3. การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชุมชน นอกเหนือจากการแสดง เช่น ออกค่ายอาสาฯ	1 2 3 4 5
3.4. อื่น ๆ (ระบุ)	1 2 3 4 5

ส่วนที่ 3 การบริหารงานบุคคล

ตอนที่ 3.1 คุณลักษณะของผู้อำนวยการ

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านคิดว่านอกเหนือจากคุณลักษณะตามกฎหมายแล้วลักษณะของผู้อำนวยการโรงเรียน ในแต่ละข้อต่อไปนี้มีมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ
1. มี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma	1 2 3 4 5
2. มีประสบการณ์ เป็นผู้สอน หรือ เป็น Mentor ในการสอนระดับนานาชาติ	1 2 3 4 5
3. มีประสบการณ์ในการสอน หรือบริหารสถานศึกษาด้านศิลปะการเต้นไม่ต่ำกว่า 5 ปี	1 2 3 4 5
4. มีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป	1 2 3 4 5
5. อื่น ๆ ระบุ.....	1 2 3 4 5

ตอนที่ 3.2 คุณลักษณะของครู

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่านอกเหนือจากคุณลักษณะของครูตามกฎหมายแล้ว คุณลักษณะของครูในแต่ละข้อต่อไปนี้มีมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ
คุณลักษณะของครูด้านวิชาการและครูด้านศิลปะการเต้น	
1. ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	1 2 3 4 5
2. ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	1 2 3 4 5
3. มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)	1 2 3 4 5
4. มีทักษะการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	1 2 3 4 5
คุณลักษณะเฉพาะของครูด้านศิลปะการเต้น	
5. ประกาศนียบัตรรับรองความสามารถด้านการเต้น	1 2 3 4 5
6. มีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป	1 2 3 4 5
7. มี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma	1 2 3 4 5
8. มีประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพด้านการเต้น (นักเต้น หรือ นักประดิษฐ์ท่าเต้น)	1 2 3 4 5
9. อื่น ๆ (ระบุ)	1 2 3 4 5

10. ควรมีครูที่รับเชิญมาทำการสอนจากภายนอกสถาบันหรือไม่ (ให้ท่านวงกลม ล้อมรอบหมายเลขหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1 ควร

2 ไม่ควร

3 ไม่ได้คำนึงถึงประเด็นนี้ (หากตอบ 3 ข้ามข้อ 10.1 ไป)

10.1 สัดส่วนของคาบวิชาที่สอนด้วยครูประจำกับครูที่รับเชิญมา (ให้ท่านกา ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

เน้นครูประจำมากที่สุด	เน้นครูประจำมาก	เน้นครูประจำ	พอ ๆ กัน	เน้นครูรับเชิญ	เน้นครูรับเชิญมาก	เน้นครูรับเชิญมากที่สุด

ตอนที่ 3.3 การพัฒนาครู

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ากิจกรรมเพื่อพัฒนาครูของโรงเรียนแต่ละกิจกรรมต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. มีการอบรมภายใน	1	2	3	4	5
2. สนับสนุนให้สอบวัดระดับคุณวุฒิด้านการเดิน	1	2	3	4	5
3. สนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก	1	2	3	4	5
4. สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	1	2	3	4	5
5. จัดให้มีการนิเทศการสอน	1	2	3	4	5
6. สนับสนุนให้ครูไปศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ	1	2	3	4	5
7. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5

ตอนที่ 3.4 การประเมินผลครู

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าวิธีการประเมินผลครูต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. จัดสอบสอน	1	2	3	4	5
2. จัดสอบเนื้อหา	1	2	3	4	5
3. จัดสอบปฏิบัติการเดิน	1	2	3	4	5
4. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ	1	2	3	4	5
5. งานวิจัยในชั้นเรียน	1	2	3	4	5
6. การสร้างนวัตกรรมในการสอน	1	2	3	4	5
7. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน	1	2	3	4	5
8. บันทึกหลังการสอน	1	2	3	4	5
9. การทำแผนการสอน	1	2	3	4	5
10. ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม	1	2	3	4	5
11. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 4 การบริหารงานทั่วไป

ตอนที่ 4.1 สถานที่ตั้ง

คำชี้แจง เมื่อพิจารณาแล้วท่านคิดว่าโรงเรียนควรตั้งอยู่ใจกลางเมือง หรืออยู่บริเวณรอบนอก (ให้ท่านวงกลม ล้อมรอบหมายเลข หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1 รอบนอกเมือง	2 ใจกลางเมือง	3 อะไรก็ได้
---------------	---------------	-------------

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นคุณลักษณะของสถานที่ ให้ท่านจัดลำดับความสำคัญ โดยใช้ตัวเลข 1 - 6 (1 หมายถึงมีความสำคัญมากที่สุด และ 6 หมายถึงมีความสำคัญน้อยที่สุด โดยตัวเลขห้ามซ้ำกัน) ลงในช่องว่างหน้าข้อความเพื่อแสดงถึงลำดับของความสำคัญของคุณลักษณะเหล่านั้น

.....คมนาคมสะดวก (รถไฟฟ้า รถใต้ดิน)สงบ ไม่พลุกพล่านมีพื้นที่กว้างขวาง
.....มีความปลอดภัยในการเดินทางมีอากาศดี ปราศจากมลพิษใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 4.2 สิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกแต่ละอย่างของโรงเรียนมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. ห้องเรียนเต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก (Dance Studio with Sprung Floor)	1	2	3	4	5
2. ตู้เก็บของส่วนตัว	1	2	3	4	5
3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ	1	2	3	4	5
4. ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์	1	2	3	4	5
5. ห้องพยาบาล	1	2	3	4	5
6. ห้องกายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
7. โรงอาหาร	1	2	3	4	5
8. ห้องพิลาทิส	1	2	3	4	5
9. ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้ (Black room)	1	2	3	4	5
10. โรงละคร	1	2	3	4	5
11. ห้องพักนักเรียน (Common Room)	1	2	3	4	5
12. ลานอเนกประสงค์กลางแจ้ง	1	2	3	4	5
13. หอพัก	1	2	3	4	5
14. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 4.3 การให้บริการ

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าบริการให้บริการต่าง ๆ แก่นักเรียนแต่ละบริการมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. การช่วยเหลือทางการเงิน					
1.1. การจัดหางานพิเศษ	1	2	3	4	5
1.2. ทุนการศึกษา	1	2	3	4	5
2. รัยขายอุปกรณ์การเดิน	1	2	3	4	5
3. อินเทอร์เน็ตไร้สาย	1	2	3	4	5
4. การรักษาพยาบาล	1	2	3	4	5
5. กายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
บริการ	ระดับความสำคัญ				

6. ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3	1	2	3	4	5
7. ประกันสุขภาพกลุ่ม แบบนักเรียน	1	2	3	4	5
8. การให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การแสดง การรับสมัครงาน	1	2	3	4	5
9. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 5 การบริหารงบประมาณทางการเงิน

ตอนที่ 5.1 รายจ่ายของโรงเรียน

คำชี้แจง ในส่วนต่อไปนี้จะสอบถามเกี่ยวกับรายจ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียน หากโรงเรียนมีนักเรียนชั้นปีละ 30 คน หรือโรงเรียนมีนักเรียนทั้งหมด 90 คน ให้ท่านประมาณค่าใช้จ่ายตามประเด็นต่อไปนี้ (หมายเหตุ รายละเอียดที่ให้ไว้เพียงพอช่วยให้ท่านพิจารณาถึงรายจ่ายรวมของโรงเรียนเท่านั้น ท่านอาจจะตอบเป็นรายจ่ายรวมของโรงเรียนเลยก็ได้)

1. เงินเดือน

- 1.1. ครูด้านศิลปะการเต้น จำนวน 3 คน คนละ.....บาทต่อเดือนคิดเป็น.....บาทต่อเดือน
- 1.2. ครูด้านวิชาการ จำนวน 8 คน คนละ.....บาทต่อเดือนคิดเป็น.....บาทต่อเดือน
- 1.3. ผู้อำนวยการ.....บาทต่อเดือน
- 1.4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน.....บาทต่อเดือน
- 1.5. เลขานุการ.....บาทต่อเดือน
- 1.6. ภารโรง.....บาทต่อเดือน
- 1.7. เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ และสื่อการสอน.....บาทต่อเดือน
- 1.8. ครูแนะแนว.....บาทต่อเดือน
- 1.9. พยาบาล.....บาทต่อเดือน
- 1.10. นักกายภาพบำบัด.....บาทต่อเดือน
- 1.11. เจ้าหน้าที่พัสดุ.....บาทต่อเดือน
- 1.12. เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์.....บาทต่อเดือน

รวม..... บาทต่อเดือน คิดเป็น.....บาทต่อปี

2. ค่าบำรุงรักษาสถานที่.....บาทต่อปี
3. ค่าวัสดุการสอน.....บาทต่อปี
4. ค่าวัสดุสำนักงาน.....บาทต่อปี
5. ค่าเช่าสถานที่.....บาทต่อปี
6. ค่าประชาสัมพันธ์.....บาทต่อปี
7. ค่าใช้จ่ายในการจัดการ (เช่นค่าโทรศัพท์ ค่าอินเทอร์เน็ต).....บาทต่อปี
8. ดอกเบี้ย.....บาทต่อปี
9. ค่าประกันภัยนักเรียน.....บาทต่อคนต่อปี คิดเป็น.....บาทต่อปี
10. ค่าประกันภัยพนักงาน.....บาทต่อคนต่อปี คิดเป็น.....บาทต่อปี
11. ค่าประกันอัคคีภัย.....บาทต่อปี
12. อื่น ๆ.....บาทต่อปี

รวมรายจ่าย.....บาทต่อปี

ตอนที่ 1.2 คุณลักษณะของนักเรียน (เมื่อจบการศึกษาแล้ว)

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่านักเรียนที่เรียนโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นเมื่อจบการศึกษาแล้วคุณลักษณะ
ในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ

1. นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณลักษณะด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2. นักเรียนจะผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันด้านศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
3. นักเรียนมีความสามารถที่จะผลิตผลงานเชิงศิลปะที่มีคุณภาพในระดับสากล	1	2	3	4	5
4. นักเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ตนสนใจโดยเฉพาะ (เช่น เต้นบัลเล่ย์ได้ดีมาก)	1	2	3	4	5
5. นักเรียนมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี (เช่น ได้ทั้ง บัลเล่ย์ ศิลปะการเต้นร่วมสมัย แจ๊ส การเต้นแท็ป รำไทย ฯลฯ)	1	2	3	4	5
6. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันออก	1	2	3	4	5
7. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันตก	1	2	3	4	5
8. นักเรียนมีความสามารถในการประดิษฐ์ท่าเต้นด้วย	1	2	3	4	5
9. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปะการเต้น กับสังคม วัฒนธรรม ประเพณีและ วิถีชีวิต	1	2	3	4	5
10. นักเรียนมีสุนทรียภาพ มีความเป็นมืออาชีพ และสามารถวิพากษ์งานด้านศิลปะการเต้นได้	1	2	3	4	5
11. นักเรียนจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง	1	2	3	4	5
12. นักเรียนของโรงเรียนมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ	1	2	3	4	5
13. นักเรียนของโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	1	2	3	4	5
14. นักเรียนของโรงเรียนมีความสามารถที่สนองต่อธุรกิจบันเทิง	1	2	3	4	5
15. อื่น ๆ ระบุ.....	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 2 การบริหารงานวิชาการ

ตอนที่ 2.1 สัดส่วนระหว่างวิชาการ และ วิชาการเต้น

คำชี้แจง ให้ท่านกา ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนระหว่างวิชาการ (8 กลุ่มสาระ) กับวิชาการด้านการเต้นควรมุ่งเน้นวิชาในกลุ่มใด

	เน้น วิชาการ มากที่สุด	เน้น วิชาการ มาก	เน้น วิชาการ	เท่า ๆ กัน	เน้น วิชาด้านการ เต้น	เน้น วิชาด้าน การเต้น มาก	เน้นวิชา ด้านการ เต้น มากที่สุด	
วิชาด้าน วิชาการ								วิชาด้านการ เต้น

ตอนที่ 2.2 รายวิชาการเต้นที่ควรเปิดสอน

คำชี้แจง ในแต่ละข้อคำถามให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลข 2 ครั้ง โดยครั้งแรกให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาบังคับ และ ครั้งที่สองให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาบังคับตามความคิดเห็นของท่าน ตัวอย่างเช่น

รายวิชา	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาบังคับ	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาเลือก
00. XXXXXXXXXXXXXXXX	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

2. ท่านเห็นว่ารายวิชาแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญในฐานะวิชา
บังคับและในฐานะวิชาเลือกมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ
ในฐานะวิชาบังคับ

ระดับความสำคัญ
ในฐานะวิชาเลือก

1. ภาคทฤษฎีการเต้น

1.1. สัญลักษณ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Notation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.2. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.3. คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น (Dance Vocabulary)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.4. การวิพากษ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Critique)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.5. หลักการสอนศิลปะการเต้น (Dance Teaching Method)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.6. การแนะแนวอาชีพด้านการเต้น (Dance Career Education)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.7. กายวิภาคของมนุษย์ (Human Anatomy)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.8. สรีรวิทยาของมนุษย์ (Human Physiology)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.9. การชื่นชมศิลปะการเต้น (Dance Appreciation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.10. ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม (Dance History and Culture)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.11. การตีความดนตรี (Music Interpretation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.12. แนวดนตรี. (Music Style)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.13. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

2. ภาคทฤษฎีอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)

2.1. จิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.2. การจัดการเวที	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.3. การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.4. โฆษณาการทั่วไป และโฆษณาการสำหรับนักเต้น	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.5. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

3. ภาคปฏิบัติการเต้น

3.1. การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว (Body Placement & Movement)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.2. บัลเลต์	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.3. การเต้นแจ๊ส	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.4. การเต้นร่วมสมัย (Contemporary Dance)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.5. รำไทย	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

รายวิชา	ระดับความสำคัญ ในฐานวิชาบังคับ	ระดับความสำคัญ ในฐานวิชาเลือก
3. ภาคปฏิบัติการเต้น (ต่อ)		
3.6. การเต้นแทป	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.7. ลีลาศ (Dance Sport)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.8. สตรี๊ดแดนซ์ (Street Dancing)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.9. การออกแบบการเต้น (Choreography)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.10. การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น (National and Folk Dance)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.11. การจัดโครงการการแสดงศิลปะการเต้น (Dance Performing Project)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.12. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4. ภาคปฏิบัติอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)		
4.1. พิลาทิส (Pilates)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.2. ศิลปะการแสดงและการละคร (Drama)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.3. การขับร้อง (Singing)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.4. การออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Design)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.5. การแต่งหน้า (Make up)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.6. การออกแบบเวที (Stage Design)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.7. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2.3 การจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ท่านกา **x** ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนของวิชาที่สอนด้วยภาษาไทย กับวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษควรเป็นอย่างไร

เน้นภาษาไทยมากที่สุด	เน้นภาษาไทยมาก	เน้นภาษาไทย	พอ ๆ กัน	เน้นภาษาอังกฤษ	เน้นภาษาอังกฤษมาก	เน้นภาษาอังกฤษมากที่สุด

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

2. ในชั้นเรียนวิชาภาคปฏิบัติ จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน
3. ในชั้นเรียนวิชาภาคทฤษฎี จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

4. ท่านเห็นว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
4.1. การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป	1	2	3	4	5
4.2. มีการจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน	1	2	3	4	5
4.3. มีการใช้แผนการสอนรายบุคคล (เป็นชั้นเรียนรวมที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับแผนการเรียนแตกต่างกัน)	1	2	3	4	5
4.4. มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม	1	2	3	4	5
4.5. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5

ตอนที่ 2.4 มาตรฐานการศึกษา (ของผู้เรียน)

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาของผู้เรียนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
นักเรียนของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นควรจะมี.....					
1. ได้คะแนน O-Net ไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยของประเทศ	1	2	3	4	5
2. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น (เช่น สอบบัลเล่ย์ผ่านทั้งสิ้น 3 ระดับ เมื่อจบการศึกษา)	1	2	3	4	5
3. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ (เช่น สอบบัลเล่ย์ การเต้นแจ๊ส การเต้นร่วมสมัย ผ่านอย่างน้อยวิชาละ 1 ระดับ)	1	2	3	4	5
4. ได้ร่วมการแข่งขันเต้นในระดับนานาชาติ (เช่นการแข่งขัน Asia-Pacific Dance Competition)	1	2	3	4	5
5. ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	1	2	3	4	5
6. สามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้	1	2	3	4	5
7. ได้คะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด					
7.1. TOEFL	1	2	3	4	5
7.2. IELTS	1	2	3	4	5
8. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

9. ทั้งนี้หากใช้คะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ นักเรียนควรมีระดับคะแนนเท่ากับ (ให้ท่านระบุระดับคะแนนลงในช่องว่าง)

9.1 นักเรียนควรได้คะแนน TOEFL เท่ากับ

(มหาวิทยาลัยในอเมริกาต้องการประมาณ 550 คะแนน)

9.2 นักเรียนควรได้คะแนน IELTS เท่ากับ

(มหาวิทยาลัยในอังกฤษและออสเตรเลียต้องการประมาณที่ 5.5 – 6.0)

ตอนที่ 2.5 การรับนักเรียน

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าวิธีการพิจารณารับนักเรียนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีควมสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
โรงเรียนควรพิจารณารับนักเรียนจาก.....					
1. การจัดส่งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวแสดงความสามารถด้านศิลปะการเต้นของผู้สมัคร	1	2	3	4	5
2. การสอบคัดเลือกปฏิบัติการเต้น (สอบ Audition)	1	2	3	4	5
3. การสอบทฤษฎีการเต้น	1	2	3	4	5
4. การสอบเนื้อหาด้านวิชาการอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	1	2	3	4	5
5. ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (GPA)	1	2	3	4	5
6. สัมภาษณ์นักเรียน	1	2	3	4	5
7. สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	1	2	3	4	5
8. แฟ้มสะสมผลงาน	1	2	3	4	5
9. หนังสือแนะนำตนเองของผู้สมัคร (Biography)	1	2	3	4	5
10. หนังสือแนะนำตัวจากผู้อื่น (Recommendation)	1	2	3	4	5
11. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	1	2	3	4	5
12. ประวัติศาสตร์ดนตรี (Music History)	1	2	3	4	5
11. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 2.6 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไปนี้มีควมสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. กิจกรรมแนะแนว					
1.1. ปฐมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.2. ประชุมผู้ปกครอง	1	2	3	4	5
1.3. การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน	1	2	3	4	5
1.4. การให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและสังคม	1	2	3	4	5
1.5. การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ	1	2	3	4	5
1.6. การฝึกการสอบคัดเลือก และการทำแฟ้มสะสมผลงาน	1	2	3	4	5
1.7. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ	1	2	3	4	5
1.8. การจัดสอนพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	1	2	3	4	5
1.9. ปัจฉิมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5
2. กิจกรรมนักเรียน					
2.1. การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.2. การแสดงประจำปี	1	2	3	4	5
2.3. การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม	1	2	3	4	5

กิจกรรม	ระดับความสำคัญ				
2.4. การไหว้ครู	1	2	3	4	5
2.5. ค่ายภาคฤดูร้อน	1	2	3	4	5
2.6. การทัศนศึกษา	1	2	3	4	5
2.7. การแข่งขันภายในประเทศ และระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.8. การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.9. การทำบุญประจำปี	1	2	3	4	5
2.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ					
3.1. กิจกรรมการแสดงเพื่อการกุศล	1	2	3	4	5
3.2. โครงการ “สอนศิลปะการเต้น” แก่ผู้ด้อยโอกาส	1	2	3	4	5
3.3. การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชุมชน นอกเหนือจากการแสดง เช่น ออกค่ายอาสาฯ	1	2	3	4	5
3.4. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 3 การบริหารงานบุคคล

ตอนที่ 3.1 คุณลักษณะของครู

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่านอกเหนือจากคุณลักษณะของครูตามกฎหมายแล้ว คุณลักษณะของครูในแต่ละข้อต่อไปมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
คุณลักษณะของครูด้านวิชาการและครูด้านศิลปะการเต้น					
1. ใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	1	2	3	4	5
2. ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	1	2	3	4	5
3. มีทักษะในการนำเสนอ (การสอน)	1	2	3	4	5
4. มีทักษะการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	1	2	3	4	5
คุณลักษณะเฉพาะของครูด้านศิลปะการเต้น					
5. ประกาศนียบัตรรับรองความสามารถด้านการเต้น	1	2	3	4	5
6. มีวุฒิด้านศิลปะการเต้นในระดับปริญญาตรี (Bachelor of Dance หรือ Bachelor of Arts (Dance)) ขึ้นไป	1	2	3	4	5
7. มี International Dance Teacher Certificated หรือ Diploma	1	2	3	4	5
8. มีประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพด้านการเต้น (นักเต้น หรือ นักประดิษฐ์ท่าเต้น)	1	2	3	4	5
9. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5

10. ควรมีครูที่รับเชิญมาทำการสอนจากภายนอกสถาบันหรือไม่ (ให้ท่านวงกลม ล้อมรอบหมายเลขหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1 ควร	2 ไม่ควร	3 ไม่ได้คำนึงถึงประเด็นนี้ (หากตอบ 3 ซ้ำมข้อ 10.1 ไป)
-------	----------	---

10.1 สัดส่วนของคาบวิชาที่สอนด้วยครูประจำกับครูที่รับเชิญมา (ให้ท่านกา ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

เน้นครูประจำมากที่สุด	เน้นครูประจำมาก	เน้นครูประจำ	พอ ๆ กัน	เน้นครูรับเชิญ	เน้นครูรับเชิญมาก	เน้นครูรับเชิญมากที่สุด

ตอนที่ 3.2 การพัฒนาครู

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ากิจกรรมเพื่อพัฒนาครูของโรงเรียนแต่ละกิจกรรมต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ
1. มีการอบรมภายใน	1 2 3 4 5
2. สนับสนุนให้สอบวัดระดับคุณวุฒิด้านการเดิน	1 2 3 4 5
3. สนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมจากภายนอก	1 2 3 4 5
4. สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	1 2 3 4 5
5. จัดให้มีการนิเทศการสอน	1 2 3 4 5
6. สนับสนุนให้ครูไปศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ	1 2 3 4 5
7. อื่น ๆ (ระบุ)	1 2 3 4 5

ตอนที่ 3.3 การประเมินผลครู

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าวิธีการประเมินผลครูต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ
1. จัดสอบสอน	1 2 3 4 5
2. จัดสอบเนื้อหา	1 2 3 4 5
3. จัดสอบปฏิบัติการเดิน	1 2 3 4 5
4. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ	1 2 3 4 5
5. งานวิจัยในชั้นเรียน	1 2 3 4 5
6. การสร้างนวัตกรรมในการสอน	1 2 3 4 5
7. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน	1 2 3 4 5
8. บันทึกหลังการสอน	1 2 3 4 5
9. การทำแผนการสอน	1 2 3 4 5
10. ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม	1 2 3 4 5
11. อื่น ๆ (ระบุ)	1 2 3 4 5

ส่วนที่ 4 การบริหารงานทั่วไป

ตอนที่ 4.1 สิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกแต่ละอย่างของโรงเรียนมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. ห้องเรียนเต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก (Dance Studio with Sprung Floor)	1	2	3	4	5
2. ตู้เก็บของส่วนตัว	1	2	3	4	5
3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ	1	2	3	4	5
4. ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์	1	2	3	4	5
5. ห้องพยาบาล	1	2	3	4	5
6. ห้องกายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
7. โรงอาหาร	1	2	3	4	5
8. ห้องพิลาทิส	1	2	3	4	5
9. ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้ (Black room)	1	2	3	4	5
10. โรงละคร	1	2	3	4	5
11. ห้องพักนักเรียน (Common Room)	1	2	3	4	5
12. ลานอเนกประสงค์กลางแจ้ง	1	2	3	4	5
13. หอพัก	1	2	3	4	5
14. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 4.2 การให้บริการ

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าบริการต่าง ๆ แก่นักเรียนแต่ละบริการมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. การช่วยเหลือทางการเงิน					
1.1. การจัดหางานพิเศษ	1	2	3	4	5
1.2. ทุนการศึกษา	1	2	3	4	5
2. รัยขายอุปกรณ์การเดิน	1	2	3	4	5
3. อินเทอร์เน็ตไร้สาย	1	2	3	4	5
4. การรักษาพยาบาล	1	2	3	4	5
5. กายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
6. ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3	1	2	3	4	5
7. ประกันสุขภาพกลุ่ม แบบนักเรียน	1	2	3	4	5
8. การให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การแสดง การรับสมัครงาน	1	2	3	4	5
9. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คำชี้แจง ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไรบ้าง

(ระบุ).....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 1.2 คุณลักษณะของนักเรียน (เมื่อจบการศึกษาแล้ว)

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่านักเรียนที่เรียนโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นเมื่อจบการศึกษาแล้วคุณลักษณะ
ในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ

1. นักเรียนมีความสามารถตามมาตรฐานคุณลักษณะด้านศิลปะการเต้นโดยการรับรองจากสถาบันระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2. นักเรียนจะผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันด้านศิลปะการเต้นในระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
3. นักเรียนมีความสามารถที่จะผลิตผลงานเชิงศิลปะที่มีคุณภาพในระดับสากล	1	2	3	4	5
4. นักเรียนมีความเชี่ยวชาญในการเต้นในรูปแบบที่ตนสนใจโดยเฉพาะ (เช่น เต้นบัลเลย์ได้ดีมาก)	1	2	3	4	5
5. นักเรียนมีความสามารถในการเต้นในรูปแบบหลายรูปแบบเป็นอย่างดี (เช่น ได้ทั้ง บัลเลย์ ศิลปะการเต้นร่วมสมัย แจ๊ส การเต้นแท็ป รำไทย ฯลฯ)	1	2	3	4	5
6. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันออก	1	2	3	4	5
7. นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการเต้นเฉพาะรูปแบบชาติตะวันตก	1	2	3	4	5
8. นักเรียนมีความสามารถในการประดิษฐ์ท่าเต้นด้วย	1	2	3	4	5
9. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปะการเต้น กับสังคม วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต	1	2	3	4	5
10. นักเรียนมีสุนทรียภาพ มีความเป็นมืออาชีพ และสามารถวิพากษ์งานด้านศิลปะการเต้นได้	1	2	3	4	5
11. นักเรียนจะมีความรู้และความเข้าใจเรื่องกายวิภาค และสรีระวิทยา ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าใจในสรีระของตนเอง	1	2	3	4	5
12. นักเรียนของโรงเรียนมีความภูมิใจในตนเอง มีจุดยืนและมั่นคงทางจิตใจ	1	2	3	4	5
13. นักเรียนของโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว	1	2	3	4	5
14. นักเรียนของโรงเรียนมีความสามารถที่สนองต่อธุรกิจบันเทิง	1	2	3	4	5
15. อื่น ๆ ระบุ.....	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 2 การบริหารงานวิชาการ

ตอนที่ 2.1 สัดส่วนระหว่างวิชาการ และ วิชาการเต้น

คำชี้แจง ให้ท่านกา ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เช่น

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนระหว่างวิชาการ (8 กลุ่มสาระ) กับวิชา
ด้านการเต้นควรมุ่งเน้นวิชาในกลุ่มใด

	เน้น วิชาการ มากที่สุด	เน้น วิชาการ มาก	เน้น วิชาการ	เท่า ๆ กัน	เน้น วิชาด้านการ เต้น	เน้น วิชาด้านการ เต้น สมาก	เน้นวิชา ด้านการ เต้น มากที่สุด	
วิชาด้าน วิชาการ								วิชาด้านการ เต้น

ตอนที่ 2.2 รายวิชาการศึกษาที่ควรเปิดสอน

คำชี้แจง ในแต่ละข้อคำถามให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลข 2 ครั้ง โดยครั้งแรกให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาบังคับ และ ครั้งที่สองให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาเลือกตามความคิดเห็นของท่าน ตัวอย่างเช่น

รายวิชา	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาบังคับ	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาเลือก
00. XXXXXXXXXXXXXXXX	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

2. ท่านเห็นว่ารายวิชาแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญในฐานะวิชา
บังคับและในฐานะวิชาเลือกมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ
ในฐานะวิชาบังคับ

ระดับความสำคัญ
ในฐานะวิชาเลือก

1. ภาคทฤษฎีการเต้น

1.1. สัญลักษณ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Notation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.2. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.3. คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น (Dance Vocabulary)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.4. การวิพากษ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Critique)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.5. หลักการสอนศิลปะการเต้น (Dance Teaching Method)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.6. การแนะแนวอาชีพด้านการเต้น (Dance Career Education)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.7. กายวิภาคของมนุษย์ (Human Anatomy)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.8. สรีรวิทยาของมนุษย์ (Human Physiology)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.9. การชื่นชมศิลปะการเต้น (Dance Appreciation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.10. ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม (Dance History and Culture)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.11. การตีความดนตรี (Music Interpretation)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.12. แนวดนตรี. (Music Style)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.13. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

2. ภาคทฤษฎีอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)

2.1. จิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.2. การจัดการเวที	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.3. การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.4. โฆษณาการทั่วไป และโฆษณาการสำหรับนักเต้น	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.5. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

3. ภาคปฏิบัติการเต้น

3.1. การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว (Body Placement & Movement)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.2. บัลเลต์	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.3. การเต้นแจ๊ส	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.4. การเต้นร่วมสมัย (Contemporary Dance)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.5. รำไทย	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

รายวิชา	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาบังคับ					ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาเลือก				
3. ภาคปฏิบัติการเต้น (ต่อ)										
3.6. การเต้นแทป	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.7. ลีลาส (Dance Sport)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.8. สตรี๊ดแดนซ์ (Street Dancing)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.9. การออกแบบการเต้น (Choreography)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.10. การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น (National and Folk Dance)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.11. การจัดโครงการการแสดงศิลปะการเต้น (Dance Performing Project)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.12. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4. ภาคปฏิบัติอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)										
4.1. พิลาทิส (Pilates)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4.2. ศิลปะการแสดงและการละคร (Drama)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4.3. การขับร้อง (Singing)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4.4. การออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Design)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4.5. การแต่งหน้า (Make up)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4.6. การออกแบบเวที (Stage Design)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4.7. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2.3 การจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ท่านกา **X** ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนของวิชาที่สอนด้วยภาษาไทย กับวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษควรเป็นอย่างไร

เน้นภาษาไทยมากที่สุด	เน้นภาษาไทยมาก	เน้นภาษาไทย	พอ ๆ กัน	เน้นภาษาอังกฤษ	เน้นภาษาอังกฤษมาก	เน้นภาษาอังกฤษมากที่สุด

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

2. ในชั้นเรียนวิชาภาคปฏิบัติ จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน
3. ในชั้นเรียนวิชาภาคทฤษฎี จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

4. ท่านเห็นว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
4.1. การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป	1	2	3	4	5
4.2. มีการจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน	1	2	3	4	5
4.3. มีการใช้แผนการสอนรายบุคคล (เป็นชั้นเรียนรวมที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับแผนการเรียนแตกต่างกัน)	1	2	3	4	5
4.4. มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม	1	2	3	4	5
4.5. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5

ตอนที่ 2.4 มาตรฐานการศึกษา (ของผู้เรียน)

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาของผู้เรียนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
นักเรียนของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นควรจะ.....					
1. ได้คะแนน O-Net ไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยของประเทศ	1	2	3	4	5
2. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น (เช่น สอบบัลเล่ย์ผ่านทั้งสิ้น 3 ระดับ เมื่อจบการศึกษา)	1	2	3	4	5
3. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ (เช่น สอบบัลเล่ย์ การเต้นแจ๊ส การเต้นร่วมสมัย ผ่านอย่างน้อยวิชาละ 1 ระดับ)	1	2	3	4	5
4. ได้ร่วมการแข่งขันเต้นในระดับนานาชาติ (เช่นการแข่งขัน Asia-Pacific Dance Competition)	1	2	3	4	5
5. ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	1	2	3	4	5
6. สามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษาได้	1	2	3	4	5
7. ได้คะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด					
7.1. TOEFL	1	2	3	4	5
7.2. IELTS	1	2	3	4	5
8. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

9. ทั้งนี้หากใช้คะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ นักเรียนควรมีระดับคะแนนเท่ากับ (ให้ท่านระบุระดับคะแนนลงในช่องว่าง)

9.1 นักเรียนควรได้คะแนน TOEFL เท่ากับคะแนน

(มหาวิทยาลัยในอเมริการต้องการประมาณ 550 คะแนน)

9.2 นักเรียนควรได้คะแนน IELTS เท่ากับคะแนน

(มหาวิทยาลัยในอังกฤษและออสเตรเลียต้องการประมาณที่ 5.5 – 6.0)

ตอนที่ 2.5 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ

1. กิจกรรมแนะแนว					
1.1. ปฐมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.2. ประชุมผู้ปกครอง	1	2	3	4	5
1.3. การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน	1	2	3	4	5
1.4. การให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและสังคม	1	2	3	4	5
1.5. การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ	1	2	3	4	5
1.6. การฝึกการสอบคัดเลือก และการทำแฟ้มสะสมผลงาน	1	2	3	4	5
1.7. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ	1	2	3	4	5
1.8. การจัดสอนพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	1	2	3	4	5
1.9. ปัจฉิมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5
2. กิจกรรมนักเรียน					
2.1. การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.2. การแสดงประจำปี	1	2	3	4	5
2.3. การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม	1	2	3	4	5
2.4. การไหว้ครู	1	2	3	4	5
2.5. ค่ายภาคฤดูร้อน	1	2	3	4	5
2.6. การทัศนศึกษา	1	2	3	4	5
2.7. การแข่งขันภายในประเทศ และระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.8. การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.9. การทำบุญประจำปี	1	2	3	4	5
2.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ					
3.1. กิจกรรมการแสดงเพื่อการกุศล	1	2	3	4	5
3.2. โครงการ “สอนศิลปะการเต้น” แก่ผู้ด้อยโอกาส	1	2	3	4	5
3.3. การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชุมชน นอกเหนือจากการแสดง เช่น ออกค่ายอาสาฯ	1	2	3	4	5
3.4. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 3 การบริหารงานทั่วไป

ตอนที่ 3.1 สถานที่ตั้ง

คำชี้แจง เมื่อพิจารณาแล้วท่านคิดว่าโรงเรียนควรตั้งอยู่ใจกลางเมือง หรืออยู่บริเวณรอบนอก (ให้ท่านวงกลม ล้อมรอบหมายเลขหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1 รอบนอกเมือง

2 ใจกลางเมือง

3 อะไรก็ได้

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นคุณลักษณะของสถานที่ที่ท่านจัดลำดับความสำคัญ โดยใส่ตัวเลข 1 - 6 (1 หมายถึงมีความสำคัญมากที่สุด และ 6 หมายถึงมีความสำคัญน้อยที่สุด โดยตัวเลขห้ามซ้ำกัน) ลงในช่องว่างหน้าข้อความเพื่อแสดงถึงลำดับของความสำคัญของคุณลักษณะเหล่านั้น

.....คมนาคนสะดวก (มีรถไฟฟ้า หรือรถใต้ดินผ่าน)มีความปลอดภัยในการเดินทาง
.....สงบ ไม่พลุกพล่านมีอากาศดี ปราศจากมลพิษ
.....มีพื้นที่กว้างขวางใกล้สิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3.2 สิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกแต่ละอย่างของโรงเรียนมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. ห้องเรียนเต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก (Dance Studio with Sprung Floor)	1	2	3	4	5
2. ตู้เก็บของส่วนตัว	1	2	3	4	5
3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ	1	2	3	4	5
4. ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์	1	2	3	4	5
5. ห้องพยาบาล	1	2	3	4	5
6. ห้องกายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
7. โรงอาหาร	1	2	3	4	5
8. ห้องพิลาทิส	1	2	3	4	5
9. ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้ (Black room)	1	2	3	4	5
10. โรงละคร	1	2	3	4	5
11. ห้องพักนักเรียน (Common Room)	1	2	3	4	5
12. ลานอเนกประสงค์กลางแจ้ง	1	2	3	4	5
13. หอพัก	1	2	3	4	5
14. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 3.3 การให้บริการ

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าการให้บริการต่าง ๆ แก่นักเรียนแต่ละบริการมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. การช่วยเหลือทางการเงิน					
1.1. การจัดหางานพิเศษ	1	2	3	4	5
1.2. ทุนการศึกษา	1	2	3	4	5
2. รัยขายอุปกรณ์การเดิน	1	2	3	4	5
3. อินเทอร์เน็ตไร้สาย	1	2	3	4	5
4. การรักษาพยาบาล	1	2	3	4	5
5. กายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
6. ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3	1	2	3	4	5
7. ประกันสุขภาพกลุ่ม แบบนักเรียน	1	2	3	4	5
8. การให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การแสดง การรับสมัครงาน	1	2	3	4	5
9. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

เรียนนักเรียนด้านศิลปะการเต้น

ด้วยดิฉัน นางสาววัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์ นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์ทำการศึกษาเรื่อง **แนวทางการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย** ซึ่งจะเป็นแนวทางเพื่อให้ผู้ที่สนใจจะเปิดโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

ในการทำวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องขอความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางการจัดตั้งดังกล่าวจึงใคร่ขอความกรุณานักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ขอขอบคุณที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ขอแสดงความนับถือ

นางสาววัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์

ตอนที่ 1 สัดส่วนระหว่างวิชาการ และ วิชาการเต้น

คำชี้แจง ให้ท่านกา ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เช่น

XXX					☒			YYY
-----	--	--	--	--	-------------------------------------	--	--	-----

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนระหว่างวิชาการ (8 กลุ่มสาระ) กับวิชาการด้านการเต้นควรมุ่งเน้นวิชาในกลุ่มใด

	เน้น วิชาการ มากที่สุด	เน้น วิชาการ มาก	เน้น วิชาการ	เท่า ๆ กัน	เน้น วิชาด้านการ เต้น	เน้น วิชาด้านการ เต้น สัก	เน้นวิชา ด้านการ เต้น มากที่สุด	
วิชาด้าน วิชาการ								วิชาด้านการ เต้น

ตอนที่ 2 รายวิชาการเต้นที่ควรเปิดสอน

คำชี้แจง ในแต่ละข้อคำถามให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลข 2 ครั้ง โดยครั้งแรกให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาบังคับ และ ครั้งที่สองให้วงกลมล้อมหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญของรายวิชาในฐานะวิชาบังคับตามความคิดเห็นของท่าน ตัวอย่างเช่น

รายวิชา		ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาบังคับ					ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาเลือก					
00. XXXXXXXXXXXXXXXXX		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
โดย	1 หมายถึง	ประเด็นนั้นไม่มีความสำคัญเลย					2 หมายถึง	ประเด็นนั้นไม่มีความสำคัญ				
	3 หมายถึง	ประเด็นนั้นมีความสำคัญปานกลาง					4 หมายถึง	ประเด็นนั้นมีความสำคัญมาก				
	5 หมายถึง	ประเด็นนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง										

ท่านเห็นว่ารายวิชาแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญในฐานะวิชา
บังคับและในฐานะวิชาเลือกมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ
ในฐานะวิชาบังคับ

ระดับความสำคัญ
ในฐานะวิชาเลือก

1. ภาคทฤษฎีการเต้น

1.1. สัญลักษณ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Notation)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.2. ทฤษฎีทางดนตรี (Music Theory)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.3. คำศัพท์ทางศิลปะการเต้น (Dance Vocabulary)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.4. การวิพากษ์ทางศิลปะการเต้น (Dance Critique)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.5. หลักการสอนศิลปะการเต้น (Dance Teaching Method)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.6. การแนะแนวอาชีพด้านการเต้น (Dance Career Education)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.7. กายวิภาคของมนุษย์ (Human Anatomy)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.8. สรีรวิทยาของมนุษย์ (Human Physiology)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.9. การชื่นชมศิลปะการเต้น (Dance Appreciation)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.10. ประวัติศาสตร์ศิลปะการเต้นและวัฒนธรรม (Dance History and Culture)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.11. การตีความดนตรี (Music Interpretation)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.12 แนวดนตรี. (Music Style)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.13. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

2. ภาคทฤษฎีอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)

2.1. จิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2.2. การจัดการเวที	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2.3. การจัดการแสง และเสียง สำหรับการแสดง	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2.4. โภชนาการทั่วไป และโภชนาการสำหรับนักเต้น	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2.5. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

3. ภาคปฏิบัติการเต้น

3.1. การจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหว (Body Placement & Movement)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.2. บัลเลต์	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.3. การเต้นแจ๊ส	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.4. การเต้นร่วมสมัย (Contemporary Dance)	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3.5. รำไทย	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

รายวิชา	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาบังคับ	ระดับความสำคัญ ในฐานะวิชาเลือก
3. ภาคปฏิบัติการเต้น (ต่อ)		
3.6. การเต้นแทป	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.7. ลีลาศ (Dance Sport)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.8. สตรีตแดนซ์ (Street Dancing)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.9. การออกแบบการเต้น (Choreography)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.10. การเต้นประจำชาติ และการเต้นท้องถิ่น (National and Folk Dance)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.11. การจัดโครงการการแสดงศิลปะการเต้น (Dance Performing Project)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.12. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4. ภาคปฏิบัติอื่น ๆ (วิชาเสริมที่ไม่ใช่วิชาด้านการเต้น)		
4.1. พิลาทิส (Pilates)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.2. ศิลปะการแสดงและการละคร (Drama)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.3. การขับร้อง (Singing)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.4. การออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Design)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.5. การแต่งหน้า (Make up)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.6. การออกแบบเวที (Stage Design)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.7. อื่นๆ ระบุ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ท่านกา **x** ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. สำหรับโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ท่านคิดว่าสัดส่วนของวิชาที่สอนด้วยภาษาไทย กับวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษควรเป็นอย่างไร

เน้นภาษาไทยมากที่สุด	เน้นภาษาไทยมาก	เน้นภาษาไทย	พอ ๆ กัน	เน้นภาษาอังกฤษ	เน้นภาษาอังกฤษมาก	เน้นภาษาอังกฤษมากที่สุด

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

- ในชั้นเรียนวิชาภาคปฏิบัติ จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน
- ในชั้นเรียนวิชาภาคทฤษฎี จำนวนนักเรียนต่อห้องไม่ควรเกิน (ระบุ) คน

คำชี้แจง ให้ท่าน **○** ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

4. ท่านเห็นว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
4.1. การสอนโดยการบูรณาการวิชาต้นเข้ากับวิชาทั่วไป	1	2	3	4	5
4.2. มีการจัดการเรียนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน	1	2	3	4	5
4.3. มีการใช้แผนการสอนรายบุคคล (เป็นชั้นเรียนรวมที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับแผนการเรียนแตกต่างกัน)	1	2	3	4	5
4.4. มีการจัดสอนเสริม (นอกเวลาเรียน) ให้ผู้เรียนที่มีความต้องการเพิ่มเติม	1	2	3	4	5
4.5. อื่นๆ ระบุ	1	2	3	4	5

ตอนที่ 4 มาตรฐานการศึกษา

คำชี้แจง ให้ท่าน **○** ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ามาตรฐานการศึกษาในแต่ละข้อต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
นักเรียนของโรงเรียนสอนศิลปะการเต้นควรจะ.....					
1. ได้คะแนน O-Net ไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยของประเทศ	1	2	3	4	5
2. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 ชั้น (เช่น สอบบัลเลย์ผ่านทั้งสิ้น 3 ระดับ เมื่อจบการศึกษา)	1	2	3	4	5
3. ได้ International Dance Certification มากกว่า 1 รูปแบบ (เช่น สอบบัลเลย์ การเต้นแจ๊ส การเต้นร่วมสมัย ผ่านอย่างน้อยวิชาละ 1 ระดับ)	1	2	3	4	5
4. ได้ร่วมการแข่งขันเต้นในระดับนานาชาติ (เช่นการแข่งขัน Asia-Pacific Dance Competition)	1	2	3	4	5
5. ได้ Audition คัดเลือกด้านศิลปะการเต้นเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	1	2	3	4	5
6. สามารถเข้าคัดเลือกศึกษาในสายสามัญระดับอุดมศึกษา ได้	1	2	3	4	5
7. ได้คะแนนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด					
7.1. TOEFL	1	2	3	4	5
7.2. IELTS	1	2	3	4	5
8. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

คำชี้แจง ให้ท่านระบุจำนวนลงในช่องว่างเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน

9. ทั้งนี้หากใช้แผนการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ นักเรียนควรมีระดับคะแนนเท่ากับ (ให้ท่านระบุระดับคะแนนลงในช่องว่าง)

9.1 นักเรียนควรได้คะแนน TOEFL เท่ากับ

(มหาวิทยาลัยในอเมริกาต้องการประมาณ 550 คะแนน)

9.2 นักเรียนควรได้คะแนน IELTS เท่ากับ

(มหาวิทยาลัยในอังกฤษและออสเตรเลียต้องการประมาณที่ 5.5 – 6.0)

ตอนที่ 5 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไปนี้มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ

1. กิจกรรมแนะแนว					
1.1. ปฐมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.2. ประชุมผู้ปกครอง	1	2	3	4	5
1.3. การให้คำปรึกษา ด้านการเรียน	1	2	3	4	5
1.4. การให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและสังคม	1	2	3	4	5
1.5. การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ	1	2	3	4	5
1.6. การฝึกการสอบคัดเลือก และการทำแฟ้มสะสมผลงาน	1	2	3	4	5
1.7. กิจกรรมพัฒนานาบุคลิกภาพ	1	2	3	4	5
1.8. การจัดสอนพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	1	2	3	4	5
1.9. ปัจฉิมนิเทศ	1	2	3	4	5
1.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5
2. กิจกรรมนักเรียน					
2.1. การสอบวัดระดับความสามารถด้านศิลปะการเต้นตามมาตรฐาน สถาบันระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.2. การแสดงประจำปี	1	2	3	4	5
2.3. การมอบประกาศนียบัตร ด้านความสามารถ ด้านพัฒนาการ และ ด้านกิจกรรม	1	2	3	4	5
2.4. การไหว้ครู	1	2	3	4	5
2.5. ค่ายภาคฤดูร้อน	1	2	3	4	5
2.6. การทัศนศึกษา	1	2	3	4	5
2.7. การแข่งขันภายในประเทศ และระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.8. การร่วมการแสดงในประเทศ และระดับนานาชาติ	1	2	3	4	5
2.9. การทำบุญประจำปี	1	2	3	4	5
2.10. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ					
3.1. กิจกรรมการแสดงเพื่อการกุศล	1	2	3	4	5
3.2. โครงการ "สอนศิลปะการเต้น" แก่ผู้ด้อยโอกาส	1	2	3	4	5
3.3. การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อชุมชน นอกเหนือจากการแสดง เช่น ออกค่ายอาสาฯ	1	2	3	4	5
3.4. อื่น ๆ (ระบุ)	1	2	3	4	5

ตอนที่ 6 สิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกแต่ละอย่างของโรงเรียนมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ระดับความสำคัญ

1. ห้องเรียนเต้นที่มีพื้นลดแรงกระแทก (Dance Studio with Sprung Floor)	1	2	3	4	5
2. ตู้เก็บของส่วนตัว	1	2	3	4	5
3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ	1	2	3	4	5
4. ห้องสมุด, ห้องคอมพิวเตอร์	1	2	3	4	5

สิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความสำคัญ				
5. ห้องพยาบาล	1	2	3	4	5
6. ห้องกายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
7. โรงอาหาร	1	2	3	4	5
8. ห้องพิลาทิส	1	2	3	4	5
9. ห้องอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอน ที่ปรับเปลี่ยนได้ (Black room)	1	2	3	4	5
10. โรงละคร	1	2	3	4	5
11. ห้องพักนักเรียน (Common Room)	1	2	3	4	5
12. ลานอเนกประสงค์กลางแจ้ง	1	2	3	4	5
13. หอพัก	1	2	3	4	5
14. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 7 การให้บริการ

คำชี้แจง ให้ท่าน ล้อมรอบหมายเลขที่ตรงกับระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของท่าน

ท่านเห็นว่าการให้บริการต่าง ๆ แก่นักเรียนแต่ละบริการมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	ระดับความสำคัญ				
1. การช่วยเหลือทางการเงิน					
1.1. การจัดหางานพิเศษ	1	2	3	4	5
1.2. ทุนการศึกษา	1	2	3	4	5
2. รัยขายอุปกรณ์การเดิน	1	2	3	4	5
3. อินเทอร์เน็ตไร้สาย	1	2	3	4	5
4. การรักษาพยาบาล	1	2	3	4	5
5. กายภาพบำบัด	1	2	3	4	5
6. ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม แบบนักเรียน และบุคคลที่ 3	1	2	3	4	5
7. ประกันสุขภาพกลุ่ม แบบนักเรียน	1	2	3	4	5
8. การให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การแสดง การรับสมัครงาน	1	2	3	4	5
9. อื่น ๆ (ระบุ).....	1	2	3	4	5

ตอนที่ 8 ความประสงค์จะเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศิลปะการเดิน

ท่านมีความประสงค์จะเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศิลปะการเดินในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่

(ให้ท่านวงกลม ล้อมรอบหมายเลขหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1 มีความประสงค์	2 ไม่มีความประสงค์
-----------------	--------------------

ส่วนที่ 9 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คำชี้แจง ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการจัดตั้งโรงเรียนสอนศิลปะการเดินในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไรบ้าง

(ระบุ).....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววัลลภา บัจฉิมสวัสดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2501 เกิดที่ประเทศสิงคโปร์ สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์และวรรณคดี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เมื่อปีการศึกษา 2522 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา ในปีการศึกษา 2552

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันบางกอกแดนส์ ปรธานมูลนิธิเพื่อศิลปะการเต้น (Dance Arts Foundation) และ Local Organizer สถาบัน C.S.T.D. ประเทศออสเตรเลีย ประจำประเทศไทย